

SUKHAJEEVITHAM

BEING

ELEMENTARY LESSONS OF RURAL LIFE

E. V. Krishna Pillai.

SUKHAJEEVITHAM.

E. V. Krishna Pillai, B. A., B. L.

MEMBER, TEXT BOOK COMMITTEE,
TRAVANCORE.

MEMBER, LEGISLATIVE ASSEMBLY,
TRAVANCORE.

GOLD MEDALIST, UNIVERSITY,
MADRAS.

Publishers:

The Devikumar & Co.,

TRIVANDRUM.

1112]

[Price 8 As.

Caution: Copies not bearing the stamp of the Publishers are not genuine.

മുഖ്യം

നമ്മുടെ പാരിപ്രോത്തിഞ്ചു ഏകകാരണം അഭ്യന്തര വിദ്യയുടെ ജീവിതലക്ഷ്യത്തിനു പറിഗിട്ടുള്ള വൈകല്യം തന്നെയാണ്. പജുളിക്കുട്ടത്തിൽ പോകുന്നതു് മുഖി, കൈതൊഴാഴിൽ, കൂച്ചിവടം മുതലായ തൊഴിലുകളോടു യാതു പറയുവാൻ ആസന്നമാണെങ്കിലും മാണം ഇൻഡ്യയ്ക്ക് പൊതുവേണ്ടം അതുകൊണ്ടു മലായാളക്കരയ്ക്കും വന്നപേര്ഗ്ഗിട്ടുള്ള ഏകമഹാവിഭാഗത്തു്. ഈ തെരുവു് നീണ്ടനില്ലെന്നതിനു് രെക്കല്യും അനുവദിച്ചുള്ളതല്ല. വിദ്യാലയങ്ങൾവിത്തതിഞ്ചു പ്രാഥമിക ഘട്ടങ്ങളിൽ വച്ചുതന്നെ ഈ വിധാനം നശിപ്പിക്കുന്നതിനു് നമ്മുടെ കണ്ണൂർജാബല്ലൂ സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. ആ ഉദ്ദേശത്തെ മുന്നനിരത്തിയാണു് ഈ പൊരുന്നമും എഴുതിക്കിട്ടുള്ളതു്.

റാമാജന്മാട്ടുടെ പുനരുദ്ധാരണം എന്ന വിഷയത്തെ ആധാരമാക്കി തൊൻ പത്രങ്ങളിൽ ചില ദിർഘപ്രബന്ധങ്ങൾ എഴുതിയിരുന്നു. പരീക്ഷകളിൽ ജയിക്കുന്ന ചെറുപ്പശാക്കു് ബഹുജനസേവനം ലാഭപ്രദമായ വിധം അനുജീകാഡുന്നതെത്തുതരത്തിൽ ആസന്നമു് വിവരമായി ആ ലേഖനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. ചില സ്കൂളുകളിൽനാഡു നിർദ്ദേശപ്രകാരം അതെല്ലാം കൂടി ഒരു പുസ്തകമാക്കി “നമ്മുടെ നാട്ടിൻ്റുറങ്ങൾ” എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതി. ആ മന്മത്തിൽ

അടങ്കിയിരിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ ബഹുജനക്ഷമതയിൽ അനുസ്ഥിക്കന്നായ ബഹു: ഇൻധ്യാവൈസറായി ലിൻ ലിത്ത്‌ഗോ പ്രൈ അവർക്കളുടെ ഗ്രംയൂള വിഷയീഭവിക്കുകയും, അദ്ദേഹം അഭിനവനപൂചകമായ ഒരു സാക്ഷ്യ പത്രം നൽകകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ചെറുതുമുതിൽ കാണുന്ന കുമ ആ ആശയങ്ങളെ ബാലികാബാ റബാക്ക് നിഷ്പ്രയാസം രക്കിക്കത്തക്കവിയം സംഗ ധിക്കുന്ന ഒരു സംഘിത്യത്തി മാത്രമാണ്. ഗ്രാമങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലും നിവസിക്കുന്ന സ്കീച്ചുങ്ങൾ അവരുടെ എല്ലാ ആയുർജ്ജടങ്ങളിലും അനവത്തിക്കേണ്ടതായ കാൺഡാഡി മുതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ശ്രീ റിത്രോത്സവം എന്ന അവസാനാല്പ്പായം ഗ്രംഡാർമായ ഒരു നിർദ്ദേശത്തെയാണ് സൃഷ്ടിപ്പിക്കുന്നത്. തിരുവിതാംകൂരിന്റെ ഏറ്റവുംതന്ത്രിക്കുന്നല്ലോ എക്കന്നിംഗാനമായ രാജസ്ഥാനത്താട്ട് അനബന്ധിച്ചു നമ്മുടെ എതാലുംതന്ത്രങ്ങൾ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടുന്നതിൽ പരം ഒഴിംതും വേരെയില്ലല്ലോ.

ഈ വി. കൂൺപിള്ള.

സുവജീവിതം

അഭ്യർത്ഥന.

മാധവൻ ആശാന്നറ വുലപിതാവു് ദാരിദ്ര്യം തിൽ തന്നെയാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടിയതു്. സാമാന്യം വലുതായ ഒരു കുടംബത്തിനു് ആവശ്യമായ സ്പത്തു് അദ്ദേഹത്തിനാണെങ്കിൽ. എന്നാൽ മുഖികാൽങ്ങൾ തീരുമാളി അനുഭവയും, ഭവ്യവഹാരങ്ങളും, വരവുചിലവുകൾ ശരിയായി നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ കാണിച്ചു ഒരു സീന്യവുംകൊണ്ട് സ്പത്തല്ലോംതന്നെ കാലകുമതിൽ അനുബാധിന്തിൽ ആയി. വുലാൻ്റെ മരണത്തിനു ശേഷമാണ് മധവൻആശാൻ കുടംബത്തിന്റെ ധമാ ത്മസ്യിതി മനസ്സിലാക്കിയതു്. വീടുനില്ക്കുന്ന ചരവും രണ്ടുമൂന്നുപാറ നിലവും അല്ലാതെ സ്ഥാവരമായോജിംഗമമായോ മറ്റ് ധാതോനം ശേഷിച്ചിരുത്തുന്നില്ല. കൈവശമുള്ള വസ്തുക്കളിൽതന്നെ ഭവ്യഹമായ കടവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ധൂത്തൻ എക്കില്ലും നിർബന്ധമുണ്ടിയായിരുന്ന അച്ചുന്ന വീടുകാൽങ്ങളിൽ എത്തേക്കിലും വിധത്തിൽ ഇടപെടുന്നതിനുള്ള സ്പാതന്ത്ര്യം പുതുനു് അനവദിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് സ്കൂൾവില്ലാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞ

വീട്ടിൽ താമസിച്ച കാലം അതുകൂടം, അനന്നും അച്ചുന്നും വരുത്തിക്കുട്ടനു കടക്കേണ്ട് നിബന്ധിക്കുപെട്ടു ചെലവു കൂടി കാട്ടുകൊണ്ടും, ആ വിധത്തിൽ മോട്ടിയായി കഴി ഒന്ന് മുഹജീവിതത്തിൽ ഭാഗഭാഗായും തുറിക്കുന്നതിനു മാത്രമേ മാധ്യവനാശാനു നിവർത്തിയിണ്ടായിരുന്നു.

അച്ചുന്നും പ്രതാപത്തിനും ആ കുടംബത്തിനും ദരി കുറയുന്നതിനു സമ്പര്കസ്ഥിതിക്കും അനന്നസരി ആളി ഒരു വിവാഹത്തിൽ ആശം മാധ്യവനാശാം തുട ചെട്ടതു്. അശാന്നും ഭാൽ ലക്ഷ്മിഭാമയ്യും, അന്തു കൊണ്ടും അട്ടക്കമുള്ളജോലിതന്നെ നല്പുതു പോലെ വശമുണ്ടായിരുന്നില്ലോ. ഉണ്ണുക, ഉറങ്ങുക മുതലായ ദിനത്തു ഞാദി മാത്രമേ ഗൃഹിക്കുന്നു കുത്തവ്യങ്ങളായി വിധിക്കുപെട്ടിട്ടജീ എന്നും, പാചകം മുഹമ്മദ്‌പികരണം തു ഞീയ ജോലികൾ ചെയ്യുന്നുതു ഭൂതവർദ്ധമാണെന്നും ഉള്ള വിശ്വാസം പുലർത്തിവന്ന ഒരു തറവാട്ടിലെ അംഗമായിരുന്നു ലക്ഷ്മിഭാമ. ഇപ്പോൾ മുരിമാനം പുണ്ടിയും വീട്ടുകുളും എന്നും ആ നാട്ടിൽ കരവായിരുന്നമില്ല.

അശാന്നും സ്ഥിതി തുറവുള്ള പ്രജാജീവിയും ആയിരുന്നു എന്നും നാട്ടുകാരായം ശരിയായി അറിഞ്ഞതിനു തന്നില്ല. അതുവരെ കഴിഞ്ഞുവന്ന രീതിയിൽ ആ കുടംബം തുടർന്ന് വാഴുകൊള്ളുമെന്നാണും അവർ വിചാരിച്ചതു്. കാൽം ഏല്ലാം ശരിയായി ധരിച്ചതിനു ശേഷം അശാശ്വരി ഭാവിയെപ്പറ്റി അതിനാശം ആലോചിച്ചതു്. കടക്കായുടെ നിർബന്ധം വല്ലിക്കുയാണെന്നും കുറിച്ചു കുറിച്ചു വാങ്ങുന്നും വഴിയായാശ മാക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം തെളിഞ്ഞു കണ്ടു.

ജീവിതരിൽ ഒരു ദന്ത മാറി കഴിവുള്ളവിധം യതിക്കുകയാണെങ്കിൽ വല്ല പരിഹാരവും ലഘുധമായേക്കാം എന്നാലോതെ, അതും തീച്ചുപ്പുടഞ്ഞവാൻ നിവാർത്തിയില്ലാതെയാണിങ്ങനും.

ങ്ങൾ ദിവസം ലക്ഷ്മിഭാരത ഭത്താവിശ കാസ്ത്രിയ മായി കിഴക്ക് വരുത്തേതുക്കു വന്നു. അട്ടക്കളുക്കാരിയുടെ ഉപോക്ഷഗനിമിത്തം അന്നത്തെ പലഹാരം ശരിയായി കുറിപ്പു എന്നു് അ സ്കൂളി ആശാനു അറിയിച്ചു.

ആശാനു് — നിനക്കു് ഈ പലഹാരം ഉണ്ടാക്കാമാണി തന്നില്ലോ?

ലക്ഷ്മി:— താങ്ങാ? എനിയ്ക്കിടിഞ്ഞു ഒരുക്കം ദന്തം നിശ്ചയമില്ല.

ആശാ:— അട്ടക്കളുക്കാരിക്കു് അതു ദിവസം നുഖേക്കും ദണക്കില്ലോ?

ലക്ഷ്മി:— വേറേ വല്ലവരേയും അട്ടക്കളുജോലിക്കു് അ കാമല്ലോ.

ആശാ:— എന്നാലും നിന്നൊക്കൊണ്ടു് അ ജോലി നോക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. അല്ലോ?

ലക്ഷ്മി:— എനിക്കു് അതു പരിചയമില്ലെന്നറിയൽത്തേ?

ആശാ:— അറിയാം. പക്ഷേ, നിനക്കു ചില മുഖ്യാനക്കാനും പാഠാട്ടുകൾിച്ചു യാതൊരിവും ഇല്ല.

ലക്ഷ്മി:— ഇവിടുന്നു് എന്നാണു പരായനതെന്നു എന്നിയും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

ആശാ:— താൻ മനസ്സിലാക്കിത്തരാം. നിന്നേറയും എണ്ണറയും സ്ഥിതി ഈ അട്ടക്കളുക്കാരിയേക്കാം. പരായനലിലാണു്.

ലക്ഷ්ಮි:—അതെത്തണ്ണെന?

ആരු:—അവധിക്കു ദിവ്യാഭപ്രാനം ചെങ്കു കാലക്കേൾ
പറ കഴിക്കുന്നതിനെങ്കിലും അറിയാം. നമ്മക്ക്
രണ്ടുപോക്കിം അതുതന്നെ സാധിക്കുന്നു.

ലക്ഷ්මි:—നമ്മക്ക് സ്വപ്നതില്ലോ? അതുപോരോ?

ആරු:—യാതൊരു സ്വപ്നത്തില്ല. അതാണോ നിന്മക്ക്
വില പ്രഡാന കാഞ്ഞങ്ങൾ മനസ്സിലായിട്ടില്ലെന്നു
ഞാൻ പറഞ്ഞത്തന്തു.

ലക്ഷ්මි:—നമ്മക്ക് യാതൊരു സ്വപ്നത്തിലും ഇല്ലെന്നോ? അവി
ടക്കെത അച്ചും മരിച്ചേണ്ടാം എല്ലാംകുടെ കോ
ണ്ടോടായോ?

ആරු:—മരിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ അദ്ദേഹം എ
ല്ലാം അന്യാധിനപ്പെടുത്തി.

ലക്ഷ්මි:—അണ്ണേം ഇം കെട്ടിവും പറവുമെല്ലാം
പോയ്യോരെന്നാണോ. പറയുന്നതു?

ആරු:—പോയില്ല. എന്നാൽ അതെല്ലാം ഇന്ത്യാണോ.
കടത്തിനു പലിശൈളിം കൂടി അഡികും താമസി
യാതെ ഇതുംറോക്കം.

ലക്ഷ්මි:—(പാരവയ്ക്കേരാട) അണ്ണേം ഇവിടെതെ അട്ട
ക്കളുക്കാരിയെപ്പുാലെ നാം യാതൊരു സ്വപ്നത്തിലും
വരായി തീരുമെന്നാണോ പറയുന്നതു?

ആරු:—അവക്കളുക്കാം കൂട്ടം എന്നെല്ല ഞാൻ പറ
ഞത്തു?

ലക്ഷ്മിഅമയുടെ കൂളികൾ നിറന്തു; ശബ്ദം ഇടൻ സകടതോടെ അരു സ്വീ ഹാംഗെന് ചോദിച്ചു:— “ഹക്കാത്തം എന്താണോ” അവിട്ടുന്ന് ഹത്രാരെ എന്ന അറിയിക്കാതെ ഹയന്നതു്?”

ആശാ:—അഴുവെൻ്റെ മരണശൈഷമാണോ എനിക്കു സ്ഥിതിത്തികളുടെ യമാത്മസപഭാവം മനസ്സിൽ ആയതു്. അതിൽ പിന്നെ ഹതിനിളിൽ പരിഹാര മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആലോചിക്കയായിരുന്നു.

ആവേശതോടുകൂടി ലക്ഷ്മിഅമ ചോദിച്ചു:—

“എന്നിട്ട് വല്ല പരിഹാരമാർഗ്ഗവും കണ്ണാം?”

ആശാ:—നമ്മുടെ ഇന്ന് സ്ഥിതി നന്നാക്കുന്നതിനു തക്ക തായ യാതൊരു പ്രതിവിധിയും തൊൻ കാണാം നില്ല. എന്നാൽ എനിക്കു് ഒരു കാഞ്ഞത്തിൽ വലിയ വിശ്രാസം ഉണ്ടോ?

ലക്ഷ്മി:—എന്നാണതു്? വേഗം പറയണം. എനിക്കു വലിയ ഭീതിയായിരിക്കുന്നു. നാാം താമസിക്കുന്ന വിട്ടപോലും നമ്മുടെപ്പുള്ളേന്നു! ഇംഗ്രേസ്! ഇന്തി നമ്മുക്കുന്നതാണോരാറുയം?

ആശാ:—അതു തിട്ടക്കപ്പെടാതിരിക്കണം അപ്പത്തി നോട്ട് നേരിട്ടേം പാരിഡുമോ കാണിക്കുന്നതു നിഷ്പംഗലമാണോ.

ലക്ഷ്മി:—അവിട്ടുന്ന കണ്ണച്ചിടിച്ചു വച്ചിട്ടിളിൽ പരിഹാര മാർഗ്ഗം എന്താണെന്നു പറയുന്നതോ?

ആശാ:—തൊൻ ശരിയായ വല്ല പരിഹാരവും കണ്ണച്ചി ടിച്ചുന്ന പരഞ്ഞതില്ലപ്പോ. മനഷ്യരാത്താംകൊണ്ട്

പല വിപ്രതുക്തിയോടു ശക്തി കൂട്ടാമെന്നുള്ള വിശ്വാസക്കാരനാണ് ഞാൻ.

ലക്ഷ്മി:—ഹവിടെ എന്തു യതിക്കാനാണ്?

ആര്യാ:—അക്കായ്ക്കും പറഞ്ഞു തന്നാൽ നിനക്കു് എന്ന സഹായിക്കവാൻ കഴിയുമോ?

ലക്ഷ്മി:—ഞാൻ അവിട്ടതെ സഹായിക്കുകയേന്നോ! അവിട്ടതെ ഹിതമല്ലോ എൻ്റെ രഹിതം!

ആര്യാ:—അതെന്നിക്കു നല്ലതുപോലെ അറിയാം, അതിൽ ആണോ് എന്നിക്കു വലിയ അശ്ശൊസം ഉള്ളതു്. ഇന്നതന്നെ അട്ടക്കാളിയിൽ പറഞ്ഞ യില്ലോ. അട്ടക്കാളിജോലി, മുറംതുപ്പു് മിതലായ തെല്ലാം നീ തന്നെ ചെയ്യും. ഞാൻ കുന്നാലി യും തുന്നയുമായി റാന്ധിലേയ്ക്കു് ഇരഞ്ഞുവാൻ പോകയാണോ്.

ലക്ഷ്മി:—അയ്യോ! പുലയൽ പറയൽ ചെയ്യേണ്ട ജോലിക്കു് അവിട്ടുന്ന പോവുകയോ? അവിട്ടുന്ന കൂദാശപ്പെട്ടകയില്ലോ?

ആര്യാ:—അതു നോക്കിക്കൊണ്ടാം. വീട്ടജോലികൾ കൈ നിനക്കു നോക്കാമോ?

ലക്ഷ്മി:—ഹും സ്ഥിതിയിൽ വേരെ യാതൊരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ലല്ലോ. അതെല്ലാം ഞാൻതന്നെ നോക്കാം.

ആര്യാ:—തീയിലും പുകയും കൊണ്ടാണോ, വെള്ളം കോരണോ, മുറം അടിയുണ്ടാം, തൊഴിത്തിൽനിന്നും വാണകം വാരണ്ടാം, പിന്നെ എൻ്റെ കുട്ടി തുഷിജോലിക്കു വരുകയുംവേണ്ടാം. ഇതും കൈ നിന്നെങ്ങാണോക്കുമോ?

ലക്ഷ്മി:— ഞാൻ ഇതൊക്കെച്ചും. പെക്കു, അവി ടന്റു ഇതുവരെ വെയിൽ കൊണ്ടിട്ടില്ല, കിളച്ചിട്ടില്ല, ദേഹം ഒരവിധത്തിലും അരയാസപ്രചന്തി തിട്ടില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു്—

അത്താവിനംഡാകാവുന്ന കഷ്ടതകജീവന്മാരി ചിന്തി തു് ലക്ഷ്മിഭരമ കൂട്ടുന്നിൽ വാത്തു്. അരശാൻ ആ മന സപിനിയെ ആദ്യസിദ്ധിച്ചു്. അരിരാഗ്യം നല്ലതുപോ ലെയുള്ള തന്ത്രിക്കു് തുഷിജോലികൾ സുസാല്പുമാക്ക മെന്നും അല്പകാലങ്ങളിൽ തോന്നുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ പിന്നീട്ടംഡാകുന്നതല്ലും അദ്ദേഹം ഉറപ്പ് പറത്തു.

അബ്ദ്രായം ഒ

ഭാത്യാദന്താക്കണ്ണൻ ഇപ്പോരം തീച്ച് ചെങ്കു ദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞു് അരുശാൻറു വീട്ടിൽ റണ്ടുനൂളുകൾ വന്നുകയറി. അവർ അയൽക്കാരം മാധവൻ അരുശാൻറു ഉറന്നമിത്രങ്ങളും അയിരുന്നു. അന്നരാത്രി അവർ ഒരു പീട്ടുകളി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. എല്ലാ ഉത്സാഹങ്ങളിലും ഭാഗഭാക്കമെന്നു് അവക്കു് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്ന അരുശാനേക്കുടി അതു കുട്ടത്തിൽ രഹാളായി എല്ലിയിട്ടുള്ള സംഗതിയില്ലപ്പിക്കുന്നതിനും, കരേനേരം വെടി പറയുന്നതിനും അയിട്ടാണു് അതു യുവാക്കന്മാർ വന്നതു്.

അവരിൽ,

നൊമൻ:—എന്താണു് നിങ്ങളുടെ മിവാത്രു് ഒരു വല്ലായ്ക്കാണാനതു്? ഇന്ന് വലിയ ഒരു സെററു് എപ്പും ചെങ്കിരിക്കുന്നാണു്.

രണ്ടാമൻ:—അത്താഴം എടുമണി, കാപ്പി പത്ര മണി, പിന്നിട്ടു് ഉറക്കമെമാഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഓരോ മണി ക്രൂഡം ഓരോ കപ്പു കാപ്പി അല്ലെങ്കിൽ ചായ.

അരുശാൻ:—എന്നിക്കു് ഇന്നു് ഉറക്കമെമാഴിയുവാൻ നിറ്റിയില്ല. നാഞ്ചി കരേ ജോലിയുണ്ടു്.

നൊ:—എത്ര ജോലി?

അരുശാൻ—ഈ പറമ്പിൽ പടിന്താരെഭാഗത്രു് കരെ മരിച്ചീനി ഇടഞ്ഞെന്നു് വിചാരിക്കുകയാണു്.

രണ്ടാം—അതിനു നിങ്ങൾക്കുള്ള ജോലി? കുലിക്കാർ ഇല്ലോ?

ആശാൻ—ഞാൻതന്നെ ജോലിവെച്ചുണ്ട്. കുലിക്കാരെ എപ്പുട്ടുള്ളവാസ് വകയില്ല.

അതുവാക്കുമ്പോൾ പൊതുചീരിൽ.

രൗണാം—എന്തു! എന്തു! കൊച്ചുമംത്തിൽ മാധ്യവൻ ആശാൻ മൺവെട്ടിയെടുത്തു ജോലി വെച്ചുവാൻ പോകുന്നേന്നോ! അതോന്നു കാണണമല്ലോ. അനു നമ്മുടെ കുടുംബം ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂളിൽ പാരിച്ചി കുന്ന പത്തിൽപ്പത്രപേരേയും കുടുംബം കൊണ്ടുവരണ്ടും. എല്ലാവക്കും ഈ കാഴ്ച വളരെ രസമായിരിക്കും.

മാധ്യവനാശാൻ ഈ അത്ഭുതപ്രകടനത്തിൽ തിരെ ഇഷ്ടകിയില്ല. ഗൈറവം അനുപദം സ്ഥാരിക്കുന്ന വിധം ഇപ്രകാരം ചാരിത്ര്യം—

“നിങ്ങൾക്കു” ഇതിൽ ഇതു വളരെ അത്ഭുതം തോന്തിയതിലാണ് “എനിക്കു രസം തോന്നുന്നതു”. എണ്ണു സ്ഥിതി, വേണമെങ്കിൽ, ഞാൻ തെളിച്ചുപറയാം. അച്ചുന്ന കടം മാത്രമേ ശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ രാപ്പകൾ അലപാനിക്കുന്നുണ്ടിൽ മാത്രമല്ലാതെ പട്ടിണിയിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടുന്നതിനു സാധിക്കുകയില്ല. നിങ്ങളിൽ പലക്കും എന്നേപ്പോലെയുള്ള അപത്തു വന്നിട്ടില്ലായിരിക്കും. അങ്ങനെയായാലും ഇങ്ങനെ ചീടുകളിച്ചും, വെടിപറഞ്ഞും, കുട്ടകുടിയും സമയം നാജുപ്പെട്ടുന്നതിനേക്കാൾ നന്നും വളരുതും ജോലിവെച്ചുകയാണും.

രണ്ടാമൻ:—ജോലിക്കു നൊന്ത് നല്ലതുപോലെ ശ്രമിച്ചി
ഡ്രൈവ്? എന്നിട്ട് നൊന്ത് രണ്ട് തവണ പകരം ജോലി
കിട്ടിയത്തും അരുരാണ്? ഒരു സ്ഥിരമായ സ
ക്കാർ ശൈളിം തങ്ങവാൻ പോകുന്നതു്? സാല്പു
മല്ല. നിങ്ങൾക്കു് ഈ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണെ
ങിൽ എത്തെക്കിലും ഒരു ഉദ്ദോഗം സ്ഥാന കണ്ട്
സക്കാർ ജോലിക്കു ശ്രമിക്കണം. ഭാഗ്യമുണ്ട്
കിൽ കിട്ടു.

ആര്യാൻ—നൊമത്രു് അതു സാല്പുമല്ല. സക്കാർ
ജോലിക്കഴിടെ എന്നും പരിമിതമാണ്. പരിക്ഷ
ക്കാരുടെ സംഖ്യ വളരെ കുറച്ചതല്ലും. പരിക്ഷകളിൽ
ജയിക്കുന്നവക്കുള്ളാം സക്കാർ ജോലിയാണ്
ലക്ഷ്യം എന്ന വച്ചാൽ, ഇനിമേൽ ആരും പാളിക്കി
ക്കുട്ടത്തിൽ കയറുണ്ടാ എന്ന വിചാരിച്ചാൽ
തന്നെ, ഇപ്പോൾ ഉള്ള പരിക്ഷക്കാക്കു് എല്ലാം
ജോലി കൊടുക്കുവാൻ ഇനി ഒരു അൻപത്തുവർഷം
ശ്രമിച്ചാലും റവന്മെന്റ് സാധിക്കുന്നതല്ല.
അതുകൂടാലും ഇന്നതെത്തെ ചെറുപ്പുക്കാർ അതു
സ്ഥിൽ ഒരദിവസമെങ്കിലും വല്ലിക്കാതെ ഇരിക്കു
കയും വേണമല്ലോ.

നൊമൻ—അപ്പോൾ ഇനി പരിക്ഷനുകൊണ്ട് ഉപ
ഡോഗം നേരം നേരം ഇപ്പോൾനോ നിങ്ങൾ പറയു
ന്നതു്?

ആര്യാൻ—വിദ്യാഭ്യാസംപോലെ എത്തുവിധത്തിൽ ഉള്ള
ജീവിതരീതിയിലും ഉപകരിക്ഷന്നാൽ യിമരീറാനും

നില്പ. എന്നാൽ എഴുന്നൂപറിക്കുന്ന ഓരോയും ക്ഷം സക്കാർ ജോലി 'കുടിഞ്ചെമന്ന ശറിക്കുന്നതു' ഭാവം ഉണ്ടാണ്.

രണ്ടാ;— മൺബെട്ടികൊണ്ട കിളയ്ക്കുന്നതിനും നില്പം ഉഴുന്നതിനും വിദ്യാഭ്യാസം എന്തിനാവശ്യം?

ആശാ;— സക്കാർ ജോലിയെക്കാരി ക്രൂട്ടത്തു. അയി തുഷിക്കും മറുമാണ് വിദ്യാഭ്യാസം ആവശ്യം. തുഷി എന്നുള്ളതു ഒരു തൊഴിൽ ആണ്. എന്നാൽ നാം ഈ തൊഴിലിനു നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു പറിക്കുവാൻ കൊള്ളാത്തതെന്നു തെളിയുന്ന ബുദ്ധിയുള്ളതും മേഖലയും ആണ്. കാലങ്ങൾക്കൊണ്ടു തുഷി ഉപയോഗയ്ക്കുവും അവാധിയായാണ് അവയും ആയ ഒരു ജീവിത ഘൃത്യിയായി തീർപ്പോയതിൽ പിന്നെ എന്തും അതുപരിപാലിക്കുവാൻ വകയുള്ളതും!

ഈ ഉപദേശങ്ങൾ ദന്തം ആ വിഹാരപ്രിഞ്ചമാക്കുന്ന ബോദ്ധമായില്ല. അവർ അന്നത്തെ ചീട്ടുകളിക്കും ആശാനേന്ന വളരെ നിർബന്ധിച്ചു; അരസികൾ, ഭാന്തൾ; മനഷ്യത്പരം ഇല്ലാത്തവർ എന്നൊക്കെ കൂടിയാക്കി, ഇതുകൊണ്ടാണ് ആശാൻ ഇഷ്ടകിയില്ല.

പിറേ ദിവസം വെള്ളക്കുന്നതിനുമുൻപുതന്നു ആശാൻ മൺബെട്ടിയുമായി പറഞ്ഞിരുന്നു. അതുവരെ ഇം, ജോലി ആശാൻ അപരിചിതമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു എഴുപ്പുനാഴിക പുലന്നപ്പോഴേയ്ക്കും ആ ഇവാവു കുഞ്ചിച്ചിട്ടും അധികസമയം കിളയ്ക്കുന്നതിനും സാധിച്ചും ഇല്ല. എന്നാൽ ഓരോതവണ മൺബെട്ടി

താഴുന്നോഴം “തൊൻ ഇം തൊഴിൽ എന്നായാലും വീടുകയില്ല” എന്ന് ആശാൻ തന്നത്താൻ അകമേ പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു.

ലക്ഷ്മിഅമ്മ ഭർത്താവിനോടൊപ്പം ഉണ്ണൻ് വീടുജോലികൾ ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങി. ആശാൻ അല്ലപൊന്തതിനു ശേഷം തീഞ്ഞു വീട്ടിലേയ്ക്കു വന്നേപ്പോറ്റ ഭക്ഷണം തയ്യാർ ആയിരുന്നു. ദേഹം മുഴുവൻ വിയത്രം ധരിച്ചിരുന്ന കൂച്ചുതോത്രും ആക്കപ്പാടു മറ്റൊരു പുരണ്ടം ആശാനു കണ്ണു ലക്ഷ്മി അമ്മ നെടുതായോനു നിശ്ചയിച്ചു. തനിക്കു തോന്തിയ സക്കടം ആ ബുദ്ധിമതി വെളിയിൽ കാണിച്ചിപ്പിച്ചു. ആശാൻ ദേഹം തുച്ഛിയാക്കി കണ്ണതി കടിക്കവാൻ വന്നിരുന്നേപ്പോറ്റ ഭാരുയോടു ചോദിച്ചു: “ഈനു വളരെ കുഴുപ്പെട്ടു അല്ലോ? എന്നാലും ആ മുറരതേയും” എന്ന നോക്കു. അവിടം ഒക്കെ അതു പുത്തിയാക്കിയതും എൻ്റെ ഭാരുയാണെന്നും കാണുന്നതിൽ എനിക്കു വലിയ അഭിമാനം തോന്നുന്നെന്ന്. അപ്പോരും നിനക്കും എന്തുമാത്രം തോന്നാണും! ഈ കണ്ണതിയും പുഴുക്കും എനിക്കു വളരെ അചിയായി തോന്നുന്നു. നീ എന്നതാണും മിണ്ണാതെ നില്ലുന്നതും?”

ലക്ഷ്മി:—നേമില്ല. പുഴുക്കു നന്നായെങ്കിൽ കുറേക്കുടെ കണ്ണതി കടിക്കാമല്ലോ. അവിടുന്നും അതു വളരെ കുണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. തൊൻ വീടുജോലി ഒക്കെ ചെയ്യുകൊള്ളാം. പറവിൽ തുഷി ചെയ്യുന്നതിനും നമുക്കു വേലക്കാരെ നിരത്താം. അവിടുന്നും ഈങ്ങ നെ ബുദ്ധിമുട്ടുത്തും.”

ആരാ:—ങ്ങ തൃഷ്ണികാരൻ അവൻറെ ജോലി എല്ലാം തന്നതാൻ ചെയ്തുതീക്കണമെന്ന് ഞാൻ പറയുകയില്ല. എന്നാൽ എത്ര സ്പത്രകാരൻ അയിരുന്നാലും എല്ലാ ജോലികളിലും അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അതു ചെയ്യുന്നതിൽ സദോഷവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ മാത്രമേ അധാരിക്കുന്ന കുലികാരേക്കാണ്ട് ജോലിചെയ്തിട്ടുള്ളതിനുസാധിക്കുവേണ്ടി. അതെന്നാണെന്ന് ഞാൻ വിവരിച്ചു പറയാം. അയിരപ്പിനിലം തന്നതായുള്ള ഒരു തൃഷ്ണികാരൻ ട്രധികം കുലികാരേ നിയോഗിക്കുന്നനിരിക്കുണ്ട്. അവർ പാടത്തിൽ ഓപാളി ജോലി ചെയ്യുന്നു, ഉഴുന്നു, വൈളിംഗം, വരവും ഒരു കുട്ടിക്കുണ്ണം, വരവും വളം ചേക്കുന്നു, വിതയുണ്ണു, കൊഞ്ചുന്നു, ഇതൊക്കെ ചെയ്യുന്നു. ഈ ജോലികളിൽ നന്നാലും ഉടമസ്ഥൻ രസം ഇല്ലെങ്കിൽ, ഇവയുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നതിനും അംശാർഥ മട്ടിക്കുതന്നെ ചെയ്യും. കുലികാരേ ടാംത്തിലേയുള്ള് അയച്ചിട്ട് അധാരി വിട്ടിൽ വെരുതെ ഇരിക്കുന്നോ, കുട്ടകമായി വെടി പറഞ്ഞു സമയം കൂടുതുക്കുന്നോ ചെയ്യും. കുലികാർ ഉടമസ്ഥനില്ലാത്ത അരജോലി ശരിയായി നടത്തുകയില്ല. എങ്ങനെയാണ് നടത്തുന്നതും എന്ന നിയുക്കിക്കവാൻ ഈ ഉടമസ്ഥനും പരിജ്ഞാനവും ഇല്ല. തൃഷ്ണി നഷ്ടപ്പെടുന്നതിലും തൃഷ്ണിച്ചിലവു വർദ്ധിക്കുന്നതിലും വല്ല അത്രതവും ഉണ്ടാ? നേരേമറിച്ചു അ കുട്ടികൾ പാടത്തിൽ ചെന്ന് കുലികാരുടെ ജോലി

പ്രവിശ്യാധിച്ചകാണ്ട് അല്ലെന്നും വരയിൽ നിന്നാൽ തതി. അയാൾ കുലിക്കാരുടെ കുടുംബം ജോലി ചെയ്യണമെന്നില്ല; വെയിലും മഴയും ഏതുക്കണമെന്നില്ല. ടാറോയർത്തുന്നു. എന്തു മാത്രം ചെയ്യാമെന്നു് അയാൾ അറിഞ്ഞിരുന്നാൽ തതി. നമ്മുടെ കാൽഞ്ഞത്തിൽ ഇതൊന്നും നോക്കിയിട്ട് ആവശ്യം ഇല്ല. ഒരു ഗൈ കുലിക്കാരുന്നു കുലും ഏപ്പുട്ടുള്ളന്തിനു് നമ്മുടെ ശൈത്യില്ല. അതുകൊണ്ട് ജോലികൾ എല്ലാം തന്നത്താണ് ചെയ്യുന്നീങ്ങ്ങേണ്ടതാണു്. എന്നാൽ രണ്ട് മൂന്ന് ദാർഷം കഴിയുന്നും ഇന്ധപ്രദരം പ്രസാദിക്കുക യാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ തൃഷ്ണിയും വലുതാകം.

കണ്ഠത്തിനു കഴിഞ്ഞു് അതശാഖ വിശ്രമിച്ചു. ശരീരം മുഴവൻ വേദന തോന്തി. മൺവെട്ടി പിടിച്ചു് കൈ നീറുന്നു. എന്നാലും ആ സക്കടങ്ങൾ ഒന്നും ആ യുവാവു വെള്ളിയിൽ കാണിച്ചില്ല. വെയിൽ ആറിയ തോട്ടകുടി അഭ്യേഷം വീണ്ടും പാനവിലേക്കിരഞ്ഞി.

ലക്ഷ്മിഅമ്മ പിടിജോലികൾ എല്ലാം നേരത്തെ തന്നെ ഒരുക്കിയിട്ടു് സൂച്ചാസ്തുമനത്തിനു് അല്ലോ മുമ്പു് തെത്തുവിണ്ടു് തൃഷ്ണിസ്ഥലങ്ങളും ചെന്നു.

ലക്ഷ്മി:—ശാഖ എന്നാണു ചെയ്യേണ്ടതു്? തൃഷ്ണിക്കു് ശാഖകുടുംബ സഹകരിക്കണമെന്നു് ഇന്നലെ പാ ഞ്ഞാണ്ടും.

അപ്പോഴേക്കു് ആശാഖ വിചാരിച്ചിരുന്നതിൽ അധികം സ്ഥലം കിളിച്ചുകഴിഞ്ഞുണ്ട്. ഇതും ജോലി

ചെഞ്ഞന്തിന സാധിച്ചതിൽ അവർ രണ്ടുപേരും അ^{ഒരു}ത്തെപ്പും. അതശാം മൺവെട്ടിയിൽ മേസ്റ്റന്നിനും കുറീനും ആറിനക്കാണും ഇങ്ങനെ പറയു “അതേ നിനക്ക ഇവിടെ ധാരാളം ജോലിയുണ്ട്, വീടു ജോലി കൂടി എല്ലാം കഴിഞ്ഞോ?”

ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി ആ കലവനിത ഇതിനു മറ പടി പറയുന്നു: “ഈരോ എത്രയോ മുമ്പേ”

അതാഃ—ശരി. എന്നാൽ തൊന്തു കിളി റൂട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തും മുച്ച് പിഴുതുകിടക്കുന്ന ചെടികളിൽ പൂസ്യം എല്ലാം പെടുക്കി മാറ്റുന്നും.

രാത്രിയുടെ ആരംഭത്തോടുകൂടി ദബതിമാർ പറയിൽനിന്നു മട്ടാണി വീടിൽ എത്തി.

അംഗ്രോധം ന

ആശാഖകൾ കരയായ കോയിപ്പാടം ഗാമത്തിൽ
ആക്കപ്പാട ഇതു⁹ ഒരു സംഭാഷണവിഷയമായിത്തീർന്ന്.
കൊച്ചുമംത്തിൽ മാധ്യവനാശാഖ ഭാന്തനായിപ്പോരയെ
നം, അധാരം മാത്രമല്ല ഭാഷ്ട കുടി വിത്തങ്ങളുമായി
വിഡിയെ ആരൈയെന്നും ഒക്കെ പലതം പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.
ആശാഖകൾ അച്ചുന്ന ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു¹⁰ പുതുജീവി
ജീവിതപരിപാടി ഇങ്ങനെന്നും ആയിരുന്നില്ല. കാല
തെരു കാപ്പിക്കടി കഴിഞ്ഞു വീട്ടിനു വെളിയിൽ ഇരഞ്ഞി
യാൽ വല്ല സ്നേഹിതനാങ്കേയും കുടം ചേന്ന്¹¹ സമയം
വെള്ളേതെ നൃഷ്ഠപ്പെട്ടതുനും. ഉച്ചക്കു¹² ഉണ്ണിനും ഒരു
പാടക്കു വനിബ്ലേനും വരാം. പകരു മഴവൻ ഇങ്ങനെന്നു
കളിഞ്ഞിട്ടും റാഗിയിൽ കുട്ടചേന്ന്¹³ ഉസ്വ സ്ഥലങ്ങളിൽ
എത്തുകയ്ക്കു വീട്ടിൽ വന്നു ഉറങ്കുകയോ അണും.
സ്കൂളംപെന്നത് സ്നാപ്പു ജയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഗുമാപാ
രായണത്തിൽ ആ യുവാവിനും വലിയ ആസക്തി
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വല്ല കമാറുമ്പങ്ങളോ മരോ ചില
പ്പോരം ഒക്കെ വായിത്തുന്ന വന്നേക്കാം. ജീവിതത്തിൽ
ഒരു ലക്ഷ്യമില്ലാതെ വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന മടിയന്നാർ
എത്ര വലിയ പരിക്കൂട്ടും ജയിച്ചിരിക്കുന്നു, പ്രാഞ്ചണ
പുസ്തകവായനയിൽ അനുഭബരായിട്ടാണു തീരക. നേരേ
മരിച്ചു¹⁴ മരു ജോലികൾ ശുശ്രായോടും ഉന്നേഷജ്ഞതാട്ടം
കുടി ചെയ്യുന്നതിനുണ്ടെങ്കിൽ അതിനുശേഷം വല്ല.
പുസ്തകവും വായിക്കണമെന്നും രോധക്കു¹⁵ അതിയായ

ആരുമും ജനിക്കുന്നു. വില്പാക്ഷികൾക്കുതന്നെ ഈതു⁹ പരമായ്മായ ഒരു അഭിഭവം ആണോ. പരീക്ഷയുടെ തയ്യാർ ആകവാൻ പാംജറിൽക്കുന്നേബാൾ, മനസ്സിനു¹⁰ ഉള്ളാസവും ലാഘവവും നൽകുന്ന സരസഗമങ്ങൾ വാചിക്കുന്നതിൽ അവക്ക്¹¹ അതുപൊലും ആയിരിക്കും. എന്നാൽ പരീക്ഷകൾക്കും കഴിഞ്ഞു¹² യാതൊരു കലാസ്ഥിതിയും തൊടെ ഒട്ടുതായ ആവശ്യം ഇല്ലെന്ന വരദേബാൾ അവർ അതിനുമുകു രസം കണ്ടിരുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ പോലും ത്രജിക്കുന്നു.

അശാഖු കാഞ്ചനത്തിൽ ഈ മാറ്റം തെളിഞ്ഞു കുണ്ടാമായിരുന്നു. തുഷിസ്ഥലത്തുനിന്നും രാത്രിയിൽ മടങ്ങി എത്തി നിത്യകമ്മങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലൈഡ്യാനവും ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞാൽ ഉടൻ ഒന്നു രണ്ടു മൺകുന്നുകൾ എക്കിലും ലക്ഷ്മിഓമയുമാണോ, തനിച്ചും അദ്ദേഹം സർഗ്ഗമായിരിക്കുന്നതിൽ വായിച്ചുവരുന്നു.

മനഃപ്രായതുടർന്നുവരുമ്പോൾ പാരിഹരിക്കുന്നതിനുതകുന്ന നല്ല കാവ്യങ്ങളിൽ തത്പരമായിരിക്കുന്നതും എത്രം ഭാഷയിലുംഉണ്ടോ. ലോകത്തെപ്പറ്റി ശരിയായി ധരിച്ചിട്ടുള്ള മഹാത്മാക്കൾ രഹിച്ച തുതികളാണോ ഇവ. ഈ ഗമമങ്ങളുമായി ഇടപെട്ടുവേബാൾ നാാം നമ്മുടെ സകല ഫോറംങ്ങളിൽ വിസ്തിച്ചുപോകുന്നു. തുഷിപ്പിഴക്കാണ്ടിള്ള ധനനാശമോ, സ്നേഹിതനായടേയോ ബന്ധുക്കളുടേയോ ദ്രോഹങ്ങൾക്കാണ്ടിള്ള അസ്ത്രാധ്യാത്മകമോ ഒന്നും നമ്മുടെ വേദിപ്പിക്കുന്നതല്ല. മനഃപ്രായിൽനിന്നും ആശിക്കാവുന്ന ഉപകാരങ്ങൾക്കും നമകൾക്കും ഒരു അതിയും ഉണ്ടുന്നു, സാക്ഷാതു മനോമോഹനമായ സംതൃപ്തിസ്വഭവത്തും ജഗദ്ദീശപരനെപ്പറ്റിയുള്ള വിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹം

തിലും നിന്മാത്രം അഞ്ച് ഉതിങ്ങന്തെന്നും എല്ലാം നമക്കു സർഗ്ഗമപാരാധനങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മാധ്യവനാശം പതിയും ഈ പുസ്തകവായന വളരെ ഉപകരിച്ചു. ഗ്രന്ഥപാരാധന വും ഒഹാബ്ദപാനവും എന്ന കത്തവ്യങ്ങൾ അവർ യമാവിധി അനുഷ്ഠിച്ചു.

അതുകൊന്നും കൂടുപലതിയിൽനിന്നും പിന്തി രിക്ഷനാടിനും പല സ്റ്റേറ്റിന്തമാരംഡത്തിച്ചു. കനാൻരെ നാടകം, വലിയ ബട്ടിക്കെട്ട്, മാതിയോട്ടകുടിയുള്ള ചീട്ടുകളി എന്നിങ്ങനെ പല പ്രേരണകളിൽ അവർ കൊണ്ടുവന്നു. എന്നാൽ സ്ഥിരനിഴ്സ്യയോട്ടകുടി അരം ഭിച്ചു പുതിയ ജീവിതത്തിൽനിന്നും ആ യുദ്ധാവും പിന്നാടകയില്ലെന്നും അവക്കു കാലങ്കുമതിൽ ബോബ്ലുമായി.

ലക്ഷ്മിനാമ പറമ്പിലും പാടത്തുംപോയി ജോലി ചെയ്യുന്നതിനേക്കണ്ടിച്ചായിരുന്നു ആ നാട്ടകാർ ഏററാവും കരിനമായി അങ്കേഷപിച്ചതും. അധിക്കൃതവർദ്ധങ്ങളിൽ പ്രേട സ്കൂളികൾ അല്ലാതെ ഉയൻ ജാതിക്കാർ ഇങ്ങനെ തുഷിജോലിക്കു പോവുകയെന്നതും ആ നാട്ടിൽ ഉള്ള വക്കും രഖിക്കലും വിശ്രസിക്കുവാൻ വഹിയാത്തതായി ആണ്. ചില അടിയന്തിരസ്ഥലങ്ങളിൽ വച്ചും ഉപപ്രവാശിലികളിൽ, സംക്ഷിപ്തചിത്രകളുമായ ചെല്ലാങ്ങൾ ഇന്നു കാഞ്ഞം പറത്തും ലക്ഷ്മിനാമയെ കളിയാക്കുകയുംചെയ്തു. കുലിക്കാരെ പോരാവാൻ കെല്ലില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ ചെയ്തുപോകുന്നതാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് മറ്റാർക്കും ഉപദ്രവം നേരിടാതെയിരിക്കുന്നെന്നും പരിപൂർണ്ണസന്തുഷ്ടി തന്നിക്കും ഭന്താവിനും ഉണ്ടെന്നും ആ വന്നിതാമണി ഇതിനും സമാധാനം പറത്തു. ആ കുട്ടിത്തിൽപ്പേട്ട പാവതിനാമ എന്ന സ്കീ ഇങ്ങനെ തുടങ്ങി.

“എന്നാലും ഇതു തെങ്ങൾക്കുംവാളിരെ കുള്ളിൽ അഞ്ച്”. തലപൊക്കി നടക്കവോൻ വഹിയാതെ ആയി രിക്കേനു. വലുവതം ചോദിച്ചും എത്തു സമാധാനം പറയുവാനാണ്? ഇന്നാളിൽ ചേട്ടും ആ വഴി എങ്ങാണ് ശീ വരികയായിരുന്നു. വലിയ വരവും താഴെ ഒരു സൂറി നൃസിനു വിത്തിട്ടുണ്ട്. പുലയി ആഞ്ചേനു വിചാരിച്ചു വഴി മാറികൊട്ടുക്കുമെന്നു പറയുവാൻ നാക്കേ ദുത്തതാണ്. രണ്ടാമതു സുക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ അഞ്ച് അതു കൊച്ചുമംത്തിൽ അഞ്ചാഞ്ചുറ ഭാത്തുയാണെന്നു മനസ്സിലായതു്. ചേട്ടും അങ്ങു ലജ്ജിച്ചു പോയി. ഇവിടേ വന്ന രണ്ടു നാഴിക ഇക്കാൽത്തെ പുറി പറഞ്ഞു്.”

വേരായ സൂരി ഈ സംഭാഷണത്തിനു കൊഴുപ്പു കുട്ടി!

“പുലയി ആഞ്ചേനു വിചാരിച്ചതിൽ വലിയ തെറില്ല. അതു പാരഞ്ചുച്ചി അറിഞ്ഞതില്ലോ? കൊച്ചുമംത്തിൽക്കാക്കി” ഇപ്പോൾ ജാതിവ്യത്യാസങ്ങൾ ഒന്നമില്ല. പുലയരേയും പറയരേയും ഒക്കെ തിന്റുമ്പുരുക്കുകയറവന്നതു പതിവാണ്. പക്ഷേ ഒരു കാഞ്ചം ഉണ്ടു്. എങ്ങെന്ന ആ പ്രവേശനം തടക്കവോൻ കഴിയും! പാടത്തിലും പറമ്പിലും കുട്ടകാർ അല്ലേ അവർ?

പാപ്തിഅമ്മയ്ക്കു് ഒരു നല്ല ആയുധമാണു കിട്ടിയതു്. “അതു ശരിയാണോ ലക്ഷ്മിക്കട്ടി?” എന്നു് ആ സൂരി അത്തിന്തന്തോടെ ചോദിച്ചു.

ലക്ഷ്മിഅമ്മ രാന്തമായി മറപടിപറഞ്ഞു. “അതു ശരിതനെന്നയാണു്. അവരവക്കണ്ണ തൊഴിലിലിന്നു സ്വാവംമാത്രമാണു് മനഷ്യരേ മീന്തും നല്ലവതം ആക്കി

— തീക്ഷ്ണന്തു്. അല്ലാതെ ജാതിയോ, മതമോ, പേരോ, കനം അല്ല. നമേം കൈക്കാടം നാനമായ വിധം ജീവിതം കഴിയ്ക്കുവരാണു് പുലയരില്ലും പറയരില്ലും ഉംപ്പേട്ടു് സ്ഥീകരം. അവർ അങ്ങാരാത്രം അഭ്യപാനി ആു് കണ്ണുംബള്ളു രക്ഷിക്കുന്നു. പാരമുഖം, അധം കാരം, ഭളിച്ചു്, ഇതൊന്നും അവരെ തീണ്ടിയിട്ടില്ല. പരമാത്മത്തിൽ നാം ആശു് അവക്ഷേഖിമാറി കൊടുക്കും എത്തു്. ജഗദ്ദിപ്പോൾ നൽകിയിട്ടുള്ള അനന്തരാഹാസരി അവർ പരിപൂർണ്ണമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു.”

പാവ്തി:— എത്ര വേദാന്തംഡിനത്താലും ഇക്കണക്കിനു്
കൊച്ചുമരത്തിൽക്കാരോടു പേൻു് നടക്കവാൻ
താങ്ങാക്കി സാധിക്കുമെന്ന തോന്നനില്ല.

ഈ സംഭാഷണം നടന്നതിന്റെ പത്താംഒഡിവസം ലക്ഷ്മിഅമ പാവ്തി അമമയുടെ വിട്ടിൽ പോയി. അനു് തുഷിജോലി നേരം ഇല്ലാതിങ്ങന്തുകൊണ്ടു് പരിചിതഗ്രഹങ്ങളിൽ ചിലതു സന്ദർഖിക്കുമെന്ന കരതി മാത്രമാണു് പോയതു്. ആ സ്ഥീഅവിടെ ചെന്നപ്പോൾ പാവ്തിഅമ വലിയ വ്യത്യയേടു ചില മതനുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതായി കണ്ടു. കാരണം അനേപാഷിത്യതിൽ ആ സ്ഥീയുടെ ഇളയ കുട്ടിയും വയരക്കിയാണുണ്ടാം അതുകൊണ്ടു് എത്ര ഗ്രഹത്തിൽ ആക്ഷിം മനസ്സുമായാനും ഇല്ലെന്നും അറിഞ്ഞു. പാവ്തി അമ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

“എന്തുചെയ്യും ലക്ഷ്മിക്കട്ടി! നമക്കു് എല്ലാക്കാണ്ടു് വും അനേപാഷിക്കുന്നതിനാണോ അവസരം! കണ്ണിനു് എന്നൊക്കെയോ അട്ടക്കാളിജ്ഞാലിക്കാർ കൊടുത്തു..”

സുവാക്കേട്ട് ആരംഭിച്ചു. അങ്ങിനെയായിട്ടും തൊൻ അറിഞ്ഞില്ല. ഇവിടെ തിനമുടിക്കാൻ കിടക്കണമെന്ന ഒന്നിനായില്ലാതുള്ളാണെങ്കിൽ ഒന്നം എന്നോട് പറത്തില്ല. ദിനംതുടങ്ങി രേഖേഴ്ചക്കിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടാണോ എന്ന അറിയിച്ചതു്. കണ്ണതു് മട്ടളിടെ വയർവേദന എന്ന പറത്തു കരയുന്നണായിരുന്നു. ഇതാണോ കാഞ്ഞും എന്ന തൊറണ്ണോ അറിയുന്നോ!”

സുവാക്കേടിനെപ്പറ്റി സഞ്ചൂഹം അനേപാഷണങ്ങൾ നടത്തി, പാപ്തിഅമ്മയെ കഴിയുംവിധം ആദ്യ സിപ്പിച്ചിട്ടു് ആ സ്ത്രീ വീട്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. പിന്നെയും പലതവണ ആ വീട്ടിൽപ്പോയി രോഗത്തെപ്പറ്റി അ പേപഷിച്ചുവന്നു. നേരമാസത്തിന്റെശേഷം കട്ടിയും രോഗം സുവാമായി. അതുംകാലം ശരിയായി ഭക്ഷണം കഴിയുംതെയും രൈക്കമൊഴിഞ്ഞും കഴുപ്പെട്ടു പാപ്തി അമയ്ക്കു മനസ്സും വീണ്ടും വന്നവേൻ. ആ സ്ത്രീ തന്നെ ലക്ഷ്മിഅമ്മയോട് പറത്തു്:- “എനിയും ഇതു പോലെ ഒരു മുഖ്യവാദായിട്ടില്ല. എന്നും കണ്ണതു മരിച്ചു അംകുമെന്ന തൊൻ ഭയപ്പെട്ടു. ഇംഗ്രേസ് രക്ഷിച്ചു്:-” ലക്ഷ്മിഅമ്മ:—ഈ സുവാക്കേടു വരുവാൻ കാരണമെ കെന്നാണോ അന്ന പറത്തത്തു്?

പാപ്തി:—ഇവിടുത്തെ വാല്പ്പക്കാരുടെ സാമത്മ്യം; തൊൻ അറിയാതെ കണ്ണതിനോ എന്നെന്നാക്കരുതു.

ലക്ഷ്മി:—നിങ്ങൾ ഇവിടെയെങ്കിലും ഇല്ലായിരുന്നോ?

പാപ്തി:—തൊനോ? തൊൻ പിന്നെ എവിടെപ്പോകു വാന്നാണോ?

ലക്ഷ්�ි:— പിന്ന നിങ്ങൾ അറിയാതെ കണ്ണു വല്ലതും കേൾക്കുന്നതിന് കാരണമെന്തു്? പക്ഷേ, നി അംഗങ്ങൾ യുതിയായ മറ്റ ജോലികൾ പലതും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം?

പാവ്:— എനിക്കു യുതിയിൽ എത്തു ജോലി? കണ്ണു അഞ്ചേ എപ്പോഴും നോക്കിക്കുണ്ടിരിക്കുന്നതിനു നമുക്കു സാധിക്കുമോ? അതിന്റെ ശ്രൂ വാല്യ കാരി കഴുതക്കെഴു നിരത്തിയിരിക്കുന്നതു്?

ലക്ഷ්මි:— നിങ്ങളുടെ കണ്ണുഞ്ചേ അരുരോഗ്യത്തിലും, സ്പാവയ്ക്കും യോട്ടകുടിയും വളരെത്തംതായ ചുമ തല അതുടെതാൻ?

പാവ്:— എൻ്തു ചുമതലവന്നു.

ലക്ഷ්මි:— ആ ചുമതല മറന്നു കണ്ണുഞ്ചേ ഇങ്ങനെ അനാമപ്രത്യാളാക്കി അവയുടെ സുഖജീവിതം നാശപ്പെടുത്തുന്ന നിങ്ങൾ ഒരു അമ്മയാണോ? അതല്ല മുഹമ്മദിലും താണ വല്ല സുഖ്മിയമാണോ? നിങ്ങൾ ഇന്നാളിൽ പറയരേയും പുലയരേയും തീണ്ടങ്ങതെന്നും അവരോടു് അടയ്ക്ക പെയ്മാരുന്നു. തഞ്ചേ ജാതിയിൽനിന്നു തള്ളണമെന്നമൊക്കെ പറഞ്ഞതല്ലോ. നിങ്ങളേ മറംപ്രജാതിയിലും മുഹമ്മദിയാതിയിലും തള്ളണമല്ലോ. ഇനി തോൻ ഹവിടെ വരുകയില്ല. നിങ്ങൾ അങ്ങാട്ടു വരുകയും അതുതു്.”

പാവ്:— എന്നോടിതു വളരെ വളരെ വിരോധം തോന്നുതു്, തോൻ അന്നു് അടിയന്തിരവീട്ടിൽ വച്ചു ലക്ഷ්මිക്കും അക്കേഷപിച്ചതുകൊണ്ടായിരിക്കണ്ടു്?

ലക്ഷ්�ි:— തീരെ അല്പം. അതിൽ പിന്നീടു് എത്രയോ തവണ ഞാൻ ഇവിടെ വനിച്ചു്? നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൂദാശയുടെ കാണിക്കണ്ണ കൂർത്തെകാണ്ഡം ഞാൻ ഞാൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു്. പുലയരേയും പറയരേയും കുട്ടപിടിക്കുന്നും അരതുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഭേദധാരണയും നിങ്ങൾ അനുഭവം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ സപ്പതം കൂദാശയുള്ള മുഹകിശാരങ്ങ ഒഴുപ്പാലെ കയറുന്ന നിങ്ങളുടെ താഴു് എത്ര ദയ കരമാണു്. നിങ്ങളുട്ടും ഞാൻ തിണിക്കു ആചരിക്കുന്നതു്? ഞാൻ പോകുന്ന. പരമാത്മ തനിൽ ഇവിടെ നിശ്ചന്തിനു് എനിക്കു വെറപ്പു തോന്നുണ്ടാകു്.

പിന്നീടു് യാതൊന്നും പറയാതെയും അതുലമായ ഒരു സ്ഥലത്തു് അല്പം നിന്നുംഊരുണ്ടും വല്ലായു മുഖത്തു് സ്പർശിപ്പിച്ചും ലക്ഷ්മിഭാമ ഇരാജി നടന്ന കൂദാശ. ഈ വാക്കുകൾ ഭാരോന്നും പാവതിഭാമ യുടെ ഏകദാനത്തിൽ തുളച്ചുകയറി. ആ സ്ത്രീ ജീവദ്ദേവ മായി ആ ഇത്തുംിൽതന്നെ ഏറെനേരേം ഇരുന്ന. ഞാൻ അനുസ്ഥിക്കുന്ന മഹാപാപങ്ങളുടെപരിച്ചു് അവക്കു ബോഡുമായി. അവിടെനിന്നും എഴുന്നേറുതു് ആ വീടിലെ ഒരു ഭ്രംഗ്രൂരിയായിട്ടായിരുന്നു. നേരേ അടക്കാളിയിൽ ചെന്ന. ധാരാളം സ്പത്തിളി ആ സ്ത്രീകു് പാചകശാല അതു വളരെ പരിചിതമായ ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ അഭ്യന്തപുംബമായ ആഗമനത്തിൽ വാല്പുകാർ അത്തെപ്പെട്ടു്. അനുമതതൽ ആ വീടിലെ ജോലികൾ ഒട്ടുക്കാലും പാർത്തിഭാമതന്നെ ആയി കുന്ന ചെയ്തുവന്നതു്. കൂദാശയുള്ള കളിപ്പിക്കുക, അവ ക്കു ശ്രൂലമായ ക്ഷേണം നല്കുക, അവരേ കളിപ്പിക്കുക,

ഉർക്കുക, അവയടക്കാനും അടിച്ചനന്നുകു, അങ്ങ് രജപറ്റ പാണ്ടുകൊട്ടക്കും വായിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഇന്ധപരമാമങ്ങൾ പാരാഡിസം ചെത്തിക്കുക ഇതെല്ലാം ആ മാതാവുതന്നെ നോക്കി. പാർത്തി അമ്മയിൽ ഉണ്ടായ വ്യത്യാസങ്ങളെപ്പറ്റി ലക്ഷ്മിഅമ്മ കേട്. അതുനം ചാരിതാമ്പ്രദത്താട്ട അതു സ്കീ തന്റെ സ്കൂൾഹിതയുടെ ജീവിതഗതിയെക്കുറിച്ചു കൂടു തങ്ക അനേപഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാലും വല്ലഞ്ചാ ഫം കേശത്തിൽ വച്ചു മറ്റൊരു കാണംബോധം ആ സ്കീയെ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയിലേക്ക് ചെയ്തില്ല. ലക്ഷ്മിഅമ്മ യോച്ച നേരിട്ട് സംസാരിക്കുന്നതിനും പാർത്തിഅമ്മ അമ്മയും ദെയൽവും ഉണ്ടായില്ല.

രൈഡിവസം ഉച്ചയാട്ട പാർത്തിഅമ്മ കൊച്ചു മംത്തിൽ ചെന്നു. ഒരു വട്ടിനിറയെ പച്ചമുളകമായാണു ചെന്നതു്. ലക്ഷ്മിഅമ്മ സാദരം ആ സ്കീയെ സത്കരിച്ചിരുന്നതി. പാർത്തിഅമ്മ എഴുനേരും മുഹമ്മദാമ്യുടെ ഭജങ്ങൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് കണ്ണിലേയ്ക്കു നോക്കി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു്

“തൊൻ ഒരു ഗൃഹക്ക്ഷിണി കൊണ്ടിവനിട്ടണ്ടു്. തൊൻ തങ്ങളിടെ അട്ക്കന്തയും വടക്കിവശം ചെയ്തുണ്ണിയിലെ ആല്പുഹലങ്ങളാണു് കാരേ പച്ചമുളകു്. ഈ നടന്നതിനവേണ്ടി സ്ഥലം ഒരുക്കിയതും, നടത്തും, വളം ഇടത്തും, വെള്ളം കോരിയതും എല്ലാം തൊൻ ആണു്. പിന്നീടു് എൻ്റെ കണ്ണുങ്ങളിൽ എന്നോട്ടുകൂടി വല്ലതും ചെയ്തിട്ടണാവും. വേരെ ആകും തൊട്ടിട്ടില്ല. എന്നു ലക്ഷ്മിക്കുടി അരുന്നനന്നിക്കു തന്ന ഉപദേശമാണു് ഇതി,

எனாக்க காரணம். அதுகொள்ளுத் தடு குடாந்வதூத் ஏனிகின சோட தமிழன்.

நமுக்கு ஒத்துப்பிடிகள் உழைனன். ஏன்ற காலதே அதில் அதுக்கும் அர்க்கத்திலையேயும் யாதொடை ஸுவா கேட்டு உள்ளாயிடில்லை.”

லக்ஷ்மிஅனமூர்த்தி காலைக்கரு நிர்ணயத் தலை ஸ்ரீ தென்ற ஸ்ரீமதிதயை அதுபி஠ங்கனம் செய்து. அவர் அத்துறைஸ்ரூபமாட்டுத்தில் ஸமோஹனம் செய்துகொள்ளி ரிக்ஷவேங்காரம் அதுரோ ரைம் பாடி கடன் வீட்டிலேயே “அந்தக்கணதாயி கஷ்ட. பாவ்தி அமம் சோதிது:—

“அதுராஸம் அது ஸ்ரீ? எத்தனை ஹவரை ஹதிகர முல்லை கண்டிடில்லேல்லை. புதிய தாமஸகார் வழி வதும் அதிர்க்கலாமா?”

அந்தத்திடை வேஷவும் இவானவவும் பூஸ்நதயுடு கஷ்ட பாவ்தி அமம் அதுரையூறும் ஏழுநெரை. லக்ஷ்மி அமம் ஹஸ்ரை ஸ்பாரதம் அதைகிடு:—

“வரனா. ஹவிடெ வலிய அதுபிஜாத்துக்கார் அதுராஸம் ஹரிக்கணதைகிடும் ஏன்ற வீட்டில்லை. ஹஸ்ரைவராஸ் (பாவ்தி அமமயைச்சு) ஹா வதுக்காது” ஏனிக்கு ஏரோவும் வூதுமானவும் ஸ்ரீமத் வீட்டு ‘அதுக்கான’மானா. அதுக்கானத்திலை ஜாதி அரியனே? புதுயவர்த்தியில் உதித் தை அதிமதி அதுராஸ். அப்பதித்தைலுரள்ளத்தில் அதிக்கண’தை ஸங்கும் அதுக்கானத்தை ஹா திக்கக்குதில் அதூத்துப்பேர்ப்பாரம். அதுக்காக பதிவுக்கு. அரசைக்கானயானா எதுபோல் தழுவித் தூத் பரிசுயல்.”

അപ്പോഴേക്ക് അനുനദി അടഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. കാരണം മഴയും വെളിലും എറാ പറമ്പുകളിൽ കുരെ മാറിനിനു കുലികിട്ടുവാൻ വിളിച്ചു യാചിക്കുന്ന പുലയങ്ങട കുട്ടിയിൽ പെട്ട ഒരു ജീവിയെ അഞ്ച് താൻ മുൻപിൽ കാണുന്നതെന്ന് പാവ്തിഅമ്മയും തീരെ തോന്തിയില്ല. ലക്ഷ്മിഅമ്മ പാവ്തിഅമ്മയെ അനുദാനവുമായി പരിചയപ്പെട്ടതിൽ, അവർ ഏല്ലാവരം യട്ടാണ്മാനങ്ങളിൽ ഇതുനു സംഭാഷണം തുടങ്ങി. അനുനദിത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കേരംക്കണ്ണതോടൊപ്പം പാവ്തിഅമ്മയും “അത്തുതം വല്ലിക്കയാണു ചെയ്യുതു്”. നിന്തുപ്പുജാതി എന്ന ഗണിക്കു പ്പെട്ടുന്ന ഒരു വർത്തനിൽപ്പെട്ട ഒരു ശ്രീക്കു് ഇതു മഹത്തായ സംസ്കാരം ഉണ്ടായതിനേപ്പറ്റിയായിരുന്നു അതു ശ്രീയിട്ടു പിന്നെ. ഒട്ടവിൽ അനുനദി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

“എൻ്റെ ജോലി തൈജേപ്പോലെ അധികൃതരായി ത്രജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജാതിക്കാക്ക് ശ്രൂവിതപ്പെട്ടുന്നതു ഒരു ബോധാം ഉണ്ടാക്കുക എന്നിള്ളതാണ്. വരവുവെല്ലവുകൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു് അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നും ഉണ്ടു്. എന്നു ഇന്നക്കാഞ്ചുത്തിൽ ലക്ഷ്മിഅമ്മയും അശാനും വളരെ സഹായിക്കുന്നു. വളരെ എന്നവച്ചാൽ വളരെ, വളരെ സഹായിക്കുന്ന എന്നതും. തൈജം ഹാരോ പുലമാടത്തിലും പോയി അമഹാരതത്തിലും മറ്റൊരു ഭിക്ഷിക്കേണ്ടതായ ശ്രൂവിതപ്പെട്ടുന്ന പരഞ്ഞുകൊടുക്കുയാണു്. ശ്രൂവിയായിട്ടിരിക്കുന്നതിനു് പണ്ടെച്ചുലവുണ്ടുന്നാണു് ഇന്ന് പാവഞ്ചം വിചാരിക്കുന്നതു്. അതു തെററിലുാരണ തൈജം മാറ്റിവരുന്നണ്ടു്. തോൻ പറയുന്നതുകൊണ്ടു മുഖിയുന്നതു്. നിങ്ങളുടെ കൈകെ ഇടയിലും ഇന്ന് മാതിരി ഉപദേശങ്ങൾ അവശ്യം.

ഉണ്ട്. തൊഴിൽ, അടക്കമുള്ള പരിസരങ്ങളിലോ, കിണറ മുതലായവയല്ലാം നിങ്ങളിലോ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട തായ സ്ഥലങ്ങൾആണ്. ഇങ്ങെ അററം മുതൈരാതെ പല്ലു തേയ്യുക, കൂളിക്കുക, മുണ്ടി നനച്ചു മുത്തിയാക്കുക മുഖയിൽ എല്ലാം പലതും മട്ടികാണിക്കുന്നണ്ട്.”

പാവതി—ശരിയാണ്. ആതു ശരിതനുന്നയാണ്. വരു വുചെലവു കണക്കുള്ളപ്പറി എന്താണു പറഞ്ഞതു?

ആനന്ദം—അതിൽ എൻ്റെ മുത്തസ്ഥാനം വഹിച്ചെന്ന തിന്നിള്ള പരിജ്ഞാനം ലക്ഷ്മിഅമയ്യുണ്ട്. നിങ്ങ കൂടെ കുട്ടയേറും തുണ്ടുള്ളയേറും വരവുകൾക്കും ചെലവുകൾക്കും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസം ഉണ്ടുകൊണ്ട് തൊൻ അതിനെപ്പറി നിങ്ങ ഹ്രാസ് പറയുന്നതു ശരിയല്ല.

പാവതി—അതോന്നമല്ല, എനിക്കു നിങ്ങളിൽനിന്നും പലതും പരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലക്ഷ്മിക്കട്ടി ഇപ്പോൾ അക്കുമെ ചിരിക്കുകയാണ്. മുരഭിമാനം ആപാദചൂഡിയും നിറങ്ങു ഒരു ജീതുവാണു തൊൻ. പുലയൽരെക്കുടെ പാടത്തു ജോലി ചെയ്യുന്നുനു കാരണത്താൽ ലക്ഷ്മിക്കട്ടിയെ ജാതിയിൽനിന്നു തുഴണമെന്നപോലും തൊൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നടന്നവർ ആണു.

ലക്ഷ്മിഅമമ—അതേ. അതേ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തുണ്ടുള്ള ഒക്കെക്കാംമിട്ടമിട്ടക്കിയായി കാര്യങ്ങൾ നോക്കുന്നണ്ട്.

ആനന്ദം—മുരഭിമാനം ആതു സ്ഥായിയായി നില്പുന്ന പോഷമല്ല. പുലയൽ, പരയൽ, എല്ലാം മനഷ്യർ

ആണല്ലോ. അവരോടു ബന്ധമായി പെയ്മാറിയാൽ അവർ നിങ്ങളേ ആകാശത്താളവും പുകഴുത്തനാഥാം. മേൽജാതിക്കാരിൽനിന്നും ബന്ധമാണ് എന്നതു തെളിയാം. ആ പാവങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവരോടും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കാണിച്ചാൽ മാത്രം മതി. തെങ്ങങ്ങളുടെ സ്കീകളിൽനിന്നും നിങ്ങൾ കും പല്ല സ്ത്രീാംശങ്ങളിൽ വശമാക്കുന്നതിനാണ്. വെയിലും മഴയും ഏററു പകൽ മഴവൻ ജോലി ചെയ്യാലും അവക്ക് തള്ളപ്പുയോ മടിയോ ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. സഹനശീലം അവക്ക് നല്ലതുപോലെയുണ്ട്. നിങ്ങളിൽത്തന്നെ പ്രത്യേകം തന്നതാണ് കൂഷി ജോലികൾ നോക്കേണ്ടതായ കാലം ആയിരിക്കുന്നു. ജീവിതഭാരം അതു വളരെ വലിച്ചിട്ടാണ്. അതായഥാർഥം ചുത്തണ്ണിവയ്ക്കും. കൂഷിക്കാണ്ഡല്ലാതെ നമ്മകൾക്കുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ല.

ഖക്ഷി:—ആനന്ദം! വരവു ചെലവു കണക്കുകൾപ്പറിപ്പരിപ്പരിഞ്ഞു കൊടുക്കണം.

ആനന്ദം:—ഈവിടത്തെ കറിപ്പുകൾ എഴുക്കുണ്ട്. അതുമനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ഈവക്ക് കുറ്റത്തൽ കഴിവുണ്ടാക്കുന്നതാണ്.

അമ്പ്രായം റ

ലക്ഷ്മിഅംഗ മരിയുക്കതേയ്ക്ക് പോയി ഒരു നോട്ട്
പുസ്തകം എടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിട്ടിങ്ങനെ പ്രാം
ദോഷി പ്രസ്താവിച്ചു:—“ഈ എൻ്റെ ഭർത്താവും
ഞാൻഡക്കി വളരെ ഗാഡമാണി അലോചിച്ചു തീച്ചു
പ്രേപ്പിച്ചതിൽ ചില വിവരങ്ങൾ അണും”. രാണിതേയ്ക്ക്
ഞങ്ങൾക്കു ശ്രദ്ധിയിൽനിന്നു കിട്ടാമുന്ന അപാരാധങ്ങൾ
കൈകെ കരിയുന്നു. അതിൽ വിച്ചെവലവിനുള്ള തല്ലൂം
കാര്യങ്ങൾ. സക്കാർകരം, ധർമ്മചൂലവും ദീനമികിസു,
ലോഹ്യം മുതലായ ഇനങ്ങൾക്കും കണക്കിട്ടുണ്ട്. ശ്രദ്ധി
ചൂലവിൽ മാട്ട്, വാളം, വിത്തു്, കുളി ഇതൊക്കെ
ഉംപ്രേപ്പിക്കും. ഇതും രാണിതേയ്ക്ക് തീച്ചുപ്രേപ്പിച്ചതിൽ
ഴിന്താൽ ഉടൻ ഓരോ മാസത്തേയ്ക്കും ഉള്ള വിവരകൾ
ണ്ണക്കുകൾ കരിക്കുന്നു. അവസാനത്തിൽ പരസ്പരസഹാ
യസംഘത്തിൽ ഒരു തുക നിക്ഷേപിക്കണമെന്തായുണ്ട്.
ഒരു ചിട്ടിയിൽ ഒച്ചൻിട്ടുണ്ട്. ഇതിനൊക്കെയുള്ള കണ
ക്കുകൾ അണും ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉള്ളതു്.”

പാവ്തി:—രാണിയിൽ നമ്മുടാക്കാമുന്ന ചെലവുകൾ
കൈകെ മന്ത്രക്രി തീച്ചുപ്രേപ്പിത്തുന്നതെങ്ങനെ?

ലക്ഷ്മി:—പലതും അങ്ങനെ തീച്ചുപ്രേപ്പിത്താം. ഭക്ഷണ
ചൂലവുതന്നെ ഏകദേശം കണക്കാക്കാം.
പാവ്തി:—ഉള്ളശിക്ഷനത്തിൽ കുട്ടതൽ ഭക്ഷണം വക
യ്ക്ക് ചെലവാക്കയില്ലോ?

ലക്ഷ്മി:—നമ്മുടെ വീടിൽ ഉള്ളവയുടെ കാശും തുരു
മായി തിട്ടപ്പെട്ടിരുന്നതിനും പ്രശ്നാസം ഇല്ലാണ്.

പാവതി:—പലവാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും സദ്യ
കുറ കഴിയുന്നതിനും ഒക്കെ വിചാരിച്ചിരിക്കാ
തെ ചെലവു വരുക്കാണില്ല

ലക്ഷ്മി:—സദ്യകുറ കഴിക്കാമെന്നതും വർ അതിന്റെ
വക കണ്ണികൊള്ളുന്നും. പലവാരങ്ങളും മറ്റൊ
വീടിലെ ഉപയോഗത്തിനാണെങ്കിൽ ഒരു മുരഖം
അമവും ഇല്ലാതെ അതു⁹ ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്നു
വാദാക്കം മതിയാണ്.

പാവതി:—കണ്ണുങ്ങൾ ശരിച്ചാലോ?

ലക്ഷ്മി:—ആരോഗ്യത്തിനു¹⁰ ഉടവു തട്ടാത്ത ഏതു പാല
ഹാരവും കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ കണ്ണുങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാ
ക്കിക്കാട്ടുക്കണം. കഴിവിൽ കവിഞ്ഞതിനെപ്പു
ററി ശാര്യം പിടിയ്ക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയും
അനുയോദിക്കുകയും. ഇതുകൊണ്ടും മിതിക്കുക്കണം എന്ന ഒരു
വലിയ കാര്യം സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. ആരോഗ്യത്തി
നു¹¹ അതു¹² അതുകണ്ടു¹³ അതുന്നാപേക്ഷിതവുമാ
ണു്. ഒരു ദിവസം ഇതു നേരം ഭക്ഷണം, അതി
നു¹⁴ ഇതു അരി, മറ്റൊരു വിഭവങ്ങൾ ഇന്നവിധ
ത്തിൽ എല്ലാം എന്നു ഒരു മുൻനിന്മയം ചെയ്യ
ണും. അപ്രകാരം ഭക്ഷണം കഴിച്ചു ശീലിച്ചാൽ
പിന്നെ കണ്ണുങ്ങൾ ശാര്യം പിടിക്കുകയും മറ്റൊ
ഈല്ല. അവരുടെ ആരോഗ്യവും വളരെ നന്നാക
നന്നാണു്. വസ്തും, അലക്കു¹⁵ ഇതിനൊക്കെയുള്ള
ചെലവുകുറ നമ്മക്കു നിന്നുക്കിക്കാവുന്നതല്ലോ?
ഉള്ളു¹⁶, മുളകു¹⁷, വെളിച്ചുണ്ണാം ഇവയെല്ലാം അതു

പോലെ തന്നെ. വരവു് ഇന്ത്യൻ നാം എന്തെ പ്രിം വിസ്തീരിക്കുന്ന എന്നറിയാമോ? ഭക്ഷണം തയാർ ആക്കുന്നതിനു വിറകു് ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല? അതിന്റെ ചാന്പൽ, മറ്റൊരു തുക്കിയോധി അടിച്ചവാരികളും കൂടു, തൊഴ്ത്തിലെ ചാണകം, ഗോധുതം, ഇങ്ങനെ പലതും വളഞ്ഞുണ്ടായി നമ്മൾ ശരിപ്പെടുത്താം. പുതഞ്ചനാർ ഇക്കാൽം നെം അറിയുകതനെ വേണ്ട. ഇപ്പോൾതന്നെ പാവതിഅമ്മയ്ക്കു് ഒരു അട്ടക്കളുതോടും ഇല്ലോ? വീടിലെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള മലക്കരികൾ കഴി ഞ്ഞു ബാക്കിയുള്ളതു് നല്ല വിലയ്ക്ക് വിൽക്കാം. അതെതാക്കെ നമ്മൾഡാക്കാവുന്ന വരവുകൾ ആ സ്ഥല്ലോ.

ആരുന്ദം:—മലക്കരിതോടുതേപ്പുറി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ മരന്ന കിടന്ന ഒരു കാൽം ഓമ്പിച്ചു. നിംബു കൂടു സംഭാഷണം അവസാനിച്ചുപോയിൽ നമ്മൾ പ്രക്ഷീഡനമെങ്ങും തോട്ടത്തിലേയ്ക്ക് പോകാം. അനും ഞാൻ കൊണ്ടിനന്ന കീരവിള്ളു് എങ്ങനെ ഫലിക്കുന്നു എനിക്കു് ഒന്ന് കാണണം.

അവർ മുവരുങ്കുടി അട്ടക്കളും വടക്കുവശത്തു കൂടു മലക്കരിതോട്ടത്തിൽ കടന്ന. ചുറവം വേലി വച്ചു് ഭംഗിയായി തൈക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥലമാണോ? അതു്. കുറിശിന്റെ ആളുതിയിൽ നാലുഭാഗതേയും പാതകൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കിണറിന്റെ യിൽ നിന്നു് ഒരു മുളംകഴൽ വച്ചു് തോട്ടത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു വച്ചിരിക്കുന്ന തൊട്ടിയിൽ വെള്ളംവന്ന വീഴ്വാം സഞ്ചര്യം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. പാവൽ, പടവലം, വഴുതന, കീര, വേണ്ട, മുളകവർദ്ധണം എന്നിവയുടെ വെച്ചിരുന്നുകാണ്ടു് സ്പർശിക്കാനോപാലെ തോന്നിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലമാണോ?

ആനദിം:— മനാക്കണ്ണം പാവതിഅമു! ഇവിടെ
നിന്നും ഒരു കാൽപ്പന നമുക്കു പറിക്കുവാൻ ഉണ്ട്.
ഈതിൽ എത്രയോ വളരെ കുടുതൽ സ്ഥലം തുഷി
ചെയ്യുന്നതിന് മറ്റൊരാർക്കു സാധിക്കുന്ന എന്ന
വരാം. എന്നാൽ ഈ തോട്ടം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന
തിൽ ഒരു വലിയ സാമത്യം ലക്ഷ്യിക്കുമുഖ്യമാണ്
ചീട്ടുണ്ട്; അതെന്നെന്നു പറയാമോ?

പാവതിഃ:— ഇതു വളരെ മനോഹരമായിരിക്കുന്ന എന്ന
പ്ലാതെ വേഗെ നേരം എന്നിക്കു അറിയുവാൻ
പാടില്ല.

ആനദിം:— മരംപ്പുക്ക് സൗഖ്യം തുടങ്ങുമ്പോൾ വലിയ കാൽപ്പ
മാണു്.

മരംപ്പുവൃദ്ധിയം ആകംിക്കുന്നതിനു സൗഖ്യം തുടങ്ങുമ്പോൾ വലിയ ശൈത്യിണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സൗഖ്യം ഉപയോഗയോഗ്യതയും കുടി നേരുചേരുന്നതു നമ്മുടെ ശ്രമക്കിണ്ഠിര കാരിന്തു നാം അറിയുന്നതല്ല. സൗഖ്യം തുടം കൊണ്ട് അതുപൂർണ്ണമാകുന്ന മനസ്സു് നമ്മുടെ യന്ത്ര ഓജൈ ലഘുപ്പേരുത്തുന്നു. സാക്ഷാൽ ഇന്തിരപ്രസർഹ്യ തുഷിക്കു നന്നക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹം ഇതാണു്. നല്ലതുപോലെ നെല്ലു വിളഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരു പാടം നോക്കുന്നും. അതു മനോഹരമായ മറ്റൊരു കാഴ്ച ഇല്ലെന്നു തന്നെ നമുക്കു തോന്നുന്നില്ലോ? ഇവിടെ ലക്ഷ്യിക്കുമുഖ്യം ഇമ്മാൻ ലക്ഷ്യം സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇം ചെടികളുടെ തരംതിരിപ്പും അവ നട്ടിരിക്കുന്ന രീതിയും നോക്കുന്നും. ഈ തോട്ടത്തിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനു നമുക്കു് പ്രത്യേകം ഒരു ഉസാധം തോന്നുന്നു. ഇവിടെന്നിനു വെള്ളിയിൽ കടന്നാലും ഇതിക്കിര ഭംഗിയെപ്പറ്റി മാമ്പിക്കുന്നതിനു നമുക്കു കുടുതൽ ഉസാധം ഉണ്ടാകുന്നില്ലോ. വിലയേറിയ പട്ടകളിലും ആഭരണങ്ങളിലും അഡണിന്തു

നിങ്ങൾനു ഒരു സന്തുഷ്ടത്വപ്പോലെ ഇതു് രൊഴിക്കു
മനസ്സു കവയുന്നു. അങ്ങനെ തോന്നുന്നില്ലോ?

പാവ്തി:—ശരിയാണോ് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു്. ഇന്ത
കാഴ്ച രീക്കല്ലും കണ്ഠമുന്നിയ്ക്കിനു മായുന്നതല്ല.
ഇതിൽനിന്നു മാസം എന്നാഭാധം കിട്ടുന്നണ്ടോ്
ലക്ഷ്മിഅമേ?

ലക്ഷ്മി:—ഞങ്ങളുടെ അവവശ്യങ്ങൾക്കും പതിനും
ആറും മാസംപുതി ശരാശരി കിട്ടുന്നു.

ആനദം:—പതിനുംതു് ഇക്കാലത്തു് ഒരു ബി.
എ—ക്കാരനു കിട്ടവാൻ വിഷമമുള്ള ശമ്പളത്തുകു
യാണു്. അതെല്ലാം ആശ്രാംഗിക്കണം. ആരും ദി
ഡം ഹിതാധിതങ്ങൾ നോക്കണം. നമ്മുടെ സ്വാ
ത്രത്തും നമ്മക്കുതെന്നയാണോ്. ഇതാണോ് ബുല്ലിപ്പു
വമുള്ള തുഷ്ടിയുടെ റൂണം. നമ്മുടെ അഴികൾ ഇതു
നിയന്ത്രിക്കുന്നുണ്ടോ. തിച്ച്ചയായും തുഷ്ടിയെപ്പോലെ
മനോമോഹനമായ ഒരു ജീവിതവൽ ലോക
ത്തിൽ ഇല്ല.

അവർ അവിടെന്നിനു പുരോച്ചത്തിലേയ്ക്കു പോയി.
റോസാ, മില്ല, പിച്ചി മുതലാം പുരോച്ചടികളും 'വജ്രി
കളും ആണോ് അവിടെ അത്രുണ്ടം എല്ലാമായ പരിമള്ളും
എപ്പോഴും വീശിക്കേണ്ടിക്കുന്നതു. വീട്ടിനജുളിൽ ഇങ്ങനേ
പ്പോലെ തന്നെ ഇതിന്റെ സുഗന്ധം ഇവരെ ആന്തിപ്പിച്ചിന്നു.
അതു അധികം സ്ഥലം ഇതിനായി
ഉപയോഗപ്പെട്ടത്തിയിരുന്നില്ല.

ലക്ഷ്മിഅമു പറഞ്ഞു:—

“ഇതു് ആദായം ഓത്തു നാനും ചെയ്യുതല്ല, ജോലി
ചെയ്യുകയുണ്ടോ ചിലപ്പോൾ ഞങ്ങൾ
ഇവിടെ വനിരിക്കാണെന്നോ്. എന്നാൽ ആദായക്കാരു
വരും സുഖസംക്രമണം കുറയ്ക്കാതിനു ഞങ്ങൾക്കു
നിയുതി ഇല്ല. പാവ്തിഅമു ഇതു ചെയ്യേണ്ടു.

താണു്. കണ്ണത്തുക്കളിടെ മനസ്സു് വികസിപ്പിക്കുന്ന തിനം പരമപരിഗ്രാമഭ്യാസവിചാരങ്ങൾ അവരിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നതിനം ഈ മാതിരി തോട്ട് അദ്ദേഹത്തുക്കളാക്കുന്നതാണു്”

പാംതിഃ—എന്നെ നിബാരം സഹായിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടാക്കാം.

ആനന്ദം—ലക്ഷ്മിഭരമു കോഴിക്കുപ്പി ചെയ്യവാൻ തു അഭിയൈന്നു കേട്ടപ്പോ. എവിടെയാണു് കോഴി ക്രൂട്ട്?

ലക്ഷ്മി—അതു വലുതായിട്ടുണ്ടാണമില്ല. ഒരു പിടക്കോഴി യെ വാങ്ങിത്രട്ടഞ്ചിയതാണു്. ഇപ്പോൾ ഇതുവാ തെള്ളിതോളിയും ഉണ്ട്. അവയും വേണ്ടിവരുന്ന ചെലവു് മട്ടിയും കോഴിക്കുണ്ടുങ്ങളും വിറു വരുന്ന പണ്ടത്തിന്റെനിന്നതനെ എടുക്കുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു് ഒരു കാര്യത്തിൽ അമാന്തിച്ചു. അതായതു് ഉണ്ടാണെന്ന്, പട്ടി, പുച്ച മതലായ ജന്മക്കളിൽ നിന്നും അവയു് ഉപദ്രവം ഉണ്ടാക്കാതെ ഹരിക്കുന്നതിനുള്ള സാമർഗ്ഗികൾ, ഇതുവരെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. വരുന്ന ആണ്ടിൽ ഈ സമയത്തെയ്ക്കു ശരിയാകം.

ആനന്ദം—മട്ടിയും നല്ല വില കിട്ടുന്നില്ലോ?

ലക്ഷ്മി—നല്ല വില കിട്ടുണ്ട്. ഒരു ചെറിയ ആദായ മാർഗ്ഗമായി തെണ്ണരംക്കു് ഇതു് ഉപകരിക്കുന്നണ്ട്. ഇപ്പോൾ സ്ഥിരമായി തെണ്ണരംക്കു് രണ്ട് വേല കാർ ഉണ്ട്. എന്നാൽ കോഴിക്കുപ്പി അഭിവൃദ്ധി പ്രേരിപ്പേണ്ടു രഹാളിനെ അതിലേയ്ക്കു മാത്രമായി എഴുപ്പേട്ടതെന്നുവിശദിപ്പിക്കുന്നതാണു്.

ആനന്ദം—അതേ. ജോലിക്കാരെ നിരത്തുന്നതിലും കുലിക്കാരെക്കാണ്ടി ജോലിചെയ്യിക്കുന്നതിലും

അതശാനം ലക്ഷ്മിഭാമയും ഒരു നിർദ്ദേശം വച്ചി
ടുണ്ട്. അതു പാവതിഭാമ അറിവതിട്ടുണ്ടാ?
പാവതി:—ഈല്ല. മിക്ക ജോലികളിൽ ഇവർ രണ്ട്
പേരും തന്നതാൽ ചെയ്യുന്ന എന്നാണെന്നിക്കു
കിട്ടിയിട്ടുള്ള അറിവു്.

ആനന്ദം:—അതു ശരിയാണോ. ജോലിക്കാക്കം നല്കുകയി
കൊടുക്കുന്നു. അവരോടു സമഭാവനയോടെ പോര
മാറുന്നു. അവരോടൊപ്പും നിന്നു ജോലി ചെയ്യുന്നു.
എന്നോടു തെങ്ങളിടെ അഴികൾ തന്നെ പറയാറു
ണ്ടോ:—ജോലിക്കാതെന്തും ഉടമ ന്യായത്തും വക
യാണു കൊച്ചുമംത്തിലെ തുഷ്ടി. അതിൽ ജോലി
ക്കാക്കം തന്നെ ഒരു ഉടമസ്ഥത തോന്തിപ്പോകു
ന്നതു. ഈ നിങ്ങൾ നല്കുതുപോലെ പരിക്കേണ്ട
തായ ഒരു പാംമാണോ. ജോലിചെയ്യുന്നതിനുള്ള
പ്രതിഫലം കുറയ്ക്കുന്നതു ബുദ്ധിയല്ല. നമ്മുടെ
തുഷ്ടികൊണ്ടു് നാം മാത്രമല്ല ജീവിക്കേണ്ടതു്.
അലിക്കാരെ തെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു് ആദായം എടുക്കി
വാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു മുതലാളികൾ എന്നപ്പെട്ടും
നീണ്ട നിർക്കുകയില്ല. ചെറിയ ഒരു ആദായം
മാത്രം കുത്തിയാൽ മതി. എന്നാൽ അതു ഒരു ശ്രദ്ധി
രഹിരിക്കും. നമുക്കു മനം ഉറു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു
നു കുറ സമസ്യയുണ്ടാക്കുന്നതാണോ.

പിന്നീടു് അവർ തൊഴിത്തു നിൽക്കുന്ന ഭാഗത്തെ
യും പോയി. കുറക്കുന്നതായ ഒരു പത്ര മാത്രമേ ഉള്ളി.
രണ്ടുണ്ടും പത്രകളിൽ കിടാണ്ടും മേയുന്നതിനു പോയി
രിക്കുകയാണോ. ചാണകത്തില്ലെങ്കിൽ ദിന്ധന്യാണോ. അവിടെ
ബൈക്കമീല്ല. മനസ്സുക്കും പാ വിരിച്ചുകിടക്കത്തോളു
പോലെയുള്ള ശ്രദ്ധിത്വം എത്തതിൽ തിന്നായ്ക്കുണ്ടോ.
ലക്ഷ്മിഭാമയെ കണ്ട് ഉടൻ ആ കൊഴിത്തുകണ്ട് പത്ര
റൂപമായ ഒരു ശ്രദ്ധിപ്പുവിച്ചു. ആ സൗം അടക്കത്തു

വെന്ന് അതിനെ തലോടി. അവർ തെളിയിൽ ഉണ്ടു് മമതക്കണ്ടു് പാപ്പതിഞ്ചും അരുള്ളത്തെപ്പുട്ടു്. അതു് അഡിക്കിൽ സാമാന്യം കാണുന്നുടന്നു വസ്ത്രത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു പദ്ധതിവായിരാൻ. നല്ല വിലകൊടുത്തു് അതശാൻ അതിനെ വാങ്ങിയതാണു്. അംഗവിഭാഗച്ചി പാൽവി തം ദിവസം കിട്ടുന്നബന്ധനയു് ലക്ഷ്മിജന്മ പറയും. എന്നാൽ അതിനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള വിലവും സാധാരണയിൽ കുടിയിരിക്കും.

അതുന്നേം:— അതിനെയുള്ളൂ വെറും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു തിനു് ഇങ്ങനും പദ്ധതിയും തരന്ന പദ്ധതിനെക്കാൾ നന്നു് രണ്ടിടങ്ങഡിയുടെരെങ്കിലും അതാണും നമുക്കു നന്നു കി ശേഷം പാൽ തന്റെ ഭക്ഷണത്തുല്യവിനു എടുക്കുന്ന പദ്ധതിലേ? നല്ല ജാതി പദ്ധതിക്കുണ്ടു് നിരുത്തുന്നതിൽ അണു് ഗ്രഹഭരണക്കാർ പ്രത്യേകം ഗ്രൂപ്പിക്കുന്നതു്. കന്നകാലിയെ പരമല്ലൂ നമായി കൈതാത്ത രോൽ ദരിക്കല്ലും ഒരു നല്ല കൂൺഡിക്കാരൻ അരുകുന്നതല്ലു്. അയാൾക്കു് ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ താമസിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശവും ഇല്ല. അയാൾ ഒരു പൊതുശരീരവാണു്. ലോകത്തിനു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മഹാന്മരഹമാണു് പദ്ധതി. ലക്ഷ്മിജന്മ മുന്നോട്ടു നടന്നപ്പോൾ പാതയും ദയനീയമായി കരയുന്നതുകേടു് ആ സ്ഥീ വിശ്വാസം അതിന്റെ അടുത്തുചെന്നു: “അവിടെ നീംക്കു് അരഞ്ഞജത്തി തൊൻ ഇതാവയ്ക്കു്” എന്നപറയുന്നു് അതിനെ കുറേ നേരം കുടി തലോടി. കുട്ടകാരിക്കോടു അവർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—“ഇവഴ്ചുടെ പേരു കല്പ്പാനി എന്നാണു്. തൊൻ അഞ്ഞജത്തി എന്ന വിളിക്കും. അഞ്ചിനെ വിളിച്ചു വിളിച്ചു് ഇപ്പോൾ എനിക്കു് എന്നുള്ള ഒരു ഇളയ സമോദരത്തിനോടെന്നതുപോലെയുള്ള സ്നേഹം തോന്നുന്നും”;

അവർക്കു എഴുന്നാടും അങ്ങനെയാണ്. അവളിടെ
കൊലി പരിക്ഷിക്കുന്ന തുഷികൾ വെളിപ്പുറമ്പിൽ
ഇല്ലാത്തപ്പോൾ ഒക്കെ അവർ സ്വപത്രയാണ്. മുറാ
ത്തും മറ്റും നടന്നകൊള്ളി. എൻ്റെ ഒരു കുട്ടകാരിയാ
ണ്. തൊൻ പരമാത്മമായിപ്പുറയുന്ന—എനിക്കു പരി
ചരയക്കുള്ള പാല സ്കീക്കേളിയുംകാരി ഇവർ നല്ലവള്ളാണ്.
അയയ്ക്കാർ ചൊന്തുംജോട്ടുകൂടിയേരുന്ന് പരദൂഷണം
ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൽ വളരെ സുഖമല്ലേ കല്പാണിയേണ്ട
സംസാരിക്കുക!

പാവത്തി—എന്ന എത്ര വേണമെങ്ങിലും ശകാരിച്ചു
കൊള്ളി. അന്ന തൊൻ ആരു അടിയന്തിരവീട്ടിൽ
വച്ച് കാണിച്ച ഭജ്ഞതയേക്കാറിച്ചാണബ്ലോ ഇ
പ്പോൾ മനസ്സിൽ വിഹാരിക്കുന്നതു്?

ലക്ഷ്മിഭാമ ചെരിത്തു്:

“നിങ്ങൾ എന്ന അതു മംഗി അക്കണ്ടാ. അന്ന
തെത ദിവസത്തിനാദ്ദേശം നിങ്ങളെ ഒക്കെക്കാർ
പ്രയോജനകരമായ ഒരു ജീവിതമാണില്ലോ പാവ
തിഅമു നയിക്കുന്നതു്. ഇന്ന സംസ്ഥാനത്തു്
നിങ്ങളെപ്പോലെ കുറെ സ്കീകൾ ഉണ്ടായിരുന്ന
കുഞ്ഞിയും കുഞ്ഞിയും മുതലായ പീഡകൾ ഏരി
ക്കല്ലും തല കാണിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. കേട്ടോ,
അതനും”

അബ്ദ്രായം ③

മാധവൻആൻറ ജീവിതരിൽ കാലങ്ങൾ തിൽ ആ ഗാമതിലുള്ള എല്ലാവയങ്ങളും ആദരത്തിന് പാതുമായിത്തീർന്നു. ചെറപ്പുക്കാർ കുടിയിൽക്കൂട്ട് വീട്ടുകളിൽ കുകയോ മറോ ചെയ്യുന്നോടു ആശാൻ ആ വഴിയേ ഓഡാം വരകയാണെങ്കിൽ, അവർ അപരാധസമർപ്പണക്കിട്ടിയും ആ തൃപ്തതിൽ നിന്നു വിരമിച്ചുവനു. പരമ്പരാഗണം മുമാഭാഷണം ഇതൊന്നും ആശാൻ സന്നിഹിതനാക്കുന്ന സഭയ്ക്കിൽ പ്രായങ്ങൾ സംഭവിക്കാറില്ല. ഒരു ദിവസം ആശാൻ പാടത്തിൽനിന്നും വീട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു വരകയായിരുന്നു. വഴിയരികിൽ ഉള്ള ഒരു പുത്രത്തക്കിടിയിൽ നാലഞ്ചു ചെറപ്പുക്കാർ നേരുവേൻ്റിയും പുകവലിച്ചു രസിക്കുന്നതു കണ്ടു. ആശാനെ കണ്ട് ഉടൻ അവർ ബീഡികൾ മറച്ചു് എഴുന്നേറു. അവരെ കാണാത്ത ഭാവത്തിൽ കടന്നുപോകുന്നെമെന്നാണു് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചതു്. രണ്ടുനൂടി മുന്നോട്ടു നടന്നതിനശേഷം അദ്ദേഹം തിരിച്ചുവനു, അവരോടായിട്ടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

“നിങ്ങൾ എന്നു ഒരു അരസികൾ ആയി പഴിക്കുയാണു്. സംശയമില്ല. നിങ്ങളെ കൈക്കൊംപാ പ്രാരഞ്ഞു ഓരോ കുടിയവനാണു ഞാൻ. പ്രായവും കുടുതൽ ഉണ്ടു്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അങ്ങനെതോന്നുന്നതു്. എങ്കിലും ഞാൻ ഒരു കാൺം പറഞ്ഞുകൊള്ളണ്ടു.

ഇപ്പോൾ കാണിച്ചു ആദരം അത്വത്താബന്ധകിൽ, എന്ന് വാക്കുകൾ എന്ന ശ്രദ്ധിക്കുവരുമ്പോലും ചെയ്യണം. സത്യത്തേയും പൊതുജനങ്കൾമുതൽ അവനവരും അഭിഭ്യുലിയേയും മുൻനിരത്തി യഥിക്ഷണതിനാണ് നാം ഭ്രാഹ്മാകാശാതരാഖ്യാജ്ഞയും. കോടാറകോടി സ്വ ത്രിജ്ഞ മഹാക്ഷേമരം തന്നെ ആയിരിക്കുന്നു, സമയം വെള്ളതെ കളിയ്വാൻ ആ മന്ദിരം അവകാശം ഇല്ല. പ്രയതിം എന്നാനില്ലാതെ വരുവോരം, നമ്മൾ ജഗ ദീശ്വരൻ നഷ്ടിയിരിക്കുന്ന സകല ശ്രദ്ധികളും നിങ്ങളും യോഗമായിത്തീന്ന് പോകാം. കരിനാർ കഴിയുന്നോരം ജീവിതം തന്നെ നമ്മക്കാരു ഭാരമായിത്തീരുന്നു. ഒരു മട്ടിയനെക്കാൾ കുട്ടത്തു കൂട്ടുത മററായം അനുഭവിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എപ്പാറേതും പാളിക്കുന്നുണ്ടായിൽ പറി ചുട്ടുംവരാണല്ലോ. സാധ്യാശകാലങ്ങളിൽ നമ്മൾ ഒരു ദശിവുദിവസം വരണ്ണമെ എന്ന വലിയ ആരുഹം ഉണ്ട്. എന്നാൽ അവധിക്കാലത്തു് എത്ര മഷിച്ചിൽ തോന്നുണ്ടു്! വലുവിധവും പാളിക്കുന്നും തുരഞ്ഞുമെ എ നാലു അപ്പോൾ ഉം നമ്മുടെ ആരുഹം? വിശ്രമ ത്തിനേൻ്റെ സ്വം ആസപദിക്കുന്നതിനു ഭവണിയെക്കില്ലും പരിഗ്രമശീലം പരിപാലിക്കുന്നതാണ്. പകൽ എട്ടം പത്തം മണിക്രൂർ ജോലി ചെയ്യാതു് പിന്നീടു് കിട്ടുന്ന കരി സമയത്തിനും മാധുര്യം നിങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു തന്നെ അറിയേണ്ടതാണ്. നേരു മരിച്ചു് കുട്ടം ജോലി ചെയ്യാതെയിരുന്നാൽ പകൽ പത്രം മണിക്രൂർം ഒരുപോലെ മഷിവു തോന്നാനില്ലോ?

പിന്നെ, ഇന്നത്തെ ജീവിതപ്രാരം്ഭങ്ങളെപ്പറ്റി നോക്കുന്നും. പണ്ടതേക്കാലത്തായിരുന്നുകിൽ, ഭ്രമിക്കും ഇന്നതേക്കാരം വളരെ ഫലപ്രജ്ഞിയുണ്ടായിരുന്നു.

ജനസംഖ്യ കുറവായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാധനക്കുടി ലഭിക്കുന്നതിനു പ്രശ്നാസമില്ലാതിരുന്നു. നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളും വാഹനരുകൾക്കും അനുകൂലമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇന്നതേതുപോലെ സ്കൂളിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യം ഇല്ലായിരുന്നു. ഈ ഗ്രാമത്തിൽ തന്നെ ഒരു ഇരുപതു വർഷങ്ങൾക്കും മുകളിൽ ഇന്നതേതതിൽ പുക്കി ആഴ്ചകൾ ഇല്ലായിരുന്നു. അവക്കണ്ണായിരുന്നു ഭൂമിയും മറ്റും ഉപകരണങ്ങളും മാത്രമേ നമ്മുകൾ ഇന്നും ഉണ്ട്. അവക്കണ്ണായിരുന്നു അതുവശ്യങ്ങളുടെ മുന്നിട്ടി നമ്മുകൾ ഇന്നാണെന്നതാണും. പിന്നെ എങ്ങനെന്നും മടിച്ചിരിക്കുവാൻ നമ്മുകൾ അവകാശം കിട്ടുന്നതു്?

നമ്മുടെ കുടഞ്ചോക്കുന്ന ഭാരേ നിമിഷവും എന്നെന്നേക്കുമായി നമ്മോടു യാതു പറയുകയാണു്. ഇന്നല്ലതെത്ത ദിവസം ഇന്നി നമ്മുടെ അയയ്ക്കിൽ കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണോ? ലോകത്തിൽ ഉണ്ട് ധാതൊരു ശൈക്ഷിക്കുകൾ ഇന്നല്ലതേതു ദിവസം രണ്ടാമതു തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിനു നിബൃത്തിയണ്ടാക്കുന്നതല്ല. എത്ര വലിയ നാശമാണു് നാം സഹിക്കുന്നതെന്നു നോക്കണാം!

ഒരു ചെറുപ്പുക്കാരൻ;—അതുശാൻ പറയുന്നതിനു തൊന്തു തക്കം കൊണ്ടുവയ്ക്കരല്ല. എന്നാലും ഒരു കാൽം ചോദിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പൂർണ്ണികമാർ എല്ലാം ഈ അങ്ങനെ അഭ്യോരാത്രം ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടാണോ ഇരുന്നതു്? അങ്ങനെ ചെയ്യാതെയിരുന്നവരെല്ലാം പട്ടിണിയിൽ അക്കപ്പെട്ട് മരിക്കുക ആയിരുന്നുവോ? ആശാൻ;—നിഃബന്ധം അ ചോദ്യം ചോദിച്ചുതു നന്നായി. ഇതിനു തൊന്തു ഇപ്പോൾ സമാധാനം പറയുന്നതേ

യുള്ള. ഓരോ ദിവസം കഴിയുന്നോടും ജീവിതാർഥി ഷ്ടൂതകൾ വല്ലിച്ചു വരുകയാണ്. നമ്മുടെ പുൻ്തി കമാക്കൽ മാസത്തിൽ പാത്രം ദിവസം വിശ്രമം ആകാമായിരുന്നിൽ നമ്മക്ക് നാലു ദിവസം എ ട്രക്കിന്തിനപോലും അവകാശമില്ല. ഏറ്റവും തിലേയുള്ള മാർഗ്ഗം അതിഭീർജ്ജവും പ്രവേശന പ്രാരം വളരെ ഇട്ടാണിയതുമാണ്. നല്ലതുപോലെ ലൈഡി അവിടെയെത്തി അക്കത്തുകടന്നകൊഞ്ചേണ്ട താണ്. അതിരം ഫേർക്കുടെയാണു ഒരു നിമിഷം തിൽ ഓട്ടന്നതു്. ഒരാൾ വഴിയിൽ അല്ലും എന്ന മടിച്ചു നിന്നു പോകുന്നിൽ കാഞ്ചം കുഴപ്പത്തി ലാക്കം. മറ്റുള്ളവർ അവനെകടന്ന മുന്നോട്ടുപോ യുള്ളും. പിന്നീട് മടി ഒക്കെ തീർത്തു് അങ്ങും ചെല്ലു നതിനമുഖ്യു് ഇവന്തെ ആയുസ്സും അസൂമിച്ചുനാ വരാം. നിങ്ങൾ ഇവിടെ വെടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നും നിങ്ങളേം നിങ്ങളുടെ ക്രൂട്ടുകാർ അദ്ദേഹത്തിനു അതിക്കണ. പിന്നൊരു അവരോടൊപ്പും നിരക്കെങ്കിൽ താൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഒരു മരംപുന്ന ആളു മായും അവസാനമായും അഭിയേണ്ടതു സമയത്തിന്തെ വിലയാണ്. സമയത്തെ നമ്മക്ക് തുപ്പാ ചക്രം കാശായി മാറ്റാം. അങ്ങിനെ അതു നില്ക്കു യാസം മാറ്റാവുന്ന മറ്റ് ധാരതാന്നം ഇല്ല. ലോകവിജയികളായിത്തീനിനിട്ടുള്ളവർ എല്ലാം ഇങ്ങനെ സമയത്തെ സ്നേഹിച്ചുവരാണ്.

ആശാന്തിവാക്കികൾ ആളുവസാനം വളരെ നല്ലതുപോലെ തുലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ചെരുപ്പുക്കാരൻ കുറേക്കുടെ അടക്കത്തു. അധാരിച്ചുടെ പേര് ശ്രീശ്രീക്കൃഷ്ണ

എന്നാണ്. തെന്നു സംശയങ്ങൾ കുറെ പരിഹരിക്കണമെന്നതു നിശ്ചയത്താട്ടുടി കയ്യും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യാനാണ്? എൻ്റെ കാര്യത്തെന പറയുകയാണെങ്കിൽ എനിക്ക് തുഷി ചെയ്യുന്ന തിനു ഒരു സൗം സ്ഥലം ഇല്ല. വല്ലവരുടെ സ്ഥലവും പാട്ടത്തിനു വാങ്ങി തുഷി ചെയ്യാമെന്ന വച്ചാൽ അതിനു നാലു കാര്യം എൻ്റെ കയ്യിൽ ഇല്ല.

ആശാൻ—അതുകൊണ്ട് എന്തു ചെയ്യണമെന്നാണോ വിചാരിക്കുന്നതു?

കയ്യും—വല്ലവിധതിലും അയല്ലോ? കഴിച്ചുകൂടുന്നം.

ആശാൻ—നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നോടു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന തല്ല. അയല്ലോ? അതല്ല; നിപുണത്തിയില്ല; തെയാകുന്നോടു അതുകൊണ്ടുചെയ്യുന്നതിനു നിശ്ചിയിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

കയ്യും—അതില്ല. ഇങ്ങനെ അങ്കു കഴിയാം.

ആശാൻ—എങ്ങനെ, അരരെ അതുകൊണ്ടു കഴിയാമെന്നാണോ വിചാരിക്കുന്നതു? നിങ്ങൾ വളരെ ചെറുപ്പമാണോ? ഇനി എത്രയോ സംവത്സരം ഇങ്ങനെ കഴിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നല്ലോ. അതിനു് എന്തു സ്ഥാനമാണോ? അതുകൊണ്ടുമായി കണ്ടിരിക്കുന്നതു?

കയ്യും—അങ്ങിനെയൊന്നുമല്ല; മെഡവം വിധിച്ചതു പോലെ കഴിയും.

ആശാൻ—നിങ്ങൾ നിങ്ങളിടെ പ്രാണശ്യാസ്ത്രം പുറതിയാണോ സംസാരിക്കുന്നതു? നിങ്ങളിടെ

அனுஷ்டினம் வூயிகளை காஞ்சிரவூபுரியாளர் ஸங்ஸாரிகளைத் தாடு. ஏனிடெந்து அமாக்ஷமாயி ஸங்ஸாரிகளை என்களை. அறிவினால் கார்ளை வழிரை விஶாலமான். நினைவுக்கு அது இயக்காமலையிடியெப்புரியி பின்கீழ்வான் இயமாக்கன். அது அது வழிரை தீகரம் அதனையை நினைவுகளியான். ஹதிகாஸ் பூஷ பாஞ்சக்கிழக்கானதுபோலே ஏன் பல்லவூபூ சென்றது. பாலினேர் உடம்பம் நாலுபாடும் ஹரிகளை. கஷைத்தியுமெட்டுத் து அடிக்கான் ஸங்லராயித் தூரிக்கையான். பூஷ ஒரு விலை சென்று ‘அது வரை காளாதெ பாஞ்சக்கிழக்குமையான். தன்ற கழியு’ அஷ்டு ‘அடச்சுக்கூரையா’ ஏனான் அறிவி ஸ்ரீர விசாரம். பாஞ்சக்கிழக்கான் துட்டுட்டும். நாலு ஓராண்டுகளின் அடியும் வங்கிழும். அதுபோல வெய்யான் காலை நினைவு ‘ஏனிக்க செலவு குதியுவான் யாதொடு மாற்றுவுமில்லை. அறிவினைப்பூரியி வைத்தி சிடு இயமாக்கன். அதுகொள்கு ‘அக்காந்தும் பின்கீழ்க்கைத்தனை சென்றுள்ளது’ ஏன்னெல்லை நினைவு தீஷு யாகிவதுரிக்கைந்து?

പിന്നീടു് ഖൗഡ്രവിധിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. താൻ ജഗദ്ദിശപരമിൽ സവകാലവും അത്യന്തവിധേയ സം ഉള്ള ആർഥിക്കുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം നമ്മക്ക നൽകിയിട്ടുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഭക്തിപൂർവ്വം ഉപയോഗപ്പെട്ടതാണെന്നാണു് താൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. എന്തിനാണു് അവിട്ടുന്ന നമ്മക്ക തിരിച്ചറിയും, ആലോചനാക്കുന്നതിലും, കൈകളിൽ, കാലുകളിൽ കൈക തന്നിരിക്കുന്നതു്? എന്തോ ഉദ്ദേശം ഉണ്ടായിരിക്കണാം

ആ ഉദ്ദേശത്തിന്റെ സാഹചര്യത്തിനുവേണ്ടി നാം അതിൻ കണമെന്നായിരിക്കണമല്ലോ ഇംഗ്രേസ്റ്റ് അഭിലംഘം. ആ അഭിലംഘം നിരവേററാത്തവക്ക്⁹ ഇംഗ്രേസ്റ്റ് കാരണം അത്മിക്കണ്ണതിനവകാശമുണ്ടോ?

കയ്യർ:— ഇന്നമുതൽ ഞാൻ എത്തു ജോലിയും ചെയ്യുന്ന തിനു സന്നദ്ധൻ ആണോ, അതിനുള്ള സെങ്കൽത്തു ഒരി എവിടെ? ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞില്ലേ എനിക്കു ഒരു ദൈ സെൻറു സ്ഥലമോ ഒരു ചില്ലിക്കാഡോ ഇല്ലോനോ?

ആരാൻ:— ചന്തസ്ഫലങ്ങളിൽപ്പോയി ചുമട് ചുമകിന് തിനു നിങ്ങൾക്കു പാണം എന്തിനോ? അയൽക്കാരുടെ കനകാലിയെ മെച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളിൽ കൊണ്ടാവോയി മെയ്ക്കന്തിനു നിങ്ങൾക്കു പാണം എന്തിനോ?

ചെരുപ്പുകാർ എല്ലാപ്പോയം പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ആശാനോട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന യുവാവിന്റെ മുഖം ചുവന്നു. ആരാൻവീരൻ സത്ത്രംബന്ധത്തിനെക്കണ്ടിച്ചു¹⁰ പഠക്കെ സമ്മതമായിരുന്നതുകൊണ്ട്¹¹ കയ്യർ കോപം അതു തീരുമായി വെളിയിൽ കാണിച്ചില്ല. എന്നിട്ടും അയാൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

“അപ്പോരി ഞാൻ ചുമട്ടുകാരനായോ, കനകാലി കാരനാണോ ചോധ്യാജീവിണമന്നാണോ ആരാൻ പറഞ്ഞതു!”

ആരാൻ¹² കുറം കേഷാടം ഉണ്ടായില്ല. അതിരാത്രുമായ സ്വന്തത്തിൽ മറപടി പറഞ്ഞു:—

“ആഥം കൂട്ടിക്കിട്ടുന്ന മാരാ വല്ലജോലിയും ചെയ്യുന്നതു നാമിക്കണം.”

കയ്യർ—ഞാൻ ഒരു മിധിൽസ്സും പരിക്ഷയെക്കിലും പാസ്സായിട്ടിട്ടുണ്ടോ” എന്നുണ്ടോ.

ആശാൻ—ആ വിധത്തിൽ നിങ്ങൾ അറിവു സഹാദി ആഭ്യർത്ഥിക്കുന്നും അനുഗ്രഹിച്ചും അനുഭവാരെ അഭ്യർത്ഥിച്ചും ജീവിക്കുന്നും എന്ന നീചനീചപുത്രത്തിൽ നിന്നും ഉടൻ പിന്നാറണമെന്നും ഞാൻ പ്രത്യേകം തുണഡോഹിക്കുന്നതും.. തൊഴിൽ ഏതും കൈ പോലേ മാനം ഉള്ളതാണോ. ചുമട്ട് എടപ്പുകട്ട, കണകാലി മേയ്യുകട്ട, സക്കാർ ഉദ്ദ്രോഗം ആകട്ട, കൂച്ചുവടം അക്കട്ട—എല്ലാം കൈപോലെ മാനം ഉള്ളതാണോ. എന്നാൽ സപ്രാവത്തുല്ലി എല്ലാ തൊഴിലിലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നും. സന്ദാർഭ ത്തിൽനിന്നും വ്യതിാവിഷകനും ഒരു മഹാ കബേര കാക്കാടും എത്രമേരും ആരംഭിക്കിയുണ്ടോ, സർപ്പ നിശ്ചന്നായ ഒരു ചുമട്ടുകാരൻ! സപ്രാവത്തിനും തുണഡോഹിക്കുന്ന മാത്രമേ ഒരുവനും മാനമോ അവമാനമോ ചേർക്കുന്നതും.

കയ്യർ—ഈ കമയില്ലാത്ത ഒരു ഉപദേശമുണ്ടോ. പരഞ്ഞാധിയായ ഒരു ധനവാജന കാശാനും എത്രപേരും വാജ്ജും കൈ പൊതുനും! നിർദ്ദോഷിയായ ഒരു നിഖലനും ആരു വകവയ്ക്കുന്നു!

ആശാൻ—അഞ്ചു! അതു നമ്മുടെ ഒരു വലിയ തെറ്റി ശ്രാരണയല്ലോ? ആ കബേരനെപ്പുറി ഇം അഭിന യക്കാക്കും ഉള്ളിൽ എത്ര പുന്നമാണുന്നതിയാമോ?

അവരെ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ അവക്കണ്ണതു്, അവ സ്വന്തം യന്നതെന്നും അവക്കണ്ണപുറി അവക്കണ്ണ വലിയ പുച്ചമാണു്. എത്രക്കിലും തക്കതായ ഒരു അവസരം വയ്ക്കേണ്ടി അവരെ അവർ ചവിട്ടി താഴ്ത്തു്. എന്നാൽ സുചരിതനായ നിഖിലങ്ങനേ പുറി അങ്ങനെയല്ല. അവനോടു് അകമേ വലിയ അതിവാഞ്ചായിരിക്കിം. ഏതു് അവധിമാനരണ്ടു മുള്ളും അവരെ സഹായിക്കുന്നതിനു് ആരും ഫേരിതരായിത്തീരുന്നതാണു്. നാടകത്തിൽ ദോധരജാവിശ്വസ്തു വേഷം എഴുക്കുന്നു. മറ്റൊരാൾ ഭ്രംതനായിചെന്ന തൊഴുന്നു. എന്നാൽ ഈ അഭിനയത്തിനു് ധാരാത്താരത്തിലും മലബാറിലും ദണ്ഡി വേഷക്കാർഷിം അറിയുകയും ചെയ്യാം. ആദ്ദരം അർഹിക്കാത്ത ഒരു വണ്ണങ്ങലേപ്പാർഡി അവന്തു് മന്ത്രലും ക്രിക്കറ്റാണു്. താൻ ആ പുജ അവകാശപ്പെടുന്നില്ലെന്നു് അവനു് അറിയാം. അതുകൊണ്ടു് ഈ അതിരപ്പുകടന്നും ഒരു നിമിഷനേരത്തെ ചാരിതാത്മ്യം എങ്ങിലും അവരും നൽകുന്ന സ്ഥിരം അംഗങ്ങൾ വേക്കാത്ത ഒരു ഭവം നമ്മുക്കുന്നതിനു്?

പിന്നീടു് ക്രൈസ്തവരം സംഭാഷണം ചെയ്തിട്ടു് ആശാൻ വീടിലേയ്ക്കുള്ള ധാരാത്താരത്തിലും മിഡിന്റും പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ചുവരും എന്നു് അഭിമാനം പൂഞ്ഞുകയുള്ളേയും കൊണ്ടാണു് നടന്നതു്. വീടിൽചെന്ന കയറിയപ്പോരു ലക്ഷ്മിഭാമ ഒരു വിശേഷവുമായെ തനി. കൊച്ചുമംത്തിലെ മലക്കരികൾ ചന്തയിൽ കൊണ്ടപ്പോക്കന്നയാർക്കു് ഒരു വീഴ്ച പറിയതിനാൽ, പിരോഡിവസ്തെത്തെ ചന്തയുള്ളു് ആ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനു്

ദരാറം ആവയ്യും ഉണ്ടെന്നാണ് അതു സ്നീ ഭർത്താവി
നോട് ചാഞ്ചത്തു്. തനിക്കു് പിറേറ്റിവസം അത്യാ
വയ്യമായി ചെങ്ങുണ്ടതായ മരഹാര ജോലിയണി
നും, അതുകൊണ്ട് മലക്കൻ ചുമനുകൊണ്ട് പോകുന്ന
തിനു് വേരോരാളിനെത്തനെ അനേപച്ചിക്കാമെനും
ആശാൻ മറപടി പറഞ്ഞു. ഈ കെട്ടുകൊണ്ടുനിന്ന
ഇവാവു് ആശാനേ ഇങ്ങനെ അറിയിച്ചു. “ആശാന
വിരോധം ഇല്ലെങ്കിൽ താൻ മലക്കൻ ചന്തയിലേയ്ക്കു
കൊണ്ടുപോകാം.”

ആശാ:—നിങ്ങളോ! എയു്! അതിനു താൻ വേരു
ആളിനെ അനേപച്ചിച്ചുകൊള്ളാം.
കയു് മരി:—എന്നെ അതിനു് അനവചിക്കണം. താൻ
പറഞ്ഞതെല്ലാം ക്ഷമിക്കണം. ഈ ചുമടിനുള്ളിൽ
ആശാധി താൻ എടുത്തുകൊള്ളാട്ടു.

ആശാ:—അതു കുച്ചിൽ അണ്ടു? താൻ അങ്ങനെ
കൈ പറഞ്ഞു എക്കിലും, എനിക്കു് എത്ര ജോലി
യും ചെയ്യുന്നതിനു മടിയില്ലെങ്കിലും, നിങ്ങൾ
ചെരുപ്പുകാർ; ഇതിൽ വളരെ ചെവമനസ്യം
ഉള്ളവരാണു്, ഓരോത്തത്തുടെ വിചാരങ്ങളും
ഒന്നിത്രങ്ങാധികം ഓരോവിധമാണു്.

കയുടി:—അണ്ടുപാർഡു താൻ നന്നായി തുടങ്ങാനോ
ആശാൻ പറയുന്നതു്?
ഈ ഫോലും ആശാനേ പരവമനാക്കി.

ഒന്നും പാനത്തിലേയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗം ആ
യുവാവിന്റെ മുമ്പിൽ തെളിയുന്നതായി ആശാൻ
കണ്ടു് അത്യന്തം ചാരിതാത്മ്യം ചൂണ്ടിം അംഗീക്കരിച്ചുവാ

വിനെ ഗാധമായി അലിംഗനം ചെയ്തിട്ട്:—“അംജലിയും കീ ഒരു കാലത്തു് ഒരു വലിയ അടി അയിവയും. നി നേപ്പറി എനിക്കു് യമാത്മമായ അഭിമാനം തോന്ന സംശ്ലിഷ്ടു്” എന്ന പറഞ്ഞു. പിരു ദിവസം അതിരാവി ലെ ആ ചെരുപ്പുക്കാരൻ മലക്കൻചുമട്ടമായി ചന്തയി ലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. വയ്ക്കേന്നും ചുമട്ടങ്ങൾ അയി അര തുപ അശാൻ കൊടുത്തു.

അശാൻ:—ഹതു കരേക്കുട്ടതൽ അണിനു്. എന്നാൽ എൻ്റെ മനസ്സിൽത്തോന്നന പരമാദ്ദുഃഖത്തി എൻ്റെ ലക്ഷ്യമായി തോന്റെ തരകയാണു്. ദയവുചെയ്യു് നിങ്ങൾ ഹതു സ്പീകരിക്കണം. കാൽത്രപാ നിങ്ങൾക്കു നേരേ വരേണ്ടതുമാണു്.

അതു അരത്രുപ ചെലവാക്കാതെ ചെരുപ്പുക്കാരൻ സുക്ഷിച്ചു. ലക്ഷ്മിഅമ്മ പാവ്തി അമ്മയോടു നിർബ്ബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞത്തിൻ്റെ ഫലമായി ഇം മാതിരി ചില ജോലികൾ ആ മുളി ഇം ചെരുപ്പുക്കാരനെ എൻ്റെ പുശ്ചി. അതു മാസം ഒട്ടവിൽ അയാളുടെ കരുിൽ അഞ്ചു തുപ ബാക്കിവന്നു. അതുകൊണ്ടു് അയാൾ ഒരു കാഴ്ച വണ്ണി ആലിക്കെടുത്തു. അതു നാട്ടിയനിന്നു ചന്തയ്ക്കു അയയ്ക്കുന്നതും ചന്തയിൽനിന്നു് അവിഭേദയ്ക്കൊണ്ടു വരുന്നതും അതു സാമാന്യങ്ങൾ വണ്ണിയിൽ ഇട്ടു് ഇം അംഗീകാണ്ടിപോയിത്തുടങ്ങി.

എന്നാൽ ഇം വ്യവസായത്തിനു് ഒരു വലിയ തടസ്സം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു് ഒരു കുറാമം അത്രതുകൊണ്ടു് വണ്ണിപോകുന്ന രോധു് ഒരു നാഴികയ്ക്കുലെ മാത്രമേ വരുകയുള്ളൂ. സാമാന്യങ്ങൾ തലചുമട്ട വഴിയായി രോധിയിൽനിന്നു രോധിലേയ്ക്കും കൊണ്ടിപോകു

ഞാവന. ഈ പ്രഖ്യാസം പരിഹരിച്ചു കൊടുക്കണമെന്ന് തൃപ്പിക്കായുമോ ആശാനനാടപേക്ഷിച്ചു.

ആശാന്നിറ ഉത്സാഹത്തിൽ തുടങ്ങിയതായ പരസ്പരസഹായസംഘത്തിന്നറ ഒരു ദേശാനും വിളിച്ചുകൂട്ടി, ആശാൻ അതു സദ്ദേശാട്ട മുജാദെന പാരഞ്ഞു:—

“എന്നെന്നാർ മുമ്പുതന്നെ നാം ആലോച്ചിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു സംഗതിയെപ്പറ്റിയാണ് എന്നിക്കണ്ട വാഴ പറയുവാനുള്ളതു്. ഇക്കാൽത്തിൽ നാമ്പിൽ പലഭദ്രയും ഗ്രാലു പതിപ്പിച്ചു തൃപ്പിക്കേണ്ടും, നമ്മുടെ എല്ലാം ശാസ്ത്രത്തായ തൃപ്പശത്രുജ്ഞ പാതയുണ്ടാം. കൂടും എതാനം മാസങ്ങളായി ഒരു വണ്ണി വച്ചുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ സഹായിക്കുന്നതു് നിങ്ങൾക്കുള്ളാം അറിയാമണ്ണും. സക്കാർ ബെട്ടിച്ചിട്ടുള്ള രോധ്യും നമ്മുടെ ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു് കരെ ദൃഢരക്ഷേത്രങ്ങാണ് പോകുന്നതു്. നമ്മുടെ വള്ളങ്ങളിലും വിത്രുകളിലും മറ്റൊരു കൊണ്ടുവരുന്നതിനും നമ്മുടെ തൃഷ്ണിസാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും ഒരു രോധ്യും അത്യുംഖരിയും സക്കാർ അതു ബെട്ടിത്തരട്ടു എന്ന പാരഞ്ഞു വെച്ചതെല്ലാം മരിക്കുന്നതു നന്നല്ല. ആവശ്യം ഉള്ളിടത്തെല്ലാം രോധുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ സക്കാർ നിവൃത്തിയില്ല.

എന്നാൽ സക്കാർ വളരെ ദയവാളന്തുടി ഒരു വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. കടികൾ എല്ലാംനുടി പൊതുമരാമത്തുരുത്തുടെ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ചു് ഒരു രോധ്യുവെട്ടെന്നുകിൽ അതിന്നറ സകല സംരക്ഷണവും

സാക്കാർ നോക്കിക്കൊള്ളിനതാണ്. നമ്മകൾ റോഡ് എ ട്രിക്കോട്ടക്കേണ്ടതായ ഭാരംമുള്ളത്. അങ്ങനെ ഒരു റോഡ് വാങ്ങുകയാണെങ്കിൽ നമ്മകൾ എല്ലാം വളരെ ആരംഭം ലഭിക്കുന്നതാണ്. അനുഭിക്കുകളിൽനിന്നും ഇങ്ങോ കുറഞ്ഞും, ഇവിടെനിന്നും അനുഭിക്കുകളിലേയും സാമാന്യം പോകുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരു റോഡ് നമ്മുടെ ജീവിതനിവഹണത്തിനു തന്നെ അതുനാഭേക്ഷിതമാണ്. നാമെല്ലാംകുടി പത്രിവസം ഗ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ രണ്ടുനാഴിക നീളുത്തിൽ ഒരു റോഡു തീരം നാമുക്കുത്തിനു തീരെ പ്രധാനം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. റോഡിന്റെ ഗതി ചില പുരയിടങ്ങളിൽക്കൂടെ ആയേക്കാം. ആ പുരയിടങ്ങളിൽ ഉടമസ്ഥനാക്കുന്നതു തന്നെ കുറച്ചു സ്ഥലം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നെങ്കിലും കാലഘട്ടത്തിൽ ശിഷ്ടം സ്ഥലങ്ങൾക്കു വില കിട്ടുന്നതുമാണ്.”

പിന്നീടണായ ആലോചനയുടെ ഫലമായി റോഡ് വേണമെന്നു തീർച്ചചെയ്തു. ഒരുമാസത്തിനകം നോംതരം ഒരു റോഡു തീർന്നു. ആശാന്നിനു മലകരിച്ചു മടക്കുവാൻ എത്തി. പിന്നീടും ഒരു വണ്ടിയുടേയും രണ്ട് മാടുകളിടേയും ഉടമസ്ഥനായിത്തീന് തുണ്ണുകൈക്കു മുകളിൽ തന്നെ അയൽക്കാരൻ വരഗീസിനോടുകൂടി ചേന്ന് ശ്രാമമല്ലത്തിൽ ഒരു പിടിക ഉണ്ടാക്കി. അവർ രണ്ടുപേരും പഞ്ചപേരും കൂട്ടുവടം തുടങ്ങി.

വരഗീസ് സ്കൂൾപ്പെന്നതു ജയിച്ചു കാഞ്ഞജിൽ ഒരു പിച്ചിട്ടും പില്ലാലയജീവിതം മതിയാക്കിയ ഒരു യുവാവായിരുന്നു. ഗമ്പംപാരായണത്തിൽ അത്യാസകതനായ മൂന്ന് യുവാവിനും ആ നാട്ടിൽ ഒരു വായനശാല തുടങ്ങണമെന്നുള്ള ആരുഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ ചുമതല

വയമിക്കുന്നതിനും തങ്കതായ ഒരാളിനെ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കൂദാശ അരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കും തനിക്കും ഇക്കാൽത്തിൽ കുട്ടതയും സമയം വിനിഫോറിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യവും ഇല്ല.

ങ്ങലിവസം ഈ പ്രീടികയിൽ വരുത്തിപ്പിള്ളു ഒരു സഹപാർഡി വന്നുചേരും. ബി-എ. ജയിച്ചതിന്റെപേജം സക്കാർ ഉദ്ഘാഗം തിരക്കി നാല്ലുമാസം നടന്ന ഒരു ഇംശവയുവായായിരുന്നു അതു്. ആ നാട്ടിൽ നിന്നും അദ്ദേഹാദി ബി-എ. ജയിച്ചതു് ഈ യുവാവാൺും. വരുത്തിപ്പിൾ:—സുകമാരാ! ശ്രമങ്ങൾക്കു വല്ല ഫലവും ഉണ്ടായോ?

സുകമാരം:—ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല, ഉണ്ടാകുന്ന മട്ടം കാണുന്നില്ല.

വരുത്തിപ്പിൾ:—എത്രതുപാശവളം കിട്ടിയാൽ പോകാം?
സുക:—എത്ര ശവാള്ക്കിരുന്നു തയാർ അണും.

വരുത്തിപ്പിൾ:—പതിനഞ്ചു തുപാ?

സുക:—ധാരാളം മതി.

വരുത്തിപ്പിൾ:—എത്രനാഡി പതിനഞ്ചുതുപായിൽ ഇരിക്കേണ്ടി വരും?

സുക:—അഞ്ചുവർഷം എക്കില്ലോ.

വരുത്തിപ്പിൾ:—ഉണ്ണണം മണ്ണുപ്പും ഒക്കെ കഴിയുവാൻ ഇതിൽ സാധിക്കുമോ?

സുക:—വളരെ കൂട്ടിച്ചു്—ചിലപ്പോറം കടം വാങ്ങേണ്ടതായും വന്നേയ്ക്കാം.

വരുത്തിപ്പിൾ:—ഈവിടെ വീടിൽ താമസിച്ചാലും ക്രഷ്ണം അഞ്ചു കഴിഞ്ഞുകുട്ടകയില്ലോ?

സുക:— ഒരുവിധത്തിൽ എങ്ക.

വരഃ—അംതിരിക്കേണ്ട്. അന്നുവിഷകളിൽ, അതും കുറേ
രികൾ ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പതിനെയു തുപ കിട്ട
ന്നതിനാപകരം, നമ്മുടെ ഈ നാട്ടിൽപ്പറത്തു
പത്രതുപാ കിട്ടിയാൽ ദോരേ!

സുക:— പാശത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അതുകൂടംതന്നെ
അധികമാണോ.

വരഃ—എന്നാൽ വരകമാസം ഒന്നാംതീയതിമുതൽ
മാസം പത്രതുപാ വരവു് ഹവിടെ ഉണ്ടായാലോ?

സുക:— ഉല്ലോഡത്തിൽ ആണെങ്കിൽ പ്രമോഷൻ കിട്ട
മണ്ണോ?

വരഃ—അതും പണത്തിനായിട്ടുന്നല്ലോ.

സുക:— അതുതന്നെയല്ലോ. തന്നാൽ ആവുംവിധം
ജോലിചെയ്യു രാജുസേവനം നിർവ്വഹിക്കാമല്ലോ.

വരഃ— ശരി! അതു പരയണം. ഉല്ലോഡത്തിൽ ആയിരം
വർഷം ഇരുന്നാൽ ലഭ്യമാകാത്ത അവസരങ്ങൾ
സേവനത്തിനു ഇവിടെ ഉണ്ടാകുന്നതാണോ.

വരഗീസിന്റെ നിശ്ചയപ്രകാരം പരസ്പരസമായ
സംഘത്തിൽ നിന്നു് ഒരു നിശാപാഠാലയും ഒരു
വായനശാലയും ആ ഗ്രാമത്തിൽ ഉണ്ടാക്കി.

ബീ എ—ക്കാരനായ സുകമാരൻ ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ
ചുമതലക്കാരനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. പ്രതിമാസം
പത്രതുപാ ശമ്പളമാണ് തീച്ചുപ്പെട്ടതിയതു്. ഒന്നാം
തരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വരുത്തി അവയുടെ മാഫാത്തും സുക
മാരൻ വായനശാലയിലെ അംഗങ്ങളെ പറഞ്ഞു മന
സ്ഥിലാക്കി.

വന്തമാനപ്പെട്ടജീവി വാസിച്ച്^o ലോകകാര്യങ്ങളെ
കഴിച്ചുള്ള അക്കാദമ്പം അവക്ഷേ നൽകി. പകരു മഴ
വൻ തുഷിയില്ലും നറു തൊഴിലുകളില്ലും കഴിയുന്നവക്ക്^o
നിശ്ചാരംശാലയിൽനിന്ന്^o വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ച.
കരേകഴിത്തെപ്പാറം അട്ടത്തുതനെ ഒരു ചരിയ വൃഥ
സാധാരണ സുകമാരൻ തന്റെ സ്വന്തമായി അരംഭിച്ച.
നേനാന്നരവപ്പത്തിനകം പ്രതിമാസം അർപ്പതുരുചാ
വരെ ആ യുവാവിന്^o ആദായം ലഭിച്ചതുണ്ടാണി.

അഭ്യാസം १

കോച്ചമന്ത്രിൽ മായവൻ ആശാൻ അചിരേണ്
കോടിപ്പാടം ഗ്രാമത്തിന്റെ നേതാവും, ഉപദേശിയും
ആയിര്ത്തിന്ന്. അദ്ദേഹം കൂഷികാഞ്ഞങ്ങളിലാണ് കുട
തൽ ശുശ്രൂതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. എക്കിലും ആ
ഗ്രാമത്തിനു വന്നുചേന്ന് അത്രതകരമായ ഉന്നർവ്വിന്റെ
പ്രലമാജുണ്ടായ വ്യാപാരം, വ്യവസായം, വിദ്യാഭ്യാസം
എന്നിവയിലുള്ള അഭിവൃദ്ധികൾക്കു് യമാത്മകാരണ
ക്കാരൻ ആശാൻ തന്നെ ആയിരുന്നു. വരഗീസു-
കയുളം കുടി തുടങ്ങിയ പജകച്ചവടവും, സുകമാരൻറെ
നേതൃത്വത്തിൽ പുഴിപ്പേട്ട വായനശാലയും, നിശാ
പാഠശാലയും, വ്യവസാജ്ഞാനമാപനവും യാതൊരു
കോട്ടവും കുടാതെ ദിനംപ്രതി കുട്ടതൽ മുണ്ഡായകര
മായി വളരുന്നു.

ആശാൻറെ പ്രത്യേക നിർബന്ധപ്രകാരം കുടിയ
ഒരു പരസ്യരസഹായസംഘത്തിൽവച്ചു് സുകമാരൻ-
ഖണ്ഡനെ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു.

“നമ്മുടെ നാട്ടു് അതായതു് ഈ കോയിപ്പുറംഗ്രാമം
ഈ സംസ്ഥാനത്തിനു് ആക്ഷുപ്പാടു ഏററവും വിലയേ
റിയ ഒരു ആദർമ്മമാണു് പ്രത്യേക്കപ്പേട്ടത്തിക്കൊണ്ടിരി
ക്കുന്നതു്. നാാം പ്രായേണ നിസ്സാരതം കൂഷിവലമാരം
ആശേഷങ്കിലും മുന്നതെ പരിപ്പൂര്ത്ത ഗവണ്മൻറുകൾ-
ഭാരിക്കുന്നാശത്തിനുള്ള പ്രധാനപലതികളായിപ്പുറയുന്ന
പലതും നാാം പരസ്യമായം കുടാതെ അംഗീകരിച്ചു-

ഞാൻ ഡി. ഓ. പൌക്കി ഇസ്റ്റീച്ചർ. പതിനഞ്ച് അപ്പ ശ്രദ്ധം കിട്ടുന്നതിനാവണ്ടി ഞാൻ വളരെ അതി ആ. ഇന്നതെത്ത് വിഭ്യാസമ്പന്നരായ മുഖ്യങ്ങൾക്ക് വന്ന ചേരുന്ന ഒരു വിജയത്തു് എഴുന്നും വ്യാപിക്കാതെ ഇരുന്നില്ല.

അതായതു് വിഭ്യാലയജീവിതവും ഗ്രാജിവിതവും തമ്മിലുള്ള പൊതുത്തമില്ലായ്യാണു് ഈനാ മുതവിഭ്യ ക്ഷേ നേരിട്ടിരിക്കുന്ന അസപാധിനാത. പാരുളിക്കുട്ടത്തിൽ കേരിക്കണ്ണിനോൽ നാം എല്ലാം വീട്ടില്ലോ സ്ഥിതിയും നാട്ടിലെ ജീവിതരീതിയും തീരു വിശ്വരിക്കുന്നു. നമ്മകൾ പുറ്റുക്കണ്ണേണ്ടം നമ്മുടെ സഹാ യാടികളുടെ വേഷരീതി കണ്ണേണ്ടം പട്ടണങ്ങളിലെ അധിബന്ധരജീവിതത്തോടും മാത്രമേ ബന്ധമുള്ള എന്നും, മാറ്റും, മണ്ണവെട്ടി, കലപ്പു, കൊയ്ത്തു്, മരച്ചീനി എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള കാഞ്ഞങ്ങളും നാമമായി യാതൊരു പൊതുത്തവും ഇല്ലോാം ഒരു ധാരണ സമ്പാദിച്ചു കഴിയുന്നു. നാം പരിക്കുന്നതൊക്കെ സക്കാരയ്ക്കുന്നതിനോ ആ മാതിരി നാഗരികത തിക യുന മററ വല്ല തൊഴിലിനോ ആരുണ്ണനും നാമം നമ്മുടെ രക്ഷക്കും പ്രമാദിക്കുന്നു. പണ്ണോടു മുഴുവി ശോസത്തിനു് അതുമും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നുകൊണ്ട നാൽ പരിഷ്കൂത്തവിഭ്യാല്യാസം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ സംഖ്യ കൂടിയും അവരുടെക്കാണ്ടു് സക്കാർ സേവനത്തി നാളു അവയ്യും അതിവിചുലവും ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പരിഷ്കാരങ്ങുടെ സംഖ്യ ദിനംപുതി വലിച്ചു വരുന്നു. പരിഷ്കാരളിൽ ജയിക്കുന്നവക്കല്ലാം ഉല്ലോഗ ആദി കൊടുക്കാമെന്നു് യാതൊരു സക്കാരം പറയുന്ന തിനു സന്നദ്ധമാവുകയില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ മുഖ്യങ്ങൾ നാരാക്കട്ടെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ ജീവിതരീതി പണ്ണേ

തന്നെ വെള്ളത്തിലിക്കുന്നവർ അതുകൊണ്ട് എത്ര കുഴുത സമിച്ചാലും പത്രചക്രം പട്ടണങ്ങളിൽ കിട്ടിയിട്ട് അവിടങ്ങളിലെ അധിബന്ധിതരാജിവിതത്തിൽ ഭാഗം കൈകരി അക്കന്തിനു മോഹിക്കുന്നു. ഈ മോഹം സാധിക്കാതെ വരുന്നേയാൽ, “അങ്ങമില്ല. ഇങ്ങമില്ല” എന്നമട്ടിൽ, അവർ നിരാഗരായി, പൊതുക്ക്ഷമതയിൽ ഹാനികരങ്ങളായ പ്രസ്തതികളിൽ ഉൾപ്പെട്ടു, രാജുത്തിനതനെ ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവയ്ക്കുന്നു. ഇതാണും ഈ പോക്ക് അനുവദിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഒപ്പാരംഭലം.

എഴുത്തു പറിച്ചുവൻ എല്ലാം ഇങ്ങനെന്ന നഗരരജിവിതത്തിലേയ്ക്കു അതുകുഴുരാക്കുന്നതുകൊണ്ട്, നാട്ടിൻ്റുറ ഞങ്ങളിലെ ജീവിതരീതിയും തുഷി തുടങ്ങിയ തൊഴിലുകളുടെ നിലനിൽക്കപ്പും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും അനംഗിജരു നാർ മാത്രമാണു ശേഷിക്കുന്നതു്. തുഷി, വ്യാപാരം, വ്യവസായം മുതലായവ കാലാന്തരപ്രാം നന്നാക്കുന്ന നിനും ശാസ്ത്രീയമായ വിജ്ഞാനം ആവശ്യമാണു്. ഏറ്റവും മികച്ച നില്ക്കുന്ന രാജുങ്ങളിൽ ജനസ്വാദിയായിട്ടും ഇങ്ങനെല്ലാമാണു ചെയ്യുന്നതെന്ന അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുണ്ടാം. അപ്രകാരം ഉള്ള അറിവു സന്ധാരിക്കുന്നതിനും ഈ അനംഗിജരുന്നാർ അംഗക്കരാണു്. പിന്നീട്ട്, വല്ല അത്തിരുത്തവും നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നേണ്ടോ, നാട്ടിൻ്റുറങ്ങൾ ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നതിൽ?

നെറിനും കൊള്ളുത്താത്തവൻ തുഷിക്കു് എന്നാണു നാം വച്ചിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ആദ്ദായപ്രദമായ തുഷി അക്കട്ട എററവും ബുല്ലി പ്രയോഗിച്ച ചെയ്യേണ്ട ഒരു തൊഴിലും അണു്.

ഞാൻ എന്തുകൾക്ക് കാത്തിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ചെഹസ്സും സ്റ്റാസുകളിൽ റാഡിയോന്തിനു ഞാൻ അതിന്തുടർന്ന് ദിവസമന്തനനു തങ്ങളുടെ സ്കൂളിനുംതു ഒരു രാധക്കുട്ടിയിൽ ഒരു ചെറുപ്പാശാരൻ ചായക്കുട്ടി വടം അതിന്തുടർന്ന്. ഞാൻ ചെഹസ്സുള്ളിലെ മുന്ന സ്റ്റാസു കളിം കാളേജിലെ നാലു സ്റ്റാസുകളിം കടന്ന ബി. എ. ജയിച്ചപ്പോഴുണ്ടു് എന്തു അച്ചൻ നിലമനനായി തീറ്റി. ഈ ചായക്കുടക്കാരനു് ഇപ്പോൾ അൻപതി നായിരം മുപയുടെ സ്പത്രണ്ടു്. എന്നാൽ ഈതും അവകരണിയമായ ഒരു മാതൃകയാണെന്നു ഞാൻ പറായനില്ല. എത്രകൊണ്ടുനാൽ ഈ വിദ്യാരം തീരെ വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ല. തിരിച്ചറിവു കുടാതെയുള്ള മുതൽ ഉടമസ്ഥ സ്കൂളാഖാനിയമല്ല. നമ്മുടെ പ്രാണശ്രദ്ധാസം പോലെ വിദ്യാഭ്യാസവും നമ്മക്കു് അവവശ്യമാണു്. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസം ഒരുത്തനെന്ന നന്നാക്കുന്നതിനും അവന്നു കാലാപനമായും സൂചനമമാക്കുന്നതിനും പകരം അവനെ ദരിദ്രനം മറവള്ളുവക്കു് ഒരു ഭാരവും അക്കാദമിയിൽക്കുയ്ക്കു്.

ഞാൻ അങ്ങനെന്ന അയിത്തീരുമായിരുന്നു. എന്തുകൂടിതുണ്ടും അയ വരുത്തിനും കയ്യുളിം എന്നു നേ പ്രശ്നിയിലേയും തിരിച്ചു. അശാഖയും ഉപദേശം എന്നു അശ്വസിപ്പിച്ചു. ഇക്കിഞ്ഞ പതിനൊന്നാമാസം എന്നിക്കു് എന്നും സഹാദരങ്ങളായ നിങ്ങളെ എററവും ഫലപ്രദമായി സേവിക്കുന്നതിനും, പ്രതിമാസം എഴു, പത്രത്രായോളവും വരവുണ്ടാക്കുന്നതിനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ എന്തുകൂടുമിത്തനാട്ടേയും എന്തും ഉള്ളശം ഇങ്ങനെ തങ്ങൾക്കുന്നതെന്ന സന്ധാദ്യം

ഉണ്ടാക്കണമെന്നല്ലോ. ക്രാഡിലും പ്രാബല്യം ഇരു നാട്ടിലെ
ഹാരോചരവും സുഖിക്കുന്നതു കൈവരണമെന്നാണ്. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് ആലോച്ചിക്കേണ്ട
തും. ഈനും ഇരു നാട്ടിലെ ഉപയോഗത്തിനു വേണ്ട
താഴെ സകല സാമാന്യങ്ങളിൽ നമ്മൾക്കും ഒരു രീതി
യിൽ ഉള്ള വിലയും കിട്ടേണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ
തന്നെ നമ്മുടെ തൃഷ്ണിവ്യവസാധാരണങ്ങൾക്കും ഒരു
രീതിയിൽ ഉള്ള വില വാങ്ങേണ്ടതായും ഇരിക്കുന്നു. അ
തിനാണു സഹകരണസംഘങ്ങൾ മാർഗ്ഗമായുള്ള ക്രയവി
ക്രാഡാലുകൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതും. ഒരു അഭ്യർഥി മുഴുവൻ
കാരണം വെയിലും മൺതും മഴയും എററും ഒരു തൃഷ്ണിക്കാ
ർന്ന് ഒരു എത്തക്കുലെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. അവനും അതിനു പ
ത്തുച്ചക്രം കിട്ടുന്നു. കാരണ ചക്രചക്രമായി രണ്ടുവിവസം
ചുവറിനടക്കമുണ്ട് ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ അതുവാങ്ങി വണ്ടി
യിൽ കയറരുന്നതിനും അവനു കിട്ടുന്നലാം നാലുചക്രം
അഞ്ചാണ്. അവനും ധാരൊയും കുഴുതയും സഹിക്കേണ്ടി
വരുന്നമില്ല. പട്ടണത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന മുതലാളിമാർ
മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതു ഇരു കലാലിയിൽനിന്നും ആരുചുക്രം എഴു
ക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെയാണും നാം വാങ്ങുന്ന സാധ
നങ്ങളുടെയും കൂടം. ഒരു കേന്ദ്രിയിൽ മുണ്ടിനും നാം പതി
നാലു ചക്രം കൊടുക്കുന്നു. അതിൽ നമ്മുടെ ദിക്കിലെ
കച്ചവടക്കാരൻ കിട്ടുന്നലാം രണ്ടുചക്രമാണും. അവൻ
അതും അടുത്തുള്ള ചന്തയിൽനിന്നും വാങ്ങുകയാണും. അരു
വിടെ രണ്ടാം മുണ്ടാം ചക്രം ലാഭം പേശക്കുന്നണ്ടും. ചന്ത
യിലെകച്ചവടക്കാരൻ അതു പട്ടണങ്ങളിലെ മൊത്തക്ക
ചുവടക്കാരിയിൽനിന്നും വാങ്ങുന്നു. അവൻ നല്ല ഒരു ലാഭം
എടുക്കുന്നണ്ടും. കെട്ടിയിൽ മുണ്ടുന്നതു സ്ഥലത്തും അതു
ആരുചുക്രത്തിനു കിട്ടുന്ന ഏന്നു കാണാം. ഈ ഇടനില.

ചാടക്കൾ ഇല്ലാതെയാക്കിയാൽ നമ്മൾ എഴു ചക്രത്തിനു അരു മിണ്ട് ഇവിടെ കിട്ടുന്നതാണ്.

നമ്മൾ ഇവിടെ ഒരു പരസ്യരസഹായസംഘം ഉണ്ട്. അതിനു കുറെ മൂലധനവും ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നമ്മൾ ക്രയവിക്രയശാലകൾ സ്ഥാപിക്കാം. ചെലവുകഴിച്ചു വളരെ തുച്ഛമായ ഒരു ലാഭം മാത്രം എടുത്താൽ മതി. അതു ലാഭം സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് സമമായി വീതിച്ചു കിട്ടുന്നതുമാണെല്ലാ. നമ്മുടെ തുഷിസാധനങ്ങൾ എല്ലാം സംഘത്തിലെ വ്യാപാരശാലയിൽ എൽപ്പിക്കുക; സംഘത്തിൽനിന്ന് മൊത്തമായി ശേഖരിച്ച് എററവും കുട്ടത്തു വില കിട്ടുന്ന സ്ഥലത്ത് ചെലവാക്കുക; നമ്മൾ അവസ്ഥയുള്ള ഉദ്ധൃതി, മുളക്, വിത്ത്, വള്ളം, വസ്ത്രം, എണ്ണം മുതലായവയെല്ലാം എററവും ലാഭേദമായി കിട്ടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് ഇതിനു ചുമതലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ സംഘത്തിനുവേണ്ടി വാങ്ങുക; വളരെ തുച്ഛമായ ഒരു ലാഭം എടുത്തിട്ടും നമ്മൾ തങ്ക—ഈതാണ് ഈ ക്രയവിക്രയശാലയുടെ ജോലി. ഇങ്ങപതിൽ കുട്ടത്തു അഭ്യസവിഭ്യമാക്കുമായി മാനമായ റീതിയിൽ ഉള്ള ജീവിതോപാധമാർഗ്ഗം നബ്ദം നന്തിനും ഈ ശാലയ്ക്ക് കഴിയുന്നതാണ്. ഇതിനെ പുറത്തിനിൽക്കുന്ന ഗാഡമായി അലോചിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് ഒരു അപേക്ഷയുള്ളതു്.”

സുകമാരൻറെ പ്രസംഗത്തിൽ കച്ചവടത്തേക്കുറിച്ചുള്ള ഭാഗം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഷഠ്സൂഡിനു എന്ന മുസ്ലിം യുവാവു് സദസ്യിനെ ഉൽപ്പോധിപ്പിച്ചു. ഈ ക്രയവിക്രയശാലയുടെ അഭിവൃദ്ധിയുംവേണ്ടി സകല ശ്രമവും ചെയ്യാമെന്ന വരദരീസും കയ്മഴിം എററ.

ഷംസുപീരൻറ നേതൃത്വത്തിൽ അപൂകാരം ഒരു സമാപനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു സംശയം നിങ്ങളും ചെയ്യു.

ആശാൻ ആശാ പിന്നീട് പ്രസംഗിച്ചുതു്. അദ്ദേഹം എന്നതു്:—

“എന്നേക്കാഡി വളരെ പ്രായം കുറവെന്ന സഫോറ രഞ്ജം നമുക്കു് ഇപ്പോൾ നൽകിയ ഉപദേശങ്ങൾ അത്യന്തം അനന്തരം അനന്തരം തന്നെയാണു്. വിഭ്യാല്യാസം നിബിച്ചിട്ടിട്ടിള്ള ചെറുപ്പുകാരുടെ കരുതിൽ ആശാ നമുടെ എഴുപ്പത്തും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ഈ അന്തരം ജീവാത്മക ഇപ്പൂകാരമുള്ള ഉത്സാഹങ്ങൾ നമുടെ നാട്ടിനു വലിയ അന്തരുഹങ്ങൾ നൽകുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയിപ്പാനില്ല.

ശ്രാം ഒരു തൃഷ്ണികാരനാണു്. തൃഷ്ണിയാണു നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഭാരതസാമ്രാജ്യത്തിന്റെയും അതിപ്രധാനമായ തൊഴിൽ. ഈ തൊഴിൽ നന്നാക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റുകൾ എല്ലാം വളരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഈ ചക്രവർത്തി മഹാരാജാവും തിരുമന്ത്രിലെ പ്രതിനിധിയായി ഇന്ത്യാസാമ്രാജ്യം ഭരിക്കുന്നതിനു നിരുക്തനായിരിക്കുന്ന വൈദ്യുതി അവർക്കും തൃഷ്ണി എന്ന മഹനീയജീവിതവുടുക്കിയുടെ ആരാധകൻ ആശാു്. തൃഷ്ണി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടതുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അഭേദാരാത്രം ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃക ഫലവത്തായി പിൻതുടരുന്നതിനു് ഈ ധ്യാനിയിലെ എല്ലാ ഗവണ്മെന്റുകളിലും യത്രിക്കുന്നുണ്ടു്.

തൃഷ്ണി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടതുന്നതിനു മുമ്പുമാറ്റം കുന്നകാലികളുടെ സംരക്ഷണമാണു്. മാടില്ലാതെ നമുക്കു നമുടെ നാട്ടിന്പുറങ്ങളിൽ തൃഷ്ണി ചെയ്യുന്നതിനു സാധിക്കുന്നതല്ല. അതിന്റെ ചാണകം, മുത്തും മതലായവ.

നൊന്നാതരം വള്ളങ്ങളാണ്. നമ്മുടെ പുഖിക്കും അവയുടെ സാമ്പത്തികം പ്രതാച്ചപ്പതിനം മുകുളാശി സപീകരിച്ചിരുന്നതു് നൊന്നാതരം കാളകളെ അറയിരുന്നു. ഇവപത്രപര നിലറ്റു കുറ അടിയായി ഒക്കെന്നതിനുപയോഗിക്കാവുന്ന കാളകൾ അക്കാലത്തു് നമ്മുടെ തൊഴു തുകളിൽ നിന്നിരുന്നു. അവരെ വെളിയിലേക്കിറക്കി അവയുടെ അരോഗ്യപൂജ്ഞി പ്രദർശിപ്പിക്കുക ഒരു തുഷിക്കാരൻറെ അഭിമാനകരമായ ജോലിയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ജീവനില്ലാത്ത ഉണ്ടുക്കാളകളെ അല്ലോ തെക്കാണവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതു തിനൊട്ടുകുന്ന വയ്യോലിൻറെ വിലയ്ക്കു് അതിനെ കൊണ്ടു ജോലിചെയ്യിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. അതിനു നാം വല്ല പ്രോഫീസിനു കുറ ഉണ്കു വയ്യോൽ മാത്രമേ കൃത്യമാണെങ്കിൽ. പത്രക്കളുടെയും സ്ഥിതി തീരു ദേശമല്ല. ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ മാടിൻറെ ബലം കുറത്തുപോയി. ഇതുമലം തുഷിക്കു വലിയപ്രതിബന്ധങ്ങൾ പറവുന്നണ്ടു്.

അതുകൊണ്ടു നാാ ഓരോയത്തുകും ഇന്നതനെ ഒരു കാഞ്ഞം നിശ്ചയിക്കുന്നും. നമ്മുട്ടുപോലെ തന്നെ ശ്രദ്ധയോട്ടകുടി നമ്മുടെ മാടിനേയും നോക്കാമെന്നു തിർച്ചയാക്കുന്നും. മാടിൻറെ ഇന്നു നന്നാക്കുയുംവേണും. അതിനു നമ്മുടെ സ്ഥാപതിക്കിൽനിന്നു് നൊന്നാതരം വിത്രു കാളകളെ വാങ്ങി നിരത്തുന്നും. വെവ്വേറും അവർക്കും തന്നെ പല സംശയങ്ങളും ഇതിലേയ്ക്കു പേരിപ്പിക്കുയും, അദ്ദേഹത്തിൻറെ ഉപദേശങ്ങളിൽ തന്നതാൽ ഉള്ള വിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനായി പല സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു നല്കു വിത്രുകാളകളെ സമാനിക്കുയും ചെയ്യുന്നണ്ടു്.

என காட்டும் எடுதாடுவாலும் நினைப்பு கடத்தலோ. இந்ந நடவடிக்கை மாதிரியில் நெடுங்கால மாநகர் எவ்விடென்றை கிழவும் போயி வழங் நிறுத்துகொண்டுமென்ற தஜைக்குத். பள்ளத்தெடு மேற்பிற்கு ஸமலாண்டும் எடுப்புவால் பொய்போயில். ஸமலாத்திற்கிணங்கதென பாடுத்தின் கரை எடுத்து ஸமலால் எடுத்து “அவ்விடெடு எனான்றால் பூப்புள்ளக்களோ. குறை செய்து அதுபாயும் வாணி மாநகரை மேயால் அநை வலிக்கலோ. அதெல்லையில் காரோ துஷிக்காரனால் மேற்பிற்கு ஸமலாண்டு உள்ளக்கி அவஞ்சு மரிடிகெடு கூஷிக்கலோ.”

அதுஶாலோ “அநை ஹால் விஷயதெடுக்குறித்து மாது மே பரஷுவால் உள்காலிக்கண்டது. அநை வாஸத்தின் வாய் புமேயன்கெப்புவால் அநைக்குலமாய தீந்துவெய்கிடுக் கூலால் பிரித்தூ.

അബ്ദ്രായം വ

അരുട്ടിൽ കുട്ടകൾ പ്രായംചെന്ന ഒരു ഗുമഖാസി മുകളിക്കുന്നടയുടെ സഹായത്താൽ അന്ന് അഭ്യവിൽക്കുന്ന ഒരു വർത്തമാനപ്പറ്റംവായിക്കുകയാണ്⁹. അന്നുപോകൽ മുഴുവൻ ചാടത്തിൽ ജോലി ചെയ്തിട്ടും സാധാരണ തേരാടെ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുത്തി ദേഹത്തുലിവരുത്തി, ക്ഷേമം കഴിച്ചു¹⁰, ആ മുലൻ പതിവുംപാലെ വായനശാലയിൽ എത്തി വായനത്രടങ്ങിയതാണ്. പ്രഥമത്തെ കൂളിന്തുശാമാദൈ ശിഷ്യനായി കരെ ഒക്കെ പഠിച്ചതിനശേഷം മൂന്ന് മുലൻ പതിനാലു വയസ്സുാണ് കുടി അക്കരണാളിമായി യാത്ര പറഞ്ഞിരുന്നു. അതിനുശേഷം ഒട്ടൊരു അംഗുപത്ര വാൺങ്ങളോളിച്ചും കഴിഞ്ഞെന്നു പറയാം. സുകമാരഞ്ഞര നിശാപാംശാലയിൽ ചേന്ന്¹¹ കാലങ്ങളുംകൊണ്ടു അക്കരാംരിച്ചും വീണു കുമിക്കുകയും മുപ്പേംപാർ ഒരു നല്ല വായനക്കാരൻ ആക്കരിച്ചും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്.

സുകമാരൻ അംഗുളിക്കു പാംശാലാമുനിയിൽനിന്ന് വായനശാലയിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചു.
സുകമാരൻ—വല്ലവക്കം വല്ല സംശയവും ചൊഡിക്കാൻ സംഭവിക്കിയും ചോദിക്കാൻ മുന്നോട്ടു ചോദിക്കാൻ അരമണിക്കുർ നേരതേത യേക്കു¹² എന്നിക്കു പാംശാലയിൽ പോകണ്ടു. അവിടെ എന്തേ അസിസ്തുന്നുമാർ അൻഡ് മുപ്പേംപാർ ജോലിചെയ്യുന്നതു¹³.

നമ്മുടെ ഘോഷം തല ഉള്ളത്തി ഇങ്ങനെ ചൊപ്പിച്ചു:- ഒരു പുതിയതരം കിഴക്കുവർഷ്യം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വില സ്ഥലങ്ങളിൽ തുഷിചെയ്യാമെന്നും തുഷിച്ചുല്ലവു വളരെ തുച്ഛമാണെന്നും ഈ പത്രത്തിൽ കാണുന്ന, ഇതു വിശ്വസിക്കാവുന്നാതാണോ?"

സുകമാരൻ—അതു ഞാൻ നേരത്തെ ആ പത്രത്തിൽ നിന്ന് കിരിച്ചുട്ടതിട്ടുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ തുഷി ഡിപ്പും മെറ്റിൽനിന്ന് പ്രസിദ്ധപ്പുട്ടതിയ ഒരു ലഘുലോഹം പകർപ്പുണ്ട് അതു. അവിട്ടതെത്തു ശുശ്രാവരിൽ പാതിനേതത്തിൽ ഞാൻ വളരെ സന്ദേശിക്കുന്നു. നമ്മൾ ആ തുഷി എന്ന ചെയ്തു നോക്കുന്നെന്ന വേണും.

എല്ലാവരം കുടി ആ ഭാഗത്തിൽ ഗ്രാഫിച്ചു. താൻ തനെ ആലൃമായി ആ തുഷി ആരംഭിക്കുന്നതിന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഘോഷം പ്രസ്താവിച്ചു.

മല്ലവയന്നുനായ കരാർ സുകമാരനോട് ഒരു തുണ്ട് കടലാസു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഒരു നല്ല ചെവഭ്യൻ വില രോഗങ്ങൾക്കുള്ള അടയാളങ്ങളും, അവയ്ക്ക് പററിയ മരനുകളിം ഒരു ചെവഭ്യമാസികയിൽക്കിട്ടിരിക്കുന്നു. അതു വളരെ ഉച്ചയോഗപ്രദമാണെന്നു കണ്ട് വായന കാരൻ ആ കിപ്പു സുക്ഷിക്കുന്നെന്നു തോന്തി. അതു കൊണ്ടാണ് കടലാസിന് ആവശ്യപ്പെട്ടതു്.

ഈതുപോലെതന്നെ മുന്നനാലു തുഷിക്കാർ യുണോ പ്ലിലും ചെവന്തിലും മറ്റൊ നടക്കുന്ന മത്സരങ്ങളെല്ലക്കു റിച്ചു് അനുത്തെത്തെ വത്തമാനകടലാസ്സിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന സംഗതികളും വിശദിക്കരണം അത്യിച്ചു. സുകമാരൻ അവരെത്തുടർന്നിപ്പുട്ടത്തി. വിലർ വില വാക്കുകളിൽ അത്യം എന്നെന്നു ചോദിച്ചു. രുന്നവേണ്ട

ഈ കുക്കോട്ടേം പത്രമണിയാകന്നാതുവരെ വായന
ശാലയും പാഠാലയും കുമമായി ജോലി ചെയ്തുകൊ-
ണ്ടിരുന്നു.

കോഴിപ്പുട്ടാട്ടു് സക്കാർവകയായി ഒരു പ്രേമറി
സ്കൂൾ ഉണ്ടു്. അനഞ്ചീളികെ വകയായി ഒരു നാട്ടുഭാഷാ
മിഡിൽസ്കൂളിലും ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂളിലും കൂടാക്കിയിരുന്നു.
ഈ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പരിശീലന കൂട്ടിക്കുറക്കു് പുഖിക
നാതുടെ തൊഴിലുകളിൽ അവജ്ഞ ഉണ്ടാക്കാതെയിരി
ക്കുന്നതിനു അധികൃതമാർ വളരെ സുക്ഷ്മിച്ചു. ഇംഗ്ലീ
ഷ്‌സ്കൂൾ ഫെഡറേറ്റീവ് വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ
സംശയമാന്തരിക്കിലെ പല വലിയ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും
ഉപദേശം നൽകത്തക്ക പാണ്ഡിത്യും ഉള്ള അളളാണു്.
അദ്ദേഹവും സ്ഥാപ്യാവകനമായും പലപ്പോഴിലും വായ
നശാലയിൽ വച്ചുണ്ടാകുന്ന യോഗങ്ങളിൽ മാജരായി
പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. ഒരു പ്രസംഗ
ത്തിൽ ഫെഡറേറ്റീവ് സ്കൂൾ ഹപ്പകാരം രീക്കരു പ്രസ്താ
വിച്ചു്—

“അരുംബാറി, മുഖാറി, പുലയൻ മുതലായി ഓരോ
പ്രത്യേകതൊഴിൽ ജീവിതാനവത്തിനു് പണ്ടേയും
പണ്ടേ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള സദ്ധോദരങ്ങളെപ്പറ്റിയാ
ണു് തൊൻ ഇന്ന പ്രസ്താവിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കു
ന്നതു്. ഇവർ എല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ പി
നോക്കുന്ന നില്ക്കുകയാണു്. അതിനുള്ള പല കാരണങ്ങൾ
ഉണ്ടു് ഇവരുടെ നില്ക്കുത്രമാണു്. ഇപ്പോൾ
ഈ കുട്ടിൽപ്പുട പല വിദ്യാത്മികളും ഈ സുംസ്ഥാ
നത്തിലെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഉണ്ടു്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ
സന്ധാരിക്കുന്ന വിജ്ഞാനം ഈ വർദ്ധകാരെ സഹായി
ക്കുന്നവോ എന്നാണു് നോക്കേണ്ടതു്.

ഉദ്ദോഗലഭവിയിൽ ഇ സമുദായങ്ങൾക്ക് സൗംഖ്യത്തിന് സക്കാർ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു നാശ തന്നെ. ഉദ്ദോഗങ്ങൾ കിട്ടുന്നതിനു സൗംഖ്യത്തുമുണ്ട് ചൊറപ്പുകാർ എല്ലാം ആ വഴിയിൽ പെഞ്ചാശിട്ട്. എത്രകൊണ്ടുനാൽ സാമുദായികമായ ഉന്നമനത്തിനും ഇ പരിസ്ഥിതജീവിതം സാമാജികമായിത്തീരുന്നതാണ്. പക്ഷേ ഇവരും ഉദ്ദോഗമാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം അണ് വയ്ക്കുന്നതെന്നു ഉള്ള. ഇ നാട്ടിൽ ഇപ്പോൾ അതിഭയന്നീയമായ ഒരു അനാഭവം കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ഒരു കൊല്ലൻ തന്റെ പുത്രനെ പഴിഞ്ഞിട്ടു അഡ്വൈസ് അയയ്ക്കുന്ന എന്നിരിക്കുന്നു. ആ പാവ തനിനും ധാരൊത്തു സ്വന്തത്തും ഇല്ല. അനന്നന്നതെത്തു ശ്രമം കൊണ്ടും ഒരു വീട് രക്ഷിക്കുന്നതിനും പുരും, പുത്രന്റെ പഠിത്തത്തെ തുല്യക്രമം നിർവ്വഹിക്കുന്നിരിക്കുന്നു. അതിഭവം മായ വിദ്യാഭ്യാസത്തുല്യവും കരുനാരം വഹിക്കുന്നതിനും പഠനമായി ആ ജീവാവും ഒരു പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കുന്നു. ജയിക്കുന്ന അനന്നതനെ അയാൾ ഉദ്ദോഗം തിരഞ്ഞെ പട്ടണങ്ങളിലേയ്ക്കു പോകുന്നു. പാവ ജൂട്ട് പിതാവാകട്ട് പുത്രൻറു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ടി ചെലവാക്കിയ പണത്തിനും പുരും ഇ ഉദ്ദോഗാനുപാഷണത്തിനുള്ള ചെലവുകളിലും വഹിക്കുന്നു തായി വരുന്നു. അയാൾക്കു പ്രായശ്രൂഷ്ടത്തു കൊണ്ടും തന്റെ ജോലിയിൽനിന്നും മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ പണം ഉണ്ടാക്കാവാൻ നിവത്തി ഇല്ല. അക്കാദ്യത്തിൽ തന്നെ സാമാജികക്കയും തന്റെ ജോലി എറററട്ടക്കകയും ചെയ്യേണ്ടതായ മകൻ കൊല്ലുവേലു എന്നാശിള്ളതും അംബാ തിമരങ്ങോ പച്ചമരങ്ങോ എന്നറിയവാൻ വഹിയാത്തവരും ആണ്. ആ പച്ച ഉ ഉദ്ദോഗം കിട്ടുന്നില്ല

നിരീക്ഷക്ക്. അവനെക്കാണ്ട് ആ വീട്ടിൽ എന്നാണൊപ്പമെന്നും; അവൻ ചെലവു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രം ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു ഭാരമാണി ശേഷിക്കുകയാണെല്ലാ വെള്ളന്തു്. അടവാം അങ്ങനെയുള്ള വകെല്ലാം ഉദ്യോഗങ്ങൾ കിട്ടുന്ന എന്നതെന്ന ഇരിക്കെട്ട്. ഇവർ എല്ലാവരും കൊല്ലുവേലയിൽ അജ്ഞനുാർ ആകുന്നതു കൊണ്ട്, എന്നാണ് വന്നുള്ളന്തു്? കാലോചിതമായ പരിഷ്കൃതങ്ങാലികൾ എന്തെല്ലാമെന്നറിയാതെ ആ വർദ്ധം മുഴവൻ പണ്ഡത്തെ റിതിമാത്രം തുടർന്ന് ഒരു വിൽ നന്നിനും കൊള്ളുത്തരാത്തവരായിത്തിരുന്നു.

ആദവയ്ക്കുംകുമുട്ട് ആ വർദ്ധത്തിനു് അറിയാമായിരുന്ന ജോലികൾ മാത്രമേ ഇപ്പോഴിം അവയുടെ കൈവശം ഉള്ളൂ. എന്നാൽ സാമഗ്രികളുടെ റിതിയാക്ക ഒരു ഇതിന്റെയിൽ വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടപോയി. മൺവെട്ടിയുടെ അളവിൽ മാറി പേനാക്കത്തികളുടെ മട്ടമാറി. വധിയ വ്യവസായരാഘക്കാർ അനന്നതേ ഉപയോഗം അനുസരിച്ചു് ഈ സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി വിൽക്കുന്നണ്ട്. കൂഷിക്കാതെ മറ്റൊരു ഇം പുതിയ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനു് പ്രേരിതരാക്കുന്നു. എത്തോല്ല മായി ഈ വർദ്ധം ധാരാക്കുതോഴിലും കിട്ടാതെ നശിക്കുന്നു.

നേരേ മറിച്ചു ഇന്നത്തെ ലോകസ്ഥിതികൾ വായിച്ചും കണ്ടും അറിയുന്നതിനു ശക്തിയുള്ള ഒരു പരിത്വ കാരണം കൊല്ലുന്ന ഈ തൊഴിയൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടതുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്ന എന്നിരിക്കുന്നു. എത്തെല്ലാം തരത്തിൽ ഉള്ള പരിഷ്കൃതസാമഗ്രികളാണ് അങ്ങാടിസ്ഥലങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു്, അവ ഉണ്ടാക്കുന്നതെവിടെ, അവ

യൂ വില കരഞ്ഞാണെങ്കിൽ കാരണങ്ങൾ എന്നല്ലോ, നാട്ടിനും ഉപദശാഗമമുണ്ട് ഈ മാതിരി സാധനങ്ങൾ കുറേ ക്രൂട്ട് കരണ്ടെ വിലയും ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കുന്നതോ എന്നല്ലോ അറിയുന്നതിനും ആ വില്പാസനവന്നൾ ശക്തി നായിത്തിനും. പജ്ജിക്രൂട്ടങ്ങളിൽ ആ പച്ചാം ലഭിച്ച പരിജ്ഞാനം തന്റെ പുവിക്രമാരുടെ തൊഴിൽ കുട്ടി തൽ ആദായകരമാക്കുന്നതിൽ അരയാശ്രീ സഹായി കണ്ണ. തീച്ച്ചായും സക്കാരയ്ക്കോറൈക്കാരി ലാഭകരം മാണം ഈ ജീവിതമാർഗ്ഗം എന്നാണെന്നിക്കു തോന്തരതും. അതിനും പുറമേ തന്റെ വർദ്ധനയെ സന്ധിപ്പാക്കുന്ന ഫുന്ന് ദൈപകാരംകുടി ഇങ്ങനെയുണ്ട് ആരും ചെയ്യുന്നണ്ട്.

അതുകൊണ്ടും തൊന്തര ഏന്തെ ശിഷ്യമാരോടും എഴുപ്പാഴിം പറയാറുള്ളതും അവർ അവരുടെ പുവിക്രമാരുടെ തൊഴിലുകളിൽ ശരിയായി ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും നാണം. വില്പാലയജീവിതം അവസാനിക്കുന്ന ദിവസം തന്നെ ആ തൊഴിലുകളിൽ എഴുപ്പ് അവരെ ആദായപ്രദമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും അവർ ശ്രദ്ധരായി രിക്ഷാമെന്നാണും തൊന്തര എഴുപ്പാഴിം മുണ്ടോഫിക്കാരുള്ളതും. നാട്ടിനും വിട്ടിനും കൊള്ളുത്തുത്താത്തവരായിതീരകയല്ല വേണ്ടതും. അപ്രകാരം ഉള്ള ഭയങ്കരമായ അസ്പാധിനത്വങ്ങളുന്ന വില്പാല്പാസം സുപ്പരിശീല വുമല്ല. നമ്മുടെ തൊഴിലാളികൾ ദിവസം ചെല്ലുന്നതോടും ദിവസം ചെല്ലുന്നതോടും അതുതു തൊഴിലിൽ ഉള്ള അറിവില്ലായുമാതുമാണും. ഇങ്ങനെ പോവുകയാണെങ്കിൽ ഇന്ന് തൊഴിലുകളിൽനിന്നും ഭാവി എന്നെന്നും നമ്മക്ക് നിശ്ചയിക്കാം. വളരെ ചുത്താണിയെലവിൽ നാട്ടിയുള്ളതും ഉണ്ടാക്കാവുന്നതും നാഡിക്കാരുടും വിദേശങ്ങളിൽ നിന്നും വരുത്തുന്നതിനും ഇന-

അംഗ നിർബന്ധിതരായിപ്പോകന്നതാണ്. നാട്ടിലെ പണം വൈദരതെ വിഭാഗങ്ങളിലേയും എക്കവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

കൊല്ലുന്ന കൊല്ലുന്നറ വേലമാതുകേ ചെച്ചുാവു എന്ന തൊൻ പറയുന്നില്ല. തുഷിക്കാരൻന്നറ സന്താനം തുഷിമാതുമേ അധികരിക്കുവു എന്ന തൊൻ ദരിക്കലും മുണ്ണോഷിക്കുകയില്ല. ആക്കം ഏതു ജോലിയും ചെയ്യാം. ഒരു നായർബാലനും തുഷിയെക്കാർ കുട്ടതൽ തുച്ഛി ആശാരിപ്പുണിയിൽ ആശേഷകിൽ തിർച്ചയായും അയാൾ' ആ പണി സ്പീകരിക്കേണ്ടതാണ്. തൊഴിലാളികൾക്കു പററിയിരിക്കുന്ന വിാരത്തിനെപ്പറ്റി കുട്ടതൽ ശക്തിയോടെ പരായണമെന്നു വിഹാരിച്ചു് തൊൻ മുണ്ണ ഉഭാഹരണമെട്ടതു് എന്നോയുള്ളിൽ.

എൻറ ശിശ്യവർദ്ധത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ആശാരി ഷവാവു് കഴിഞ്ഞ വർഷത്തിൽ സ്കൂൾഡെമെന്റൽ ജയിച്ചു. ഒന്ന് ഒഴു മാസക്കാലം ഉദ്യോഗത്തിനായി ആ പ്രത്യുമൻ ഗ്രമിച്ചു. അങ്ങനെ നടക്കുവോരി അയാൾക്കു് ഒരു കണ്ണേര കശാനന്നതിനിടയായി. പരിപ്പു് തുതരീതിയിൽ പണി കഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ബംഗ്ലാവിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്ന തായാണു് കണ്ടതു്. അതിന്നറ പണിയും ഉപയോഗ യോഗ്യതയും അയാളിടുന്ന സവിശേഷമായ ഗ്രൂപ്പുകൾ ആ കണ്ടിച്ചു. പിന്നീടു നടത്തിയ ആദ്ദേഹപ്പണാങ്ങളുടെ ഫലമായി അതു് മദ്രാസിൽ ഒരു കമ്പനിക്കാർ ഉണ്ടാക്കിയ താശേന്നറിന്തു ആ കമ്പനിയുടെ സാമാനവിവരപ്പുട്ടിക അയാൾ സമ്പാദിച്ചു. ആ പട്ടികയിൽ പലമാതിരി സാധനങ്ങളുടെ വിത്രുങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതെല്ലാം കണ്ണു മന്ത്രിലാക്കി ആ പട്ടികയിൽ കാണുന്നതിനേക്കാൾ മേതരങ്ങളായ സാമർലികൾ വിലകറച്ചു വിൽക്കുത്തുക്ക രീതിയിൽ ഉണ്ടാക്കാമെന്നു് ആ ബുദ്ധി

മാൻകണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ തടി, നമ്മുടെ അഞ്ചുകൾ, ജോലിക്കാർ എന്നിങ്ങനെ ആദാംദിക്കേക്കാഞ്ചീൽ ഇം വ്യവസായത്തിൽ നിന്നും നല്ല ഒരു ആദായം ഉണ്ടാക്കാമെന്നു് അയാൾക്കു തീർച്ചയായി.

ഈപ്പോൾ ആ യുവാവു് ഇം നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുന്നു. അം യാർ ഉണ്ടാക്കിയ വില സാമഗ്രികൾ തൊൻ കണ്ട്. വർഷരെ നന്നായിരിക്കുന്നു. മുതൽ മുടക്കു തനിനു ഒരു ചെറിയ കുടത്തിനു നമ്മുടെ പരസ്പരസഹായസംഘത്തിലേയ്ക്കു അപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളു്. ഉദ്ദോഗത്തിൽ കയറുന്നുകും പത്താമത്തെ വർഷം ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന അതായം അത്രവ്യത്യരത്തിൽ ആ യുവാവിനു സിലിക്കമെന്നുള്ളതിൽ തീരെ സംശയിപ്പാനില്ല.

എൻ്റെ വിദ്യാലയത്തിൽ ഉള്ള കട്ടികളോടൊക്കെ തൊനും എൻ്റെ സംഘാല്പാപകമാരം എന്നും ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാറുണ്ടു്. അതതു വിദ്യാത്മികളുടെ രക്ഷകത്താക്കരം അവലംബിക്കുന്ന തൊഴിലിൽ എന്തല്ലാം സഹായം ഇം കട്ടികൾ ചെയ്തു എന്നാണു് ഒരു പ്രധാന ചോദ്യം. “തൊൻ ഇന്നു് രണ്ടുമുട്ട് വാഴയ്ക്കുതടം എടുത്തു്” “തൊൻ മാടിനു വെള്ളം കൊടുത്തു്” “തൊൻ ഇന്നു അലുയിൽ ഒരു മൺിക്രൂർ ജോലിചെയ്തു്” “തൊൻ ഇന്നു ഒരു കളിപ്പാട്ടം ഉണ്ടാക്കി” എന്നാക്കുത്തു തുണ്ടിട്ടുടെ ശിഖ്യമാർ തുണ്ടെല്ലു ധരിപ്പിക്കാറുണ്ടു്. കാലാന്തരത്തിൽ ഇവർ എല്ലാം അതതു തൊഴിലിലുകൂടി സമർപ്പായി അവക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിജയാനം തൊഴിലിൻ്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കവേണ്ടി ഉപയോഗപ്പെട്ടുതുറ്റമെന്നു് തുണ്ടംക്കു പരിപൂർണ്ണഭോല്പും ഉണ്ടു്.

നാം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ചില കാലാവസ്ഥയിൽ അധികാരിക്കുന്ന കാര്യത്വങ്ങൾ മാത്രമേ ഒഴിഞ്ഞു. വളരെ ദുരിക്കം ചില കാലാവസ്ഥയിൽ മാത്രമേ ഒഴിഞ്ഞു. ഒരു വലിയ ജനസമുദായത്തിൽ നിന്ന് ഒരു അധികാരിമാണ് നാം ഓരോക്കെത്താണ്. അതുകൊണ്ട് നമ്മിൽ ഓരോക്കെത്താണ് പ്രാവർത്തി അതു ജനസമുദായത്തെ ഉള്ളത്തിന്റെ രൂപത്തിനു പുനരുറപ്പിയാണ്. അതിന്റെ പുരോഗതിയെ സഹായിക്കുന്നു തന്നെ പ്രസ്തുതി ത്രാക്കുന്നു. ഈ പ്രാരമ്ഭത്തിൽ എഴുപ്പാഴം മനസ്സിൽ കൈത്തണം. ജനസമുദായത്താണ് നാം ചെയ്യുന്ന അപരാധത്തെ ഭൂമാർഗ്ഗമെന്നും, ജനസമുദായത്തിനു നാം ചെയ്യുന്ന സഹായത്തെ സമാർഗ്ഗമെന്നും പറയുന്നു. സത്യം പരിയണമെന്നുള്ളതു നാം ജനസമുദായത്തിനു ചെയ്യുന്ന ഒരു സഹായമാണ്, സത്യത്തിനും അധികാരിക്കുന്ന പെരുമാറ്റങ്കാണ്ട് മാത്രമേ ഒരു സമുദായത്തിനു സമാധാനമായി ജീവിക്കാൻ നിവൃത്തിയുണ്ട്. ഭൂതദി, പാരസ്യരവിശ്വാസം മുതലായി പലതും ഈ റിതിയിൽപ്പെട്ട സർക്കാരിന്റെ ഉണ്ടായാൽ മതി നമ്മുടെപ്പൊലും ഉപദ്രവം വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നതിനും. നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഒരു ഏഴിനിക്കാരൻ ഉണ്ടായാൽ മതി നമ്മുടെപ്പൊലും ജീവിതം അസമാധാനസ്ഥിതിനാൽ നാം നമ്മുടെ ഭൂസ്വവർത്തികൾക്കാണ്ട് നാം ഭ്രാഹ്മിക്കണ്ണ സമുദായത്തിനു നിന്നുമാത്രമാണ് നാം നമ്മുടെ ജീവിതസ്വഭാവങ്ങൾ എല്ലാം സ്വീകരിക്കുന്നതും. അങ്ങനെ നമ്മുടെ ഏഴുപ്പാഴം പരിരക്ഷിക്കുന്ന സമുദായത്തെ കരിക്കലും ഭ്രാഹ്മിച്ചുകൂട്ടാത്തതാണ്.

പിന്നീട് നാം ഒരു ചാംക്രടി പാഠശാല. അതായതു് സ്ഥിരനിഷ്ട. നമ്മുടെ മാനൃജസ്സുമിത്തനാഡും ഉംഗവൻഞ്ചും കൂൾ അരുന്ദംഭിച്ചു; കയ്യും ചുമട്ടു ചുമക്കുന്ന തിരി തുടങ്ങി; വരഗീസു് കച്ചുവടം ഇട്ടു; സുകമാരൻ നിശ്ചപാംശാലയും വ്യവസായവുംതുടങ്ങി; ഷംസുധിനു കുയവിക്രയശാല ആരംഭിച്ചു. ഇംസംരംഭങ്ങൾ സമാരം ഭിച്ചതിന്റെ പിറേറ ദിവസം മുതൽ അവയുടെ ഫലം ആസ്പദിക്കണമെന്നു് അവർ മോഹിച്ചിരുത്തേണ്ടിയും മുന്നാംദിവസം നിരാശാഭാരത്തോടെ ഇതെല്ലാം തുള്ളിയിട്ടു് അവർ വിശ്വം ഭാരിപ്രതിലേക്കിറക്കുമായിരുന്നു. കൂഷി പാകമാകുന്നതിനാം, കച്ചുവടം ലാഭകരമാകുന്നതിനാം, എല്ലാം കുറ കാലതാമസംഉണ്ടു്. ചിലപ്പോൾ കൂഷിപ്പുണ്ടിച്ച വഴനക്കാം; കച്ചുവടം നഘ്നത്തിൽ ആദേശക്കാം. അതുകൊണ്ടോന്നം നിരാശപ്പേടുത്തു്. മേലുറ ഞൈ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ വിജയപ്രദമാക്കി നമ്മകു കാണിച്ചു തന സ്നേഹിതനാർ ഒരു സർപ്പാംശു കുടെ നമ്മു പരിപ്പിച്ചു. അതായതു അവയുടെ മുതൽ മുടക്കം അവരിൽ തിങ്കി നിന്നിരുന്ന ചില ഇണവിശ്വാസങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നുണ്ടു്, അല്ലാതെ മരുന്നാണും ഇല്ലായിരുന്നുണ്ടു് അവർ നമ്മു പരിപ്പിച്ചു. ഇം പാഠം നമ്മക്കെല്ലാം ഉപയോഗപ്രദമായിത്തീരമാറാക്കും.

അബ്ദായം സ്ത

കോദിപ്പുടാകരജ്ഞതെന ചരിത്രം എക്കേശം പത്ര
വഷ്ട്രത്വാളവും അയി നാം കണ്ടികഴിഞ്ഞു. വെള്ളം ഒഴി
ക്കു തോട്ടത്ഥം നികന്മുള്ള ഉപയോഗത്തുന്നഞ്ചുഡായും, പാട
ഞ്ചിലും ഉണങ്ങി മരഞ്ഞുമികളായും, പുരിംബഞ്ചിലും പാലരഹി
തഞ്ചുഡായും കാണ്ടപ്പുട്ട് അതു ഗാമം ഇന്നു് ഏഴുശ്രദ്ധങ്ങൾ
വത്യുടെ സെപരവിഹാരരംഗമാണു്. എങ്കിം, എവി
ടെ നോക്കിയാലും പച്ചനിറമേ കാണാവാണാൽ. ഉഞ്ചാ
ഹഭരിതരായ തുഷ്ണികാരജ്ഞതെന ഓലർഷംബുഞ്ചിലും പകരം
മുഴവൻ പാടഞ്ചലിലും വിളകളിലുംനിന്നു ചൊഞ്ചുന്ന
ണ്ടു്. ഒരു ഉദ്ദേശത്താൽ ഭരിതമായ ഒരു കുടംബത്തിലേ
പല അംഗങ്ങൾ എന്നതുപോലെ അതു കരാറിൽ ഉള്ള
നാനാജാതിമത സ്ഥിരം അനേകാരാത്രം തനിക്കണ്ണ. പര
സ്വര സഹായസംഘം അവരുടെ തനവാടാണു്. അതു
കരയയിൽ താമസിക്കുന്ന ഓരോയത്തുനും വേണ്ട കാൺ
ഞ്ചിലും നിവർഖിക്കുന്നതു് പരസ്വരസഹായസംഘം
കൊണ്ടാണു്. ഉടുക്കവാൻ മിഞ്ചുവേണമെന്നിരിക്കുമെന്നു,
സംഘം വക പീടികയിലേയ്ക്കു നേരേ ചെന്നു് ഒരു
മുണ്ടഭൂതത്താൽ മതി; അതിന്റെ വില അയാളിടുന്ന കരുിൽ
ഉള്ള എത്തെങ്കിലും സാധനമായി തിന്ത്യു കൊടുക്കുന്നതു
നേരുള്ളൂ. പണ്ണത്തിന്റെ കൈമാറ്റം അതു കരയയിൽ വള്ള
രെ കരവാണു്. നെല്ലു വേണ്ടവൻ തന്റെ തുഷ്ണിയിൽ
കുട്ടതലായി കിട്ടുന്ന മരിച്ചീനിയ്ക്കു പകരം നെല്ലു വാങ്ങു
ന്നു. മരച്ചീനി വില്ലുന്നതും നെല്ലു വാങ്ങുന്നതും ഒരു

പീടികയിൽ ആണ്. താൻ കൊടുത്ത മഹീനി പീടികക്കാർ ഉണ്ടാക്കി നല്ല വിലയ്ക്ക് വില്ലുന്നതുകൊണ്ടുള്ള അദായത്തിന്റെ ഒരു അംഗം ഈ സംഘത്തിലേ ഒരു അംഗമായ മരിച്ചീനി മുഹിക്കാറൻ ലഭിക്കേണ്ടത്. വില്ലറവിലയ്ക്ക് ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് നെല്ലു വാങ്ങുന്നതുകൊണ്ട് വന്നചേരുന്ന നഷ്ടം അധാർക്കൾ നേരിട്ടുമില്ല. ഒരു പീടിയിൽ മുന്ന് നാലു പത്രക്കളെല്ല കറവയ്ക്കണ്ട് എന്നിരിക്കും. അവശ്യം കഴിത്തിട്ടുള്ള പാലോ, അതിൽനിന്ന് തയ്യാർ അക്കിയ തെരോ, നെന്തോ പീടികയിൽ എല്ലിക്കേണ്ടതായ ഭാരം മാത്രമേ അതു വിട്ടുകാർക്കുള്ളിട്ടും.

പാൽക്കാരൻ:—ഞാൻ കൊണ്ടവന്ന പാൽ അള്ളെന്നു. കണ്ണം.

പീടികക്കാരൻ: ശന്വൃക്കാരൻ പാൽ അള്ളെന്നുത്തു. കണക്കെപ്പിള്ളിയുടെ കയ്യിൽനിന്ന് പാലിന്തു വിലയായ എട്ട് ചതുരിക്കൾ തുണ്ട് പാൽക്കാരൻ കിട്ടുന്ന, അതു തുണ്ടമായി അധാർ പലവ്യഞ്ജനക്കച്ചുവടക്കാരൻ: അടിത്തത്തുത്തുന്ന. മുന്നരച്ചുകൂട്ടിനു വ്യഞ്ജനങ്ങൾ വാങ്ങി ശേഷം നാലുരച്ചക്കും തന്റെ നികുപ്പമായി കണക്കിൽ കൊള്ളിച്ച് അതിന്തു രേഖയുമായി വീടിലേയ്ക്കു മടങ്ങുന്നു.

പിറേറിവസമാണ് കരം കൊടുക്കേണ്ടതു്. എഴു മുഴുപായോളിവും കരം ഉണ്ട്. നേരെ സംഘം അപ്പീസി ലേയ്ക്കുചെല്ലുന്ന. സംഘംവക പീടികയിൽ പാൽ എല്ലിച്ച വകയിൽ അധാർക്കൾ മുപ്പത്തി ഒന്നതുപാ കിട്ടുവാൻ ഉണ്ട്. അതിൽനിന്ന് എഴു മുഴുപായത്തിനാലുതുപാ അവിടേ നിരത്തുന്നു. അതുമാസത്തിൽത്തന്നെ അധാർക്കൾ വേരാരു ചെലവു വന്ന മുട്ടുന്നു. തനിക്കും വീടിൽ ഉള്ള മററാഴ്ക്കരിക്കം മുടി.

മുഖവാങ്ങലന്തിനും കൗപതു മുപാ വേണം. അധിവാ
ക്കുപതു മുപായുടെ മുഖഭേദങ്ങളാണ്. കടയിൽ ചെല്ലുന്ന.
തനിക്കു വരുവാനുള്ള മുപാഗ്രിങ്ങനിനും കൗപതുമുപ
യുടെ മുഖങ്ങളുടെനും. ഈ വിധത്തിൽ പണം കൈകൊ
ണ്ടു പെയ്മാറാതെ ആ കുടംബത്തിലെറ്റും ജീവിതം കഴി
യുന്നു. ഈ വ്യൂഹസ്ഥകോണ്ടു് മഹറാജ വലിയ മുണ്ണം
സംഭവിക്കുന്നണ്ടു്. അയൽക്കാരം മറരഞ്ഞുവരും അൻഡ
യാതെ ചങ്കം ചെലവാക്കുന്നതിനും ഒരു വീട്ടുകാരനു
സാധിക്കുന്നതല്ല. പണ്ടു് രഹസ്യമായി നടത്തിയിരു
ന്ന എല്ലാ ചെലവുകളും നിരുത്തേണ്ടതായി
വന്നു. ഈ ഭവ്യരാജാളിൽ നേനാണു മല്ലപാനം. കൂടിയിൽ
കിട്ടുന്ന സാമാനം വല്ല സ്ഥലത്തും കൊണ്ടുകൊടുത്തു
ചങ്കംവാങ്ങിയോ, അപ്പേജിൽ നേരെ മല്ലശാലയിൽ
എല്ലിച്ചു അയാൾ കൂടിക്കിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതാണു്.
അതുകൊണ്ടു് അയാളിടെ തുഷി പരിപൂർണ്ണമായി ഫല
വത്താക്കന്നോഫേഷൻു് തുഷിസ്ഥലം മരങ്ങമിയായി ശേഷി
ക്കുന്നുന്നതനെന്നയല്ല, അപ്പുഴപ്പുഴത്തെ ഭവ്യരാജാകോ
ണ്ടു് ആദായം തീരെ ഇല്ലാതെയും തീരനും. ഏതുക്കൂ
ലമായി, ആ ആണ്ടെതെ തുഷിക്കു മുടക്കിയിട്ടുള്ള വി
ത്തു്, കുലി, വള്ളം മുതലായ ഇനങ്ങളിലേ ചെലവു്
കടമായിത്തീരുന്നു. പിന്നേതെ ആണ്ടിൽ നല്ല വിത്തും,
നല്ല വളവും വാങ്ങുന്നതിനും പണം ഇല്ല. ജോലി ചെ
ത്തിക്കുന്നതിനും നിവൃത്തിയും ഇല്ല. പരിചുപോയ ഭൂപ്രേ
ഥങ്ങൾ അതേരീതിയിൽ ശേഷിക്കുയും ചെയ്യുന്നു.
ഇങ്ങനെയാണു് ദാരിദ്ര്യം ആ ഗ്രാമത്തെ മുടിപ്പുാതി
ഞ്ചിതന്നതു്. ഏന്നാൽ ആ സമിതിയെല്ലാം ഇപ്പോൾ
ശേയ്ക്കു തീരെ മാറി ഏഴപ്പത്തും അവിടെയെങ്കിം കൂടി
യാട്ടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

കൊച്ചുമരങ്ങിയ മാധവൻ അശാഹ് ക്കെ പുതുക്കണ്ണിച്ചിരുന്നു സംഭവം ഇതിനെ മുമ്പ് പറയുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ആ കട്ടിയുടെ പേര് പ്രഭാകരൻ എന്നാണ്. ഇപ്പോൾ പത്രവയ്ക്കു തികഞ്ഞതേയുള്ളത്. പുതുക്കൻ വിദ്യാഭ്യാസം അശാഹ് അതിജാഗ്രതയോടെ നേരംകിവന്ന ഒന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടില്ലോ. ബാല്യത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന പാരിശീലനം ദരാഴ്ദെന്ന മരണംവരെ മുണ്ടെന്നു ദോഷമോ നാശകന്നതാണെന്നു് അശാഹൻ അറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് പ്രഭാകരൻ്റെ വിദ്യാലയങ്ങിവിത്തതിനു് സ്വീകരിക്കുന്നതു തുടർന്നും പ്രഭാകരൻ അശാഹൻ അശാഹൻ നല്ലതുപോലെ ഗ്രമിച്ചു.

പ്രഭാകരൻ ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ്സ്ക്രൂളിൽ നേന്നാം ഫോറത്തിൽ പാർിക്കുകയാണ്. വൈക്കേരം വിദ്യാലയത്തിൽനിന്നും വിട്ടിൽ വന്നാൽ ഉടൻ അരമൺകുട്ടൻ നേരത്തേയ്ക്കു പ്രഭാകരൻ പുസ്തകത്താട്ട ബന്ധമില്ലാത്ത ചില ജോഡികൾ ഉണ്ട്. മലക്കറിത്താട്ടത്തിലും പുതോട്ടത്തിലും വെള്ളം കോരക്കയാണ് ആ ജോലി. പ്രഭാകരൻ്റെ സ്വന്തമായി ചില ചെടികൾ നിയുറിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ നിന്നുള്ള അഭാധം ആ കട്ടിക്കുത്തനും ലഭിക്കുന്നതു്. അതു സംബന്ധിച്ചുള്ള കണക്കുകൾ എല്ലാം പ്രഭാകരൻതന്നെ തജ്ജാർ ആക്കണമണ്ട്. ഓതുണ്ടുന്നുപയോളവും ഇതുവരെ അഭാധം ഉണ്ട്. അതു് പരസ്പരസഹായസംഘത്തിൽ നിന്നും പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അശാഹ് തൈജിവസം മക്കന്നാട്ടതനെ പാറഞ്ഞു:—

“പ്രഭാകരാ! നിന്നേപ്പോലെ ധനികന്മാരാണി വേരേ വല്ലവത്തം ഉണ്ടെന്നു് എന്നിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

പത്താമനോ വശ്രദ്ധിക്കു സ്വന്നാവാദ്യമാണി ഇതു വലിയ തുക വേറെ ആരക്കാക്കവാനാണോ?"

പ്രഭാകരനെ ആ നാട്ടകാർ വിളിക്കുന്നതു് കട്ടി മുഹം ശമൻ എന്നാണോ; മുഹം ശമൻ എന്നിൽത്തു ധന വാൻറു പഞ്ചായശ്ശേമായി എ ദിക്കിൽ ഉപയോഗി ആവനിങ്ങനു. മഴയായാലും മഞ്ഞായാലും ഈ ചെറി മുഹം ശമൻു് തന്റെ കൂഷിയിൽ ഗ്രഖപതിപ്പിക്കാതെ യിരിക്കുന്നതിനു തരമില്ല. വേലികെട്ടുക, പണംഖുട്ടക മുതലായ കാച്ചുഞ്ഞഡിക്കു് ഒരു കുലിക്കാരൻമേം്പു സഹായം കുടി ആവശ്യപ്പെടാറണ്ടു്. അതിനുള്ള ചെലവും പ്രഭാകരൻ തന്നതാം വഹിക്കുകയാണോ.

നേരും വിളക്കുവയ്ക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നു കളിക്കഴി തന്തു് നാമജപത്തിൽ എന്നെല്ലാം. ആശാൻ ഏറി കയ്യു തന്റെ ഒരു സ്നേഹമിതനോടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:-

“ഈംഗ്രേസ് പരവിശ്വാസം ഇല്ലാത്ത മഹാശ്വനേക്കാണു ബോധി തൊൻ ഭാന്തൻ ആനന്ദക്കണ്ണാലെന്നതുംപോ ലെ ഭയപ്പെടാറണ്ടു്. എന്നു മകൻു് എന്നിക്കു നൽകാ വുന എററവും വലിയ സന്ധാദ്യം മരുറാനുമല്ല. അവ ഞേം പ്രശ്നത്തികൾ അടയ്ക്കാത്ത ക്ലീറുകളോടെ എ ഫ്ലാഴിം സുക്ഷിച്ചുനോക്കി, അവഁനെ രക്ഷിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനം ഉണ്ടെന്നുള്ള ബോദ്ധം അവനിൽ ആനിപ്പി ക്കുക എന്നുള്ളതാണോ? ആ സന്ധാദ്യം അച്ചുനും അമു യും മറുളിൽവക്കിം എല്ലാം ഒരു കട്ടിയുടെ ജീവിതം നി യന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള സെണക്കൽം വളരെ പരിമിതമാണോ. അവരുടെ കണ്ണംവെള്ളത്തിനു് മരുന്നോധി ആരക്കു സാന്നിദ്ധ്യമാണോ? ആ കട്ടിയെ മുമ്പായ്ക്കുന്നതിലെ യു വ്യതിചലിപ്പിക്കാതെയിരിക്കുന്നതു്? ഈംഗ്രേസിനിൽ

വിധപരിക്കാത്തവൻ ഉജ്ജും ആള്ള. ഉജ്ജുവൻറൊന്നായതോടു മുമ്പും അതു അള്ളിൽ കാണണ്ടതല്ല. ഭ്രംബ, സംശോദരണ്ണും, ദേഹാഞ്ചും, പ്രദോപകാരതല്ല ഒരു മുതലായ സകല മുന്നാഞ്ചും ഇംഗ്രേസ് നിന്നും പുംബിക്കുന്നതും.

നമ്മുടെ ധാതോയ കിരവുംകൊണ്ടല്ലോതെ നാം കൂട്ടിതു അനുഭവിക്കണാം, ഇംഗ്രേസ് എന്ന ദേശം അഭ്യന്തരേന്ത്രപൂർവ്വിയജ്ഞ ചിന്തയല്ലാതെ ഒരാൾക്കും പിന്നെ എന്നാണും ദേശം അതുപൊസം നൽകവാൻഫോം കുന്നതും! നാം ഒരാളെ സഹായിക്കുന്നു. അയാൾ നമ്മും ദേശം അഭിക്ഷണം. ഈ അവാ നുമയിൽ നമ്മുടെ മനസ്സും വെള്ളംകിട്ടുകുക്കുതനെ ചൊണ്ടുന്നതാണും. “ലോകം ദേശം ഒരു പ്രഭുവിന്റെ മാനനംജ്ഞ നിരായരിൽ നമ്മുടെ ശക്തിയും ഉത്സാഹവും പ്രസന്നതയും നൽകുന്നതാണും. എന്നാൽ ഇംഗ്രേസ് എന്ന സവംസാക്ഷി ഇതെല്ലാം അറിയുന്നും നൃഥ്യക്കാരാണും അവിട്ടും നമ്മുടെ സർവ്വപ്രായത്തികളും സഭാശാഖകളും മനസ്സിലാക്കുന്നവും ഉള്ള ഭോഖ്യം എത്രമേൽ അതുപൊസം തന്മെനോ!”

ഈ മാതിരി ഉപദേശങ്ങൾ പ്രഭാകരൻും അച്ചും നിന്തുന്ന മിക്കപ്പോഴും ലഭിച്ചിരുന്നു. അതു കൂടി കണ്ണം ചെയ്യും ഇംഗ്രേസ് നിന്തുന്നതിനായിരിക്കുന്നേം ലോകാഭ്യന്തരാജ്യം കാരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടുനിലാവിൽ ലയിപ്പിച്ചും സവംതന്ത്രസംരക്ഷകനായി വിളക്കുന്ന ജനശിശ്യരംഗം പ്രഭാവുരം അനന്തമംബ്യലത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചിരുന്നു. അപ്രകാരം വികസിക്കുന്ന ചുദയത്തിൽ അസൗണ്ട്, പ്രതീകാരം കെന്റിൽ മുതലായ കൂർജ്ജാഞ്ചരക്കും യാതോടെ വിധത്തിലും പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്നില്ല.

ഇന്ത്യപദ്ധതിയാണ് കഴിവെന്ന് പാഞ്ചാം വാങ്ങിക്കു
യായി; അതാശത്തിലാശേഷം ലക്ഷ്മിജാമണിയാ ആശാ
നോ ടാബ സാർക്കമെകളിം റാറ്റേന്ന് പത്രം കാറാറു
വണ്ണത്തിൽ സുവാദം ഉടാദേശമഹണ്ണത്തിൽ അസ
ക്കിയും വർദ്ധിപ്പിച്ചുവന്നു.

ആശാന പ്രാത്മനയിൽ വലിയ വിശ്വാസമാണ്.
നാം ചെയ്തിട്ടുള്ള തെരുവകൾ പരമകാര്യസ്ഥികനായ ഈ¹
പ്രേരണൾ മുന്നിൽ സമ്മതിച്ചുപറഞ്ഞു് ക്ഷമ അത്മി
ക്കുക നിരുവം വേണ്ടതായ ഒരു മാനസിക ശ്രദ്ധീക
രണം ആശാനാണ് അഭ്യർത്ഥനയിൽനിന്ന് അഭിപ്രായം.
അതുപോലെതന്നെ, പ്രഭാതത്തിൽ ഉണ്ടനോടു അ
പ്രോധി ആരംഭിക്കുന്ന ദിവസത്തിൽ ധാരതാക തെരു
കളിം ചെയ്യാതെയിരിക്കണമെന്നുള്ള തെള്ളു മുത്തിനു
സാഹചര്യം നൽകണമെന്നും അവിടെ അത്മിക്കേണ്ട
താണാണ് ആശാൻ പുത്രനോട് ഉപദേശിച്ചിരുത്തുണ്ട്.

കയ ദിവസം പ്രഭാകരനെ വിളിച്ചു് ആശാൻ
ഈപ്രകാരം പറഞ്ഞു് —

“ക്രൈ! നിനക്കു് കാഞ്ഞം ഗ്രഹിക്കണമെന്നു്
ആരുഹം ഇല്ലാത്തതുപോലെ തോന്നുന്നല്ലോ. അപ്പു
കിൽ ഇതിനമുഖ്യു് എത്ര കാഞ്ഞംഭോക്കരിച്ചു് എന്നോട്
ചോദിക്കമായിരുന്നു. സുത്തുൾ ഉദിക്കുന്നു, ആകാശത്തിൽ
ഉയരുന്നു. രാത്രിയിൽ ഇരുട്ടുവരുന്നു, ചിലപ്രോധി ചായ
നേ കാണും; നക്ഷത്രം അസംഖ്യമായി ആകാശം
ത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു. ചുറവും കാണുന്ന വുക്കഡിതാദി
കൾക്കു പച്ചനിറമാണുള്ളതു്, തെങ്ങിൽനിന്നു വേർ
പെടുന്ന നാളികേരം നേരേ ഭൂമിയിലേക്കാണു വീഴു
ന്നതു്, എന്നിങ്ങനെ പലതും നീ കാണുന്നില്ലോ? എന്തു
കൊണ്ടു് ഇതിനെറയോക്കു കാരണം നീ എന്നോട്
ചോദിക്കുന്നില്ലോ?”

പ്രഭാകരൻ:—ഇതിൽ പലതും അറിയണമെന്ന് ഒരു നികഴ്ത്ത് അതുകൊണ്ട് ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഞാൻ അല്ലെങ്കിൽ ചോദ്യംകൊണ്ട് ഉപദ്വിച്ഛാൽ അല്ലെങ്കിൽ അസാധ്യത തോന്നമെന്ന ദയപ്പട്ടകാണ്ട് സ്ഥാനം ചെയ്യാതെയിരിക്കുന്നതു്.

ആര്യാൻ:—അതുകൊള്ളാം. അതുമായനാണോ ഞാൻ? എൻ്റെ കണ്ണിനു് അറിയേണ്ടതെല്ലാം വിവരമായി പറഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടതു് എൻ്റെ കത്തവ്യമല്ലോ? നിന്മ ഇം ഭീതി ഉണ്ടാകുന്നതിനു കാരണം എത്രു്?

പ്രഭാ:—എൻ്റെ കുടുംബ പഠിക്കുന്ന ഒരു കട്ടി ഇങ്ങനെ അധികാരിയാണെന്നും എന്നതാണ് ചോദ്യിച്ചുപ്പോരും അയാൾക്കു് രണ്ട് മുന്ന് അടിക്കിട്ടി.

ആര്യാൻ:—അതരാണു് ആ രക്ഷകത്താവു് എന്ന എന്നിക്കുന്നിലും. ഞാൻ ആ പാമരനേ നല്ലതുപോലെ ഇണങ്ങാശിക്കുന്നതാണു്. കട്ടികർക്കു് പലതും അറിയുന്നതിനു് അതുകൊണ്ട് അതുകൊണ്ട്. അതെല്ലാം പറഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടതു് രക്ഷകത്താക്കളിടെ കടമയാണു്. അതുകൊണ്ട് എൻ്റെ മകൻ എന്നേ എത്ര ചോദ്യങ്ങളിടുകൊണ്ട് വിഷമിപ്പിച്ചുകൊള്ളി. എന്നിക്കുവിജ്ഞാതെല്ലാം തീർപ്പറഞ്ഞ തരാം.

പ്രഭാത്തിൽ ഇംഗ്രേസ്റ്റുമന്നയും ഗമ്പപാരായണവും കഴിഞ്ഞു് ദേഹത്തുചീകരണത്തിനു ശേഷം പ്രഭാകരൻ തന്റെ കൂഷികൾ നോക്കിവന്നു. കഴിവുഡിവസംഖ്യിൽ അല്ലെന്നാട്ടം വേലക്കാദരാട്ടം തുരു് പാടത്തിൽപ്പോയി കൂഷിചെയ്യുന്ന റീതികൾ മനസ്സിലാക്കുയും ചെയ്തിങ്ങനു. കാലക്രമത്തിൽ, കാലം അറിഞ്ഞു്

വിതയ്യേണ്ട വിശ്രൂതികൾ, വളരെല്ലാം അഭിവുകൾ, കന്ന് കാലിയെ രക്ഷിക്കേണ്ടവിധി എന്നിങ്ങനെ പലതും മുണ്ടാക്കരുൾ വശമാക്കി. എന്നാൽ ഇതോക്കെ പാഠങ്ങൾ പരിക്ഷക എന്ന പ്രധാതൃതൃത്തിനു പിന്നിൽ മാത്രമേ നിലകൊണ്ടിരും.

ആശാഖ ഉപദേശമനുകാരം പ്രഭാകരരാഘവൻ നേരു തന്ത്രിൽ ആ രാമത്തിൽ ഒരു ബാലസംഘം ഉണ്ടായി. രണ്ടാഴ്ചയിൽ ദരിക്കൽ ഒരേ പ്രായത്തിൽ ഉജ്ജ കട്ടികൾ വായനശാലയിൽ കുട്ടകയും പല വിഷയങ്ങളുകും റിച്ചും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തുഷി, കചുവടം, വൃവസായം, സമുദ്രായസേവനം, സപ്രാവഹണങ്ങൾ മുതലായവയായിരിക്കും പ്രസംഗവിഷയങ്ങൾ. ഈ സംഖാവകയായി ഒരു ചെറിയ മുലധനം ഉണ്ട്. അതിൽ നിന്നു ഒരു അംശം തുഷിയിലും കന്നകാലി വളർത്തലിലും എററവും സാമത്യം കാണിക്കുന്നവർക്ക് സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ സ്ഥാപ്പിൽ ഉയൻ ന്യാനങ്ങൾ കരസമമാക്കുന്നവർക്ക് സമ്മാനങ്ങൾ ഉണ്ട്. സപ്രാവഹണത്തിൽ ആക്കാണു കുട്ടത്തു വോട്ടുകിട്ടുന്നതു പരീക്ഷയും വച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈങ്ങനെ കോയിപ്പും രാമത്തിൽ പ്രായം ചെന്ന വരേക്കാം കുട്ടത്തു ശ്രദ്ധയോടെ ബാലികാബാലനും സുവജീവിതസന്ധാരത്തിൽ മുനിച്ച നില്ലുന്നു. വിദ്യാലയത്തിൽ ഒരു ജീവിതം, വീട്ടിൽ മരറായ ജീവിതം എന്ന രണ്ടില്ല. കുട്ടകായമായി ചേരുന്നും ഒരുവക്കാ ജീവിതം, രക്ഷകത്താക്കളുടെ മുന്പിൽ മരറായ വക്കാ ജീവിതം എന്ന വൃത്താസമില്ല. ഓമാഷയാത്രകൾ, ഉത്സവങ്ങൾ, കളികൾ എന്നിങ്ങനെ കട്ടികൾ അവയുടെ ജീവിതം രസസന്ധുമാക്കുന്നുണ്ട്. പരിത്പരത്തി

ഒൻറയോ തൃഷ്ണിജാലിയുടേങ്ങാ പരവവയ്ക്ക് അവരെ
ബാധിക്കുന്നില്ല. രക്ഷകത്താക്കളുടെ തൃഷ്ണിസൗകർ‍‍യ
അംഗൾ ശരിപ്പുട്ടതുന്നതിന്റെവേണ്ടി ചിലപ്പോൾ ഈ
ബാലസംഘം ദന്ധചേർന്ന് തോട്ടകൾ ആഴം കുട്ടകൾ,
വരമ്പുകൾ ഈടുക മുതലായതും ചെയ്തുവന്നു. ചെറിയ
മൺവെട്ടികളുമായി കുട്ടതോടെ പാട്ടംപാടിപ്പോയി
ഈ ജോലികൾ നിവർഖിച്ചു കോലാഹലതോടെ ഈ
വർ തിരികെ മടങ്ങുന്ന കാഴ്ച വളരെ മനോഹരമാണ്.
മാസത്തിൽ ഒരിക്കലും മറ്റൊരു വായനശാലയിൽവച്ചു്
ഈവർ നാടകങ്ങൾ അഭിനയിച്ചു് ദിഗ്പാസികളെ
സന്ദേശിപ്പിക്കാറും ഉണ്ടു്.

അബ്ദ്രായം ട്രി

കോദിപ്പാടം കരയിൽ ഇന്ന് ഒരു സുഭിനമാണ്. തുലാമാസത്തിലെ ശ്രീചീതിമരക്കുമരവാം ഇന്നാണ്. ഈ രാജും അനൃതഗ്രാമയോടൊപ്പം പ്രജാക്ഷേമത്തിൽ അത്യധികം താലുക്കുത്തോടൊപ്പം ഭരിച്ചുവരുന്ന ശ്രീചീതിയിൽ തിങ്കാറാം മഹാരാജാവുതിങ്കമന്ത്രിലെ തിങ്കാറാം മഹം ആദ്യാഹംജോഡോടൊടെ കൊണ്ടാടുന്നതിലാണ് ആ ദിക്കിലെ ഉത്സാഹപ്രായമാർ എല്ലാം ഗ്രാമപ്രിയന്ത്രിയാണു്. കരക്കെട്ടു മുതലായ വ്യയക്കുമരങ്ങളും അത്മരഹിതങ്ങളും ആയ ഉത്സവങ്ങൾ നിരത്തി അവയ്ക്ക് പകരം നാട്വാഴന പോന്നതിങ്കമെന്നിയോടു രാജുവാസികൾ ക്ഷമിക്കി പ്രകർഷത്തെ പുരണ്ണരിച്ചു് തിങ്കാറാംവാ റം ഉത്സവകാലമായി ആദരിച്ചുവരുകയാണു്. ചിങ്ങമാസത്തിലെ ഓന്തത്തിന്റൊളിഞ്ഞിൽ തിനേനക്കാറാം ആനന്ദം, തേതാടെ ആ ദിഗ്പാസികൾ ഇംഗ്ലാൻഡിലെ പൂജിച്ചു വന്നു. ഈ ഉത്സവത്തിനു് ലാംപ്രദമായ പല വ്യവസ്ഥകളിൽ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നതാണു്.

കൂഷിക്കാർ അവരവരുടു് തന്നാന്തരം കൂഷിസാധനങ്ങൾ തുലാമാസത്തിലെ ശ്രീ ചീതുരാത്സവത്തിന്റെ പ്രധാനാംഗമായ പ്രദർശനത്തിനവേണ്ടി കയറ്റിവയ്ക്കുന്നു. തദവസ്തുതയിലെ ഉപയോഗത്തിനവേണ്ടി സാജീകരിക്കുന്ന പ്രദർശനപ്പെട്ടലിൽ ഒരു ഭാഗത്തു് ഒരു റാവും വലിയ നാളികേരം, വളരെക്രമിച്ചതു് നാളികേരങ്ങൾ ഉള്ള തെങ്ങിന്കല, അസാമാന്യ വൈശിഖ്യം

അംഗവും കാക്കിസാഹാജൻ, പാശുങ്കുരാനിൽ ഒരു ഉള്ള കമ്പകാരുധ്യങ്ങൾ, പുതിയ വള്ളങ്ങൾ, മുതലായവ ശേഖരിക്കുന്നു. തുഷിവക്സ്ത്രിനും അടഞ്ഞും വ്യവസായവാണ്ടിനും. ഇവിടെ ആ ദിക്കിൽ നെൽകുന്ന വസ്തുങ്ങൾ, ഉണ്ടാക്കുന്ന കളിക്കോപ്പുകൾ, ചോനാക്ക തികർ മുതലായി പല സാധനങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. കടിൽ വ്യവസായം മാത്രമേ ജനസാമാന്യത്തെ ആക്കമാനം എത്രപ്രത്യേകിലേക്കുത്തിന്നതിനും പത്രാളുമാവുകയുള്ള എന്ന പരമാത്മം ആ ദിക്കുകാർ നല്കുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വ്യവസായ വിഭാഗത്തിനു മുൻപിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് ഒരു ഘുലൻ പറയുകയാണു്:—

ഞാൻ തുഷികൊണ്ടാണ ജീവിക്കുന്നതു്. എന്നും ആഭാധമായും തുഷിതനെന്നയാണു്. തനികൾ ഇട്ട നെഞ്ചുന്നതിലോ, ഇരുവുസാമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിലോ എനിക്ക ഗ്രാമിക്കുന്നതിനും ഗ്രാമിക്കുന്നതിനും സമയം തീരയില്ല. കാലം തെറ്റാതെ നിലങ്ങളും പുരിയിട ഞങ്ങളും ഒരുക്കുക, വിളവിറക്കുക, അതിനെ തുരുഷി കുക മുതലായ കാഞ്ഞങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലാണു് ഞാൻ ഏപ്പുട്ടിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഇക്കാണ്ഡന മെത്തപ്പായു് ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിയതാണു്. ഇതു് ഏൻ്റെ കൈത്തൊഴിലിലിൻ്റെ അത്യന്തരം അഭിരാമമായ സന്താനം ആണെന്നുള്ള പരമാത്മവും പറഞ്ഞെതക്കാം. ശേഷം ഉള്ള തൊക്കെ നമ്മുടെ സംഘംമായ്മായി ഞാൻ വിറക. തുഷിക്കു് ഇരങ്ങുന്നതിനും ആവശ്യമോ സെംക്കന്ത്രമോ ഇല്ലാത്ത വിനുമവേളകളിൽ ഞാൻ ഇം നെയ്തിനും ഏപ്പുനു. ചീടുകളിച്ചും, വെടിപ്പാത്തും, ദിവ്യവഹാരത്തിൽ ഏപ്പുട്ടും, ചക്ര ഉറങ്ങിയും സമയം ചെലവാ

ക്കൊതിൽ ഞാൻ അത്യന്തം വിച്ചവനാണ്. ഞാൻ അങ്ങനെ കൈകെ എന്നും ഏനൊക്കാലം എററവും വിലഭരിയ സമയം നജ്ഞപ്പേട്ടതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ മാധ്യ വർഷത്തിന്റെ മുതലായവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ കേട്ടതു അഭിയന്തിൽ പിന്നെ ഞാൻ സമയത്തിന്റെ വില മനസ്സിലാക്കി. ഇതുയിംകാലം അതുകൂടു വെരുതെ നജ്ഞപ്പേട്ട തതിയന്തിൽ വളരെ കോറിച്ചു. വെരുതെ വിട്ടിൽ ഇരിക്കേണ്ടിവരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചെയ്യുവാൻ വല്ല ജോലിയും പാർിക്കൊമെന്ന നിഞ്ഞുംബന്ധിച്ചു. അങ്ങനെന്നയാണ് ഞാൻ പാനെയ്തു വശമാക്കിയതു്. ഇതു് എന്നിക്കു് അതുണ്ടിൽ പത്രം തുപയോഗവും അതായം നൽകുന്ന ശീളം. എന്നും വസ്തുങ്ങൾക്കുള്ള ചെലവു ഭംഗിയായി ഇതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിവർത്തിക്കുന്നു.”

ഈ മുല്ലൻ്റെ പ്രസംഗത്തിനു ശേഷം ഒരു ഗൃഹിയാണ് പ്രവേശിച്ചതു്. അവർ കുട്ടയും വട്ടിയും ഉണ്ടാക്കിന്നതിൽ അതിചത്രരായാണ്. അവരുടെ പരിഗ്രാമപല ഷേർഡ് ആ ശാലയിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പാചകരാലയിലെ ജോലികൾ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ലഭിക്കുന്ന എതാനം സമയം ദിനംപുതി ഉപയോഗിച്ചാണ് ഈ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതു്. മുല്ലൻഈതിനേക്കാംആകുട്ടത്തിൽ ആയ അതായം ആ സ്കൂളി ഉണ്ടാക്കുന്നണ്ടു്. ഒരു കട്ടിയെ ഇംഗ്ലീഷുപജ്ഞിക്രൂട്ടത്തിൽ പരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സകല ചെലവും ഇതിൽനിന്ന് നിവർത്തിക്കുന്നു.

അതിസുവര്ണമായ കാഴ്ചകുന്നകാലിപ്പാട്ടനമാണു്. ഒരു പാൽവരെ കുറക്കാവുന്ന പത്രകൾ, എണ്ണ കഴിച്ചാൽ നജ്ഞംവരാതെ വാത്തേടുക്കാവുന്ന മുഴലഗാത്ര ഓഫോട്ടുക്കിയ കാളകൾ, നന്നാന്തരം കുന്നകൾ എന്നിങ്ങനെ പല വിശിഷ്ടങ്ങളുകൊള്ളും അവിടെ പ്രഥമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഇങ്ങനെ പല വിഭാഗങ്ങളിൽ ആ പ്രദർശനത്തിലുണ്ട് സൗഖ്യവും വബ്ലിപ്പിക്കുന്നു. വിദ്യാത്മിവകൂപ്പിൽ നോംതരം കയ്യുഴ്ത്തു്, ചിത്രരാജഞ്ചല, ഭവനമാതൃകകൾ, കഷ്ഠായമാതൃകകൾ തുടങ്ങി നയനമോഹന ഒള്ളായ സാധനങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രദർശനശാലയോടു തൊട്ട് വ്യായാമസാമഗ്രികൾ തയ്യാർ അക്കിയിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നു. അവിടെ കാഴ്ചകാര്യക്രമം അനുഭ്രാന്തം കവരമാറ്റു് ബാലികാ ബാലനാർ നിരന്നന്തിനു് ആരോഗ്യപുഞ്ജിയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, പല വ്യായാമരീതികളിലും അവക്ഷ്യം പ്രാവിശ്യം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ മഹോസ്തവത്തെ ക്രുംതൽ ഉപയോഗകരമാ ക്കുന്നതിനു്, ആ നാട്ടുകാര്യക്രമം അപോക്ഷാണസാരം, ദ വമ്മുള്ള സാരമായി സഹായിക്കുന്നണ്ടു്. തുഷ്ടി, വ്യവ സാധം, വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം മുതലായ തുറക്കും അവക്കാരും അവക്കാരും പ്രതിനിധിക്കുള്ള അയച്ചിരിക്കുന്നു.

ആ നാട്ടിൽ അഭിനയചത്രരമാരായ യുവാക്കന്മാർ ചേൻം ഈ അവസരത്തിലേയ്ക്കു രണ്ടുനൂൺ നാടകങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർ ഒരു നാടകക്കാല പ്രത്യേകമായുണ്ടാക്കി ടിക്കറുകൾ വില്ലേന്നണ്ടു്. പ്രദർശനം കാണാന്നതിനും, ഉപയോഗങ്ങൾ മഹിക്കന്നതിനും ആ ദിക്കിൽ വന്നുത്തുന്ന പലതം ടിക്കറുകൾ വാങ്ങി നാടകങ്ങൾ കാണാകയും ചെയ്യുന്നു.

മഹോസ്തവസ്ഥലത്തു് മുൻപു സൂചിപ്പിച്ച വിധം തയ്യാർ അക്കിയിരിക്കുന്ന പുരകളിൽ നട്ടവിൽ അതിമ നോഹരവും വിശാലയും ആയ ഒരു പന്തൽ കാണിന്നുണ്ടു്. അതാണ് സമേളനശാല.

ശ്രീമി:ഗ്രാമസവവാദങ്ങിലെ അല്ല വടക്കുകരി
നൃയ പ്രഥമനപരിശോധനകൾ നിന്ത്യമിതമാക്കി
ക്കേണ. പരിശോധനക്കുർ ഓരോ വകുപ്പും നോക്കി
സമാനനാർഹരെ തിട്ടപ്രചൃതിക്കിയെന്ന. ഇഷാന്തംഞ്ചിൽ
ഈ നാട്ടകാരെ സഹാകിക്കേണ്ടിനും ബഹുജാത നിന്നു
ഭവദല്ലെണ്ണു, പ്രാഥാണ്ണെണ്ണും റിക്കന്തര കരേ മാന്ധരായം
മധിഈമണികളിലും വന്നിട്ടുമെണ്ണു

தின்காரி பிவஸம் அந்திராவிலே ஆறு நாட்கிலே
அதுவூல்வூலும் ஜகாண்டாங் நிதிகம்மண்டலம் குல
வரையோல் யானிகளை. பொன்னதிகமேநிதி' அதுமுறை
ரோக்கானி மங்கூசோல் அந்தமிதி' எல்லா பேவாலயங்கள்
இல்லம் கம்மண்டாங் ஸக்கித்தங்களை, நடக்க மு. ராவிலே
எழுஷ் மனோயோந்துகி அது கருதி வை காக்கா காரணதிலும்
கிவகிலிகளை ஜகாண்டம் அந்தத் துமியங்களுமிற்க கூங்
வேக்கான. அவிடண்டுக்கிள்ளீக் கொடி, கட, வாலு
ஶோப்புஸமேதம், தின்மங்கூலிலே சூப்பாபாட்சோல் எழுஷ்
கொத்திதி'க்காளது' கை பொறுத்துமல்லது' ஹா ஜகவிப்
உரையைப் பொய்க்களை, அவிட உரைதாகாத கை
ஏஜவிரகார் மஸ்கத்தில் முகத்துமிற் பெற்றித் துதி
தூதித்துக்குல வலிய மூடைடான்தித் தொங்கதிகமே
கிரை களது' எல்லாவகும் வானிகளை. மங்கூவாலு
யோல் முஷாந்தான். பின்னிடு' வழார வாப்பிதி'தாய் கை
ஶோப்புயாதுயாளு'. எழுகுதேஶம் பத்துமனிச்சாந்துக்கி
அந்து' புத்தங்க மெதாநத்தித் தீர்த்தாம். அவிடக்
தொறுத்துலவித் தழுார் அங்கிதித்துக்கு மதுரபாநிய
யோல் அந்துப்பிதி'தின்மேநிதி' உத்துச்சமுகவித் தீர்த்தாவகும்
ஏப்புமலைக்கு மத்தையான.

ആചിപിങ്ങാസവന്തിലെ അതിപ്രധാനമായ കാൽ
പരിപാടി തിരക്കാടംബിവസം ഉള്ളക്ക ദൗമൺിക്കമേരു
നക്കിന മഹാദേശാഗമാണ്⁹. ഫോഷ്യാത്രയ്ക്ക് ശ്രേഷ്ഠമാണ്
പിരിഞ്ഞപോയവർ എല്ലാം സമേരുന്പ്പന്തലിൽ കുടി.
സ്രീകൾ, പുതിയമാർ, കട്ടികൾ എന്നിങ്ങനെ തരംതി
നിച്ചു് ഇൻപ്രിട്ടഡഡം ഒരുക്കിയിട്ടണ്ട്¹⁰. പ്രായംകൊണ്ടിം
സംസ്കാരത്തിലും അഭിവര്ജ്യകാര്യ അവലുക്കൾ മുണ്ടാക്കുന്ന
ഉപകുമ്പുസംഗം വെള്ളു:—

മാനൃമഹാജനങ്ങളൈ!

നാം ദേഹ്യാദരങ്ങളോടും പരമാനന്തരവിലരാ
യും ഇം ഗ്രാമീനത്തിൽ ഇവിടെ കുടിയിരിക്കുന്നതു്
നമ്മുടെ അനന്തരാതാവായ പൊന്തത്തുവരാൽ തി
ങ്ങമനസ്തിലേക്കു് ആയുരാംഗാഗ്രാഭിസ്ഥാനാഗ്രാഭി
ശ്രദ്ധാംസിക്കുന്നതിനും, പ്രജാക്ഷേമം നാംക്കുനാം
അഭിവുദ്ധിപ്പുട്ടുകഴിയുന്ന അവിട്ടേന്തെന്നുത്തിൽ
നമക്കിളി അവാച്യാനവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും
ആണ്. അവിട്ടേന്തക്കു് ഇന്നു് ഒരു തിരവയല്ലെല്ലു
കുടി പൂർത്തിയാകുന്ന. അവിട്ടേന്തെ അനർഘജീവി
ത്തതിൽ മുന്നോട്ടുകാണുന്ന ഓരോ ദിവസവും നമ്മുടെ
സംസ്ഥാനത്തെ ഏറ്റവും പ്രാഥലും സംസ്കാരത്തിലും
ഉത്തരോന്തരം ഉയർത്തുകയാണുള്ളൂ വെള്ളുന്നതു്.
തന്നെ സകല സുവാദും സ്വപ്രജകളുടെ സുവാദം
ആശോന്നക്കുത്തി രാജ്യലക്ഷ്മിയെ സന്ന്യജനം വെള്ളു
കൊണ്ടു് നിതാന്തതപ്പല്ലു് അംഗവർത്തിക്കുന്ന പൊ
ന്നതിനുമേന്തി നമക്കുവേണ്ടി അംഗൾക്കുന്ന മഹാ
ത്യാഗങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. നമ്മിൽ ഓരോ തന്ത്രം
അവരുടെ അവരവാദങ്ങോ അവരവരക്കുടെ കുടുംബ

ക്കിണ്ണറുണ്ടോ ക്ഷേമത്തെപ്പറ്റി അന്നേപ്പശിച്ചിട്ടുണ്ട് മതി. അരതുകൊണ്ടു് നമുക്കു സംസ്കാരി ഉണ്ടാകുന്ന പത്രത്തു് അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉള്ള ഒരു വൈന്യത്തിന്റെ രക്ഷാധികാരം വഹിക്കുന്ന ഒരു അറുദക്കു് എത്രമേൽ മനോവ്യമകൾ ഉണ്ടാകുന്നവെന്നുള്ള പരമാത്മം ഇന്നു് ഇവിടെ കുടിയിരിക്കുന്നവരിൽ പലയിം അൻഡേ പ്ലീച്ചുള്ളതാണോ്. പത്രപേരിൽ രണ്ടാഴ്വെ ക്ഷേമത്തിനോ സുഖത്തിനോ ഉതകുന്നതല്ലായിരിക്കും മറ്റു രണ്ടോ മൂന്നോ പേരുടെ സംസ്കാരിക്കുന്നു മാറ്റും. വേറു രണ്ടുപേരു മുത്തേകും ചില ഗ്രാമങ്ങൾക്കും അവകാശപ്പെടുന്നവരാണോ്. ഇങ്ങനെ ആ ചെറിയ കുടംബങ്ങളിൽ തന്നെ ബഹുവിധജഞ്ചായ കുർത്തുപ്പങ്ങൾം അൻഡുള്ളിക്കപ്പെടുന്നതായണെന്തു്. വെളിത്തിൽ ആകട്ടു, സപക്കടംബരത്തിന്റെ അശ്വു് ആകമാനം പരിക്കുംകേണ്ടതായ ദുർമതഥയും ആ വൈന്യനാമമല്ല ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായണെന്തു്. ഒരു വീടിന്റെ കുടുംബം ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, ബഹുവിധജം വീടികളിൽ താമസിക്കുന്ന ആഴ്വുകളുടെ സ്വാംഘ്യം കൂത്തു രക്ഷിക്കേണ്ടതായ നാടുവാഴിയുടെ കുർത്തുപ്പാണും നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ ഒന്നു് ഉണ്ടാക്കണം.

അമ്മൈന നമേം അരിവിനം കാര്ത്ത രക്ഷിക്കു
ന പൊന്നതിങ്മേനിയോട് നമ്മുള്ള അതിരില്ലു
തു കടപ്പാട് നിവഹിക്കുതിന് ഉള്ള മാർഖം
ഒന്നാണ്. അത് അവിടുന്നതെന്ന പല അവസര
ങ്ങളിലും അയച്ചിച്ചുപറ്റുന്നുണ്ട്. രാജുക്കുമകരജീ
കൂടായ അവിടുന്ന ധാരാജ്ഞിൽ നാം വേണ്ടുമോ
ലെ സഹകരിക്കുക—അതുമാത്രമാണ് നമ്മാൽ കര
ണിയമായിട്ടുള്ളത്. സമാധാന പരിപാലനത്തി

അയി തിക്കണ്ണപ്പിലെ ദാവമന്നും പോലീസ് തുറ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. റിജിസ്ട്രിയർ ഒരു ബുലഡിംഗിൽ നാട്ടുന്ന ഒരു മാത്രം ദാവമന്നും പോലീസിലേക്കുന്ന നിരിക്കുന്നതു. അതു അനുഭാവം ആവത്തിക്കപ്പെട്ടാതെ അഭിക്ഷന്നതിനും എന്താണു പണി? പോലീസുകാരുടെ നടപടി മാത്രമേ ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗം ആയി കൂടിച്ചു. അങ്ങൻ പോലീസുകാർ സുക്ഷിക്കാതെയിരിക്കുന്ന പക്ഷം, പിറോഡിവസംമുതൽ സാധ്യകരം കൂം നിർബ്ബുധാജീവിതം സാല്പുമല്ലെന്നു വരുന്നു. തന്റെ? നമ്മിൽ ഒരോത്തുനും ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ, അതോക്കതു? നമ്മുടെ ആര്യസ്ഥിരൻ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ, ബലത്രുന്നുണ്ടും അസ്പദയീനനും അതു അഭിനീതനാതാണും. അനും നമ്മുടെ രക്ഷ നാൽകുന്നതും ഇന്ന് വ്യവസ്ഥ മാത്രമാണും. അങ്ങിനെ നമ്മുടെ രക്ഷിക്കുന്നതിനും സജജീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇന്ന് വ്യവസ്ഥ എന്നും ഉഴഞ്ചിത്തമായി റിലന്റിക്കുന്നതിനും കൈത്തേണ്ടതു നാം മാത്രമാണും. ഇതാണും അവിടെന്തെ ഉപദേശം. അതുകൊണ്ടും നമ്മുടെ തിരുമനന്നും നേക്കിള്ളും അവാച്ചുമായ കൂത്തജ്ഞയും ഭക്തിയും കാണിക്കേണ്ടതും, അവിടുന്നും രാജ്യക്ഷേമ തന്ത്രിനാവേണ്ടി ഒരുക്കിയിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ അല്ലിക്കുക എന്നതുകൊണ്ടും മാത്രമാണും. അവിടുന്നേക്കു വ്യക്തിപരമായി നാം ആരക്കിലും എന്നു കിലും ചെയ്യുണ്ടെന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കും സുവാത്തിനും ആയി അവിടുന്നും അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കൂത്രജ്ഞിയിൽ സഹകരിച്ചുാൽ മാത്രം മതിയാക്കുന്നതാണും. ഇന്ന് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പുണ്യം

ചുന്തിയാര തികമന്നൂലേക്ക് ദീർഘായന്നൂലും ആദ്യം
ഗ്രാമിസമ്പത്തുകളിൽ നയകന്നതിന് റമുക്ക് എല്ലാം
പരമകാരണിക്കേണ്ട പ്രാത്മികക്കീഴ്.

(എല്ലാവയം എഴുന്നേറ്റനിന് ജഗദ്വിശ്വന
ക്കെതിപൂർവ്വം സൂരിച്ച്).

ഈ നമ്മുടെ ഈ മദ്മാതാവഭ്യപ്രാറി
യാണ് എന്നിക്കെ പറയുവാൻ ഉള്ളതു്. തികമന
സ്ഥിലേ പരിപാവന നാമധ്യയന്ത്രാട സംശ്ലി
ഷ്ടിച്ചു് നാം ഇവിടെ എന്നാണെ ചെയ്യുന്നതു്? ഏ
റവും അഭിമാനകരമായ ഒരു കാര്യം തന്നെങ്ങാണ്.
അവിട്ടേതെ രണ്ടുകാലത്തിൽ രജുത്തിനു സമാഗ്ര
മാകാവുന്ന നമകൾ അദ്ദോഷം ആസപാടിക്കുക മാത്ര
മാണു് നാം ചെയ്യുന്നതു്. ഈ നാട്ടിൽ അധികം
പേരും തുഷികൊണ്ടാണു് ജീവിക്കുന്നതു്. തുഷിയുടെ
അഭിവൃദ്ധിക്കും കർഷകരുടെ സപാനമ്പത്തിനും
വേണ്ടിയാണു് തികമന്നൂലുകൊണ്ടു് എററവും മുട്ടു
തൽ വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. നമ്മുടെ നില
ഐളിൽ ഒരു മൺ നെല്ലുകിലും ക്രുട്ടകൾ വിളയുക
എന്നുള്ളതു് നമേകാഡം ക്രുട്ടകൾ ചാരിതാത്മ്യം
ഉള്ളവാക്കുന്നതു് അവിട്ടേന്തെങ്കിലുണ്ടു്. നാം ഇതാ
നമ്മുടെ തുഷിത്താഴിലിഞ്ഞ അഭിവൃദ്ധി ഇവിടെ
പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. അമാകാലം വിത്തും വളവും ഉപ
ജോഗിച്ചും ജോലിചെയ്യും നാം എടുത്തിരിക്കുന്ന വിഴു
വകളിടുന്ന വെവരിപ്പും നാം ഇവിടെ കാണിച്ചിരി
ക്കുന്നു. ഇപ്പുകാരം കാണിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ പ്രമു
ഖമാനാർധരായ മാനൃസമോദരങ്ങൾക്കു നിശ്ചിത

അടക്കിപ്പുംവാഗം വാൻ അമായോഹ്യമില്ല സഹസ്രാദി നാഡി നാഡി നാഡികിരണ്ടാളിട്ട്.

കൂടുതലിനംരക്ഷണത്തിന്റെ പ്രധാനം നാം
നല്ലതോബലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടാണെങ്കിൽ
നമ്മുടെ കാലിപ്പുംശനം സംക്ഷം വഹിക്കണമെ

ണ്. തൃഷ്ണികാരംമുതൽ ഉള്ളാഗാധമന്നവരെ, തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന ശിഗ്രമതയു മരണമെച്ചിൽ കിടക്കുന്ന അതിപുഖൻവരെ എല്ലാവക്കും എല്ലാഞ്ഞോഴിം എരു തൊഴിലിനും ആവശ്യമുള്ള മുറക്കുളംശാഖ കുനകാലികൾ. അവ നമ്മുടെ ആരോഗ്യം തയന്നു, വളർത്തുന്നു. തൃഷ്ണികാരാച്ചിങ്ങനു പുവിക്കുന്നാൽ പത്ര വിനു നൽകിട്ടിള്ള പ്രധാന്യം എത്രമാത്രമാണെന്നു് ഉണ്ടിച്ചുനോക്കുവിന്. ഈ ധർമ്മം പുലത്തിയവരിൽ അല്ലെങ്കിലും അവരുടെ നാം കാണുന്ന മഹത്തീമമാണുക്കും തൊന്തു നമ്മുടെ ഉപദേശം നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഈനി ആരോഗ്യത്തെപറിയാണു് എന്നിക്കു പറയുവാൻ ഉള്ളിട്ടു്. തൃഷ്ണി മുതലായി ദേഹാശാസ്കരണ ഇംഗ്രേസിലുകളിൽ എപ്പട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ പ്രത്യേകമായി യാതൊരു വ്യാധാമവും ആവശ്യമില്ല. നാം എല്ലാം എന്നും ദേഹം നാനാഭി വിശ്രാം്തി, ദാരോ അരംഗത്തിനും ശ്രമം നൽകിയാണു് കഴിയുന്നതു്. അപ്രകാരം ചെറുപ്പിലേക്കിൽ നമ്മുടെ ദിന്മാരായുള്ള ലഭിക്കുന്നതല്ല. കിട്ടുന്ന ജീവിതംതന്നെ ഫോശ്ലൈഡുവും ആയിരിക്കും. എന്നാൽ വ്യാധാമംകൊണ്ടുമാത്രം സുഖജീവിതം ലഭ്യമാകുന്നില്ല. ശ്രൂവിതപ്രതോട്ടുകൂടി ജീവിക്കാത്തയിങ്ങനാൽ നാം ദോഗണ്ഡംകു വിധേയരാക്കുന്നതാണു്. വീട്ടം പരിസരസ്ഥലങ്ങളിൽ എപ്പോഴിം വുത്തിയാക്കിയിട്ടു, മുറക്കുളിൽ സുഗന്ധപുഷ്പങ്ങൾ നിന്റെ ആന ചെടികൾ ഒരുപിടിപ്പിക്കുക, കൂറും വെളിച്ചുവും ധാരാളം ഉള്ള മുറികളിൽ സ്വയംഭി

விகையுடன் உரத்துகளும் வெட்டுக், அமிதக்கவளை உபேக்ஷிக்கை, நிறுகும்ங்கலங்கள் கை முறையும் பிடியும் நிறுத்திக்கை முதலாயி பல காற்றுகளில் ருபிக்கவான் உள்ளு. வூலிகாவூலமாரேயும் யுவாக்கலேயும் உடுத்திச்சுாஸ் காம் ஹூ விளாகம் ஹவிகெ உருவாட்டும் வெழுவிரிக்கென்று. அது கொள்ளு நினைம் ஏதென் எடுத்துப்பிழிவிக்கென ஸ மாந்தையும் காயிகாஞ்சாஸ்ஸுக்கிற பூமமங்கா மாக்க எதான் நாய்கள். ஶித்ரஸஂநக்கவள்ளினநை ஸ மாந்தை ஹதிது உடல்பூச்சுத்தாஸ்ஸுகளை புதேகும் பரயனமெனிலும்போ.

ஹுதங் குளின்றிடு கட்டிக்கல்லை புதேகுக்கா துக்காலேக்களை எதான் புவெத்திக்கென்று. விபூலயண்ணலில் நினை ஸபாவத்துமி, நினைப்புத், வூலிகைதி முதலாய் ருஸ்ஸுக்கிற மிகதூ நிறு கென விழுாற்தமிகிக்கல்லேயும் விழுாற்தமிக்கல் கேயும் கை பட்டிக் காழக லபித்திட்டுள்ளு. ஹு அது தீயிற ஹவிகெ நகெ மதுபூரிக்கக்குதிற விஜயிக்கலையுமேயும் நமிக்கு அரவியாம். புஸாரமது ரத்திற எடுத்தூத்தாய் வல்வை ஹுகி கை காலம் வித்ருதமாராயின்றிக்கென் ஏதுகிக்க பூஷ்டியிப்போஸா உள்ளு. ஹுவரெஜெஸ்டாம் காம் அங்கின்றி கென, நம்மாற் அதுவும்வியம் போதுமாகிப்புக்கென. புஸாரமபோல தென் ஸஂயீதம், அங்கி நாய்பாகவும் ஏதுகிற ரெட்டு கலக்குலும் ஸம்மாநாம் காயிக்காஸ்பூசுக்காவர் அரஸாமாங்கும் தென்னாயா எனு.

ஹுகி ஸம்மாந்தையும் லட்சிக்காதைவதைவரைக்காளை ரெட்டுவாக்குகிற பராயுவான் உதித்து. ஹு தவணை

പ്രതികിരിക്കുന്ന പരാജയങ്കോണ്ടു നിങ്ങൾ നിങ്ങൾസാമർ ആരക്കയറ്റു്. നമ്മുടെ ഗ്രാമഗതിൽ അല്ലെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു് എല്ലാ പ്രഭർബന്ധങ്ങളിലും ആദ്യമായാണും ദാഖിക്കുന്നതാണു് അരുകുണ്ടു് നിങ്ങളിൽ ടാറോക്കുന്നതാണു് മുട്ടത്തു ഉണ്ടാവുന്നതാണുകൂടി ഇന്ത തൊഴിലുകളിലും കലാ വിദ്യകളിലും എൻ്റെപ്പറ്റു് വരുന്ന വാഷ്ടതിൽ സമ്മാ നണ്ണം സന്ധാരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നും. ജഗദ്ദീശപ്ര നീ നമ്മുടെ ഇന്ത അതാശംഖരു് നിഃഫലിപ്പിം നന്നക മാറാക്കുട്ട!

അല്ലെങ്കിലും ഉച്ചാരിച്ചപ്പുണ്ടാനുണ്ടോ ബാലികാ ബാലംനൂരുടെ സംഗ്രഹിതങ്ങൾ നടന്നു. അരിൽ പിന്നീടു് കൂഷി, രൂവസായം, കച്ചവടം മുതലായ വിഷയങ്ങളെല്ലാ പുറതി വിഭജിപ്പുന്നതു്. ഒട്ടവിൽ അല്ലെങ്കിൽ ടാറോ റാക്കപ്പിലും ഉചന്നാധികം ഓസമമാക്കിയാക്കു സമ്മാനങ്ങൾ നാല്ലി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപസംഘാരപ്പുണ്ടാനും നിർദ്ദേശിച്ചു പ്രകാരം സദസ്യർ എഴുന്നേറുന്നിനു് എക്കുള്ളുമാണി ഇങ്ങനെ വിണ്ടും പ്രാത്മിച്ചു.

“നമേ കാത്തരക്ഷാിച്ചപോരുന്ന
ഗ്രീച്ചിത്തിരതിങ്കാരം മഹാരാജാവ
തിരുമനസ്സുകാണ്ടു് സകലഭാഗ്രം ആ
ക്കോടെ എറുന്നാരി വാണായള്ളുമാറാ
ക്കുട്ടും!!”

ശ്രദ്ധം

E. V. PRINTING WORKS,
TRIVANDRUM.

PRINTED AT THE
B. V PRINTING WORKS
TRIVANDRUM, TRICHUR

